

DEVİRİM YOLUNDA İŞÇİ-KÖYLÜ

126345 Sayı: 2002-12 **30** * Yıl:2 * 7-20 Haziran 2002 * Fiyatı: 500 000 TL ISSN: 1303-0299

Parıldayan siperlerde direniş yeni evrede

Direnış sürüyor

İşçi-köylü'den

PARILDAYAN SİPERLERDE DİRENİŞ
YENİ EVREDEDİRENECEĞİZ
SAVAŞACAĞIZ VE BİZ
KAZANACAĞIZ !

Sayfa 2

Giresun'da çatışma

28 Mayıs 2002 tarihinde Giresun'un Bektaş Yaylası Mevkii'ne, ajitasyon ve propaganda amaçlı giden TKP/ML TİKKO gerillalarıyla TC güçleri arasında çıkan çatışmada bir Özel Harekat Timi ölürken, bir tim ve bir asker de yaralandı. Çıkan çatışmada hiç kayıp vermeyen TİKKO gerillaları yaptıkları açıklamada eylemi TKP/ML TİKKO Karadeniz Bölge Komutanlığı'na bağlı 3. Mıntıka Komutanlığı gerillalarının gerçekleştirdiklerini bildirdiler

Peru Komünist Partisi'nin yeni stratejisi, Maoizmde ısrar

Peru'da Peru Komünist Partisi ile devlet güçleri arasında 1980-1990 yılları arasında en kanlı çatışmalar yaşanmıştı. Peru "Terörle Mücadele" yetkilileri PKP'nin yeni bir strateji izlediğini ama bunun da eski politikalarının bir devamı olduğunu iddia etti.

Lima - Peru; Peru'da Peru Komünist Partisi ile devlet güçleri arasında 1980-1990 yılları arasında en kanlı çatışmalar yaşanmıştı. Peru "Terörle Mücadele" yetkilileri PKP'nin yeni bir strateji izlediğini ama bunun da eski politikalarının bir devamı olduğunu iddia etti.

Açıklamayı yapan eski Terör Polis Timi Başkanı Benedicto Jimenez, aynı zamanda 1992'de Peru Komünist Partisi Başkanı Abimael Guzman'ı "yakalama komplo"sunda da önemli bir rol oynamıştı.

30 Mayıs 2002 tarihinde Jimenez yaptığı açıklamada şunları belirtti: "Yeni plana göre başka sol gruplarla beraber militan tutsaklar için bir af amaçlıyorlar. Böylece politik tutsaklar dışarıda eski siyasi çizgiyi sürdürecektir ve devlete karşı mücadeleye devam edeceklerdir."

Jimenez konferans sırasında "onların savaşı şimdi daha

politik, daha ideolojik ve daha da psikolojik bir durumu ifade ediyor" dedi.

Bu yeni duruma hazır mıyız sorusunu "Zannetmiyorum, Peru polisini şu anda bu yeni stratejiye hazırlamak gerekiyor" şeklinde yanıtlayan Jimenez, Guzman yakalandıktan hemen sonra Terörle Mücadele Timinden atılmış, ancak BM'nin New York'ta yaptığı toplantısından sonra tekrar Tim başkanı seçilmişti. Şu anda onun timinde 5 tane polis başkanı yer alıyor ve ayrıca polisler FBI tarafından özel eğitim verilecek.

Peru devleti, PKP'nin 2,5 yıllık bu stratejisinin ilk defa Kasım 2000'de ülkenin en yüksek güvenlikli hapisanesinde yapılan gizli bir toplantıyla ortaya çıktığını ve bu kararın Guzman tarafından alındığını söylüyor.

"Gerçekten onları küçümsememek gerekiyor" diyen Jimenez bunun sebebinin de Pe-

ru Komünist Partisi'nin sempatan sayısının yüksek olmasına ve yeni stratejinin uzun süre düşünüldüğüne bağlıdır.

Polis "Aydınlık Yol aynı zamanda cumhurbaşkanı Alejandro Toledo'ya karşı protestolara da katılıyor ama bu protestolarda hiç şiddet kullanmadı. Çünkü başka bir biçim uygulanıyor şu an." şeklinde de bir açıklama yaptı.

Peru devletinin bu iddiaları 1992'de PKP Başkanı Abimael Guzman yakalandıktan sonra O'nun yazdığını iddia ettikleri "Barış Mektupları"na anımsatıyor. Ancak ne olursa olsun bu açıklamalar, ortadan kaldırdıklarını iddia ettikleri Peru Komünist Partisi ile ilgili herşeyin Peru gerici egemenlerini ne kadar korkuttuğunu da ortaya açıkça koyuyor.

"ABİMAEL GUZMAN HAPİSHANEDEN HALA

AYDINLIK YOL'UN ÖNDERLİĞİNİ SÜRDÜRÜYOR"

Lima-Peru; 30 Mayıs 2002 tarihinde polis "Guzman hala askeri güvenlik hapisanesinden Aydınlık Yol'un önderliğine devam ediyor" açıklaması yaptı.

Parti kararlarının dışarıya nasıl çıkarıldığını bilmediklerini de söyleyen Peru devleti 1992 yılından beri Başkan Gonzalo'yu yüksek güvenlikli dediği tecrit hücrelerinde tutmaya devam ediyor.

Polis yetkilileri bu haberleşmenin ailesi aracılığıyla yapıldığını ve ailesinin de PKP üyeleriyle görüştüğünü iddia etti. Terörle Mücadele Timi Başkanı Benedicto Jimenez Guzman'ın mesajlarının sürekli her yerde yayımlandığını söyleyerek, şu anda Peru'daki tüm hapisanelerde yaklaşık 2000 PKP tutsağının tutulduğunu da açıkladı.

Guzman'ın "Globalleş-

me" adında yeni bir kitap yazdığını, bu kitabın da dışarı ulaştığını ve şimdiden bir yayınevinin bu kitabı basmak istediğini söyleyen Terörle Mücadele Timi Başkanı Jimenez "Son dönemlerde Aydınlık Yol tekrar örgütlenmeye başladı ve ayağa kalktı; biz buna hazır olmalıyız" diyerek Peru Komünist Partisi'nden duydukları korkuyu dile getirdi.

İşçi-köylü'den

PARILDAYAN SİPERLERDE DİRENİŞ YENİ EVREDE DİRENECEĞİZ SAVAŞACAĞIZ VE BİZ KAZANACAĞIZ

Zindanlar cephesinde yaşanan görkemli direniş, büyük bedeller ödeme pahasına yeni bir sürece evrilmiş bulunuyor. Yüze yaklaşan şehit ve yüzlerce gaziyle Ölüm Orucu eylemi biçiminde örülen bu direniş; bugün gelinen aşamada tutsaklar tarafından yapılan açıklama ile bu eylem biçiminin bitirildiği, ancak direnişlerinin farklı yöntemlerle sürdürüleceği, Ölüm Orucu eyleminin tarihsel misyonunu oynadığı ifade edilmiştir.

1,5 yılı aşan bir süredir muazzam bir irade ve kararlılıkla sürdürülen Ölüm Orucu direni-

şinin komünist ve devrimci anlayışlar açısından çeşitli yönleriyle önümüzdeki süreçlerde tartışılacağı ve bu sürecin Türkiye Komünist ve Devrimci Hareketi'ne yönelik kazanımları ve kayıplarıyla kapsamlı olarak değerlendirileceği açıktır. Ancak daha şimdiden kesin olarak ifade edebileceğimiz bir gerçeklik var. Türkiye komünist ve devrimci hareketinin ideolojik olarak, tarihsel kazanımlar elde ettiği bir gerçektir. Bu gerçeği hiç kimse karartamaz.

F tipi tecrit saldırısına yönelik bir eylem biçimi olarak gerçekleştirilen Ölüm Orucu dire-

nişinin kapsamı, görkemine karşılık zulmün aldığı boyutla tecrit saldırısına karşı zindan direnişinin çeşitli biçimlerde daha uzun bir süre devam edeceği anlaşılmaktadır. Egemen sınıflarca emperyalizmin destek ve onayıyla uygulamaya konulan F tipi tecrit ve izolasyon politikası, karşı devrimin topyekün saldırısının önemli bir parçasıdır. Bu olguyu daha önceden defalarca dile getirdik. Sömürü ve zulüm sürdükçe emperyalizmin egemen sınıflara yüklediği yeniden yapılandırmanın daha cüretkar ve pervasız uygulaması devam edecektir ve emekçi halkımıza karşı saldırısı artarak devam edecektir. Kitle desteğinin, devrimci kamuoyunun ilgi ve duyarlılığının zayıflayarak azaldığı, tutsak ailelerinin bir kısmının öfke ve tepkisini bile avantajların arttığı bir süreçte taktiksel farklılıklara gidilmesi bir zorunluluk haline gelmiştir.

Nitekim bugün gelinen aşamada komünist ve devrimci tutsaklar bu adımı atmışlar ve direnişlerine Ölüm Orucu değil de başka eylem biçimleriyle devam edeceklerini açıklamışlardır.

Şimdi faşizmin tecrit saldırısına yönelik komünist ve devrimci tutsakların onurluca taşıdıkları bayrağı her zamankinden daha fazla sahiplenmenin gerekliliği açıktır. Komünist ve devrimci tutsaklar bu ağır saldırıya karşı, bedenlerini siper etmişler ve faşizmin iradelerini teslim alamayacağını bir kez daha göstermişlerdir. Bir anlamda üstlerine düşen görevi layıkıyla yerine getirmişlerdir.

Şimdi sıra bizdedir. Tüm duyarlı, kendine insanım diyen, devrimci ve demokrat kamuoyudur. Tutsakların tecrit saldırısına karşı devam ettirdikleri direniş girmiş olduğu evrede yeni yeni açılımları da beraberinde getirmektedir. Bu açı-

lımları sahiplenmek ve ileriye taşımak, devam ettirilen direniş yeniden kitlelerin gündemine taşımak her zamankinden daha bir önem taşımaktadır. Devletin tecrit saldırısına karşı kamuoyunun dikkatini çekmek, etkili ve ses getirici eylemler örgütlemek ve en önemlisi demokrat ilerici kişi, kurum ve kuruluşları duyarlı hale getirmek gerekmektedir.

Çünkü tutsakların defalarca yinedediklerini bir kez daha hatırlayalım: Bu saldırı sadece bizlere yönelik değildir. Tüm halka yöneliktir. Emperyalizm ve faşizm halkı teslim almak istiyor. Buna izin vermeyeceğiz.

Onlar bedenlerini namluya sürerek bunu defalarca kanıtladılar. Sıra bizde...

Direnecek savaşacak ve biz kazanacağız, halkımız kazanacak çünkü tarih halkın bitirildiğine, bizim teslim olduğumuza tanıklık etmedi.

işçi-köylü
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!

ABONELİK ŞARTLARI
6 AYLIK: 10.200.000 1 YILLIK: 20.400.000

NOT: İstedığınız süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayınevimize fakslayınız ya da postalayınız. Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.

Yurtdışı Hesap Numaraları
Sema Gül
Euro Hesabı

Ziraat Bankası
İstanbul Aksaray Şubesi: 0 751 00 38 65 97 00 00 009
Emlak-Halk Bankası
Atatürk Bulvarı Şubesi: 00 238 041
Vakıf Bank
Valide Sultan Şubesi: 401 20 35

Türk, Kürt ve çeşitli milliyetlerden emekçi halkımız

Tarihte son sözü hep direnenler söyler! En güzel söz henüz söylememiş olduğumuz sözdür!

Açıklama: Elimize posta kanalıyla ulaşan aşağıdaki bildiriye konunun güncelliği açısından olduğu gibi yayınlıyoruz.

Faşist diktatörlüğün zindan cephesinde giriştiği en kapsamlı ve ağır saldırısının fiilen başlatıldığı 19 Aralık 2000'den günümüze, yaklaşık 1.5 yılı geride bırakmış bulunuyoruz. Çok daha önceden planlanan ve adım adım hazırlanan bu saldırı, Demokratik Halk Devrimi mücadelesinde kritik bir aşamayı ifade etmekteydi. 12 Eylül ile birlikte girişilen azgın faşist terör hareketinin, başlıca hedefi halinde görülen hapishanedeki komünist ve devrimci güçler; direnme savaşından yüzlerinin akıyla çıkmakla, komprador patron-ağa devleti için "tehdit olma" adına, varlık sorunu yaşanmayacağını da kanıtlanmışlardı.

Başta komünistler olmak üzere, tüm devrimci hareketlere ülke genelinde indirilen ağır darbelerin kalıcı veya uzun süreli etkili olması için, yenilgiyi perçinlemek ve teslimiyeti gerçekleştirmek amacıyla, askeri-faşist diktatörlüğün bütün gücüyle yüklendiği zindanlardaki binlerce devrimci; Mamak vb. olumsuz örnekler dışında, özellikle Davutpaşa, Metris ve Diyarbakır hapishanelerinde büyük bir direniş destanı yazmışlar ve faşizmin hevesini kursağında bırakmışlardı.

Saygon'daki kaplan kafeslerinin direniş ruhunu ülkemiz zindanlarına taşıyarak verilen bu savaşın yarattığı gelenek, faşist terörün hızını kaybettiği ancak dönemsel ataklarını sürdürdüğü yaklaşık son 15 yıllık zaman diliminde de başarıyla yaşatıldı. Eskişehir'den Ulucanlar'a uzanan bu süreçte, direniş mevsisini güçlendiren ve hapishaneleri devrim mücadelesinde daha ileri bir konu-

ma taşıyan komünistler ve çeşitli hareketlere mensup devrimciler, hakim sınıfların öncelikli hedefi olmaya devam ediyordu.

Emperyalizmin, "Yeni Dünya Düzeni" ardından "küreselleşme" diye adlandırılan dünya halklarına yönelik daha organize ve kapsamlı iktisadi, siyasi ve askeri eksenli saldırısının bir parçası olarak ülkemiz topraklarında da estirilmeye başlanan faşist terör; Kürt Ulusal Kurtuluş Hareke-

sini gözetmekteydi.

Emperyalist karargahlarda projelendirilen F tipi hapishanelerin inşa edilmeye başlanmasıyla hızlanan süreç, karşıt olarak yürütülen kampanya ile büyük bir mücadeleye dönüştü. Devrimci, demokrat, ilerici, yurtsever bütün kesimlerin değişik yoğunlukta da olsa katıldığı ve/veya destek verdiği "hücre karşıtı kampanya", hakim sınıfların beklemediği bir karşı koyuş hattı yarattı.

F tipi ile getirilmek iste-

tansiyel yaratan ilerici kesimlerince sahiplenilmesiyle göğüslenmiş, püskürtülmesi yolunda önemli adımlar atılmıştı.

Saldırının yöneldiği tutsaklar cephesinde, buna karşı koymak için, Ölüm Orucu eylemi, tam da bu süreçte bazı devrimci güçlerce başlatıldı ve bir süre sonra yoldaşlarımız ve diğer devrimci grupların da katılımıyla bütün hapishaneleri sardı. Eylemin dışarıdaki muhalefetle birleşerek etkisini yoğunlaş-

ceği kesin olan fiili bir tutumla, hiçbir yaptırıma uyulmayıp teslim olunmayarak devrimci direniş geleneğinin özüne bağlı kalma başarısı gösterildi. Nitekim faşizmin askeri-sivil katliam güçleri fiziki işkence ve yaptırım dayatma bakımından sistemli bir saldırı örgütlemeyi başaramadılar. Olayı, F tipinin esasına uygun bir izolasyon işkencesine, uzun vadeli psikolojik ve fiziki yıpratma ve imha eksenine oturtarak yürütme çerçevesinde bir hareket tarzı tutturdular. Bugün gelinen noktada, dayatılan bütün yaptırımlar ve sisteme uyum adına getirilen her türlü uygulamanın reddedilmesi ve konulan bütün kuralların bozulmaya çalışılması yoluyla işletilen fiili direniş hattı, devrimci iradenin bükülemeyeceğini düşmana bir kez daha kanıtlamış bulunuyor.

Bu direniş hattının belkemiğini hiç şüphesiz Ölüm Orucu eylemi oluşturuyordu. Faşizme karşı zindanlarda yürütülen; komünist ve devrimci kimliği koruma, işçi sınıfının ve emekçi halkın devrimci değerlerine sahip çıkma çerçevesindeki direnme savaşımız, sınıf mücadelesinin çetin bir alanına özgün nitelikler barındırmaktadır. Bu savaşın tek değil ama en önemli araçlarından birisi olarak kullanılan Ölüm Orucu, değişik dönemlerde ve bir dizi hapishanede ciddi roller oynamış, önemli kazanımlar sağlamıştır. Karşıdevrimin saldırılarını göğüsleme, direniş hattını güçlendirme ve daha ileri adımlar atma gibi hedefleri birlikte veya ayrı ayrı barındıran bir amaçla örgütlenen, can bedeli, son derece zorlu ve özverili bir eylem biçimi ola-

ti'nin yön değiştirmesi ve yenilgiye uğratılmasıyla elde ettiği avantajla, devrimin direniş sembolü haline gelmiş hapishaneleri de kapsamına aldı. Direnişin yarattığı parıldamanın söndürülme zamanının geldiği düşünülüyordu.

Tamamen emperyalist-kapitalist sistemin derinleşen krizinin yarattığı atmosferde şekillenen bu durum, sınıf mücadelesinin keskinleşeceği zeminde, kitlelerin iktidara yöneliminin engellenme-

nen sistemin, fiziki ve psikolojik bakımdan imhayı hedeflediği, yalnızlaştırma, tecrit etme yoluyla kişilik-sizleştirme ve kimliksizleştirmeyi dayattığının halk nezdinde net bir biçimde görülmesi sağlanmış, faşizmin bütün dezenformasyon ve manipülasyon araçlarıyla kullandığı her türlü demagogi ve yalan etkisizleştirilmişti. Komprador patron-ağa devletinin F tipi saldırısı; komünist ve devrimci tutsakların, halkın ciddi bir po-

tırdığı kritik aşamada; gerek devletle görüşmeler, gerekse de dış pratikte yapılan ciddi taktiksel hatalar sonucu, elde ettiği fırsatı kullanan faşist diktatörlük, 19 Aralık tarihinde 20 hapishaneye birden giriştiği katliam ile F tipi hapishaneleri resmen devreye sokmuş oldu.

Buna karşılık; hem 19-22 Aralık saldırısı, hem de hücrelere atma aşamasında gösterilen ve günümüze kadar kesintisizce sürdürülen ve bundan sonra da sürdürüle-

Ölüm Orucu'na endeksli bir tarzda gelişen hücrelere karşı direnişi, bu şekilleniş tarzından çıkararak yürütmemiz gerekmektedir. Aynı zamanda, hala bu eylem biçiminde ısrar eden devrimci güçlerle aramızdaki çelişkiyi derinleştirecek bir davranış biçimi içerisine de girmemeye özen göstereceğiz. Bu anlayışımızın ürünü olarak, sürecin ve Ölüm Orucu eyleminin bu aşamada bütünlüklü bir değerlendirmesini yapmamayı tercih ediyoruz. Bu sorumluluğu bütün devrimci güçlerin göstermesi yolunda çağrıda bulunuyoruz.

rak Ölüm Orucu, F tipi'ne karşı direnişin de simgesi haline geldi.

Bu durum; yüzlerce devrimcinin ekipler halinde omuzladığı, diğerlerinin de kesintilerle de olsa toplamı aylarca süren açlık grevleriyle desteklediği eylemin, tarihte benzeri olmayan tarzda çok uzun süreye yayılmasından ve 50'si Ölüm Orucu'nda olmak üzere 90'ı aşkın devrimci ve komünistin şehit düşmesi ve 400'den fazlasının ağır zararlar görmesi ve gazi olmasından kaynaklanmaktadır. Bu durum; faşizmin zorla müdahaleden tahliye/tasfiye operasyonuna kadar çok çeşitli saldırı ve taktiklerinin savuşturulması ve boşa çıkarılmasının başarılmasından ötürüdür.

Bu denli ağır bedellere, ölümüne bir direnme azmi ve kararlılığına karşın eylemimiz hedeflerinin tümüne ulaşabilecek bir sonuç elde edemedi. Egemenler açısından mevcut F tipi tecrit sisteminin olmazsa olmaz denli kritik bir önem arz ettiğinin de kanıtı olarak, sonuç elde etme noktasında, geçmişteki direniş süreçlerini ona katlayacak denli uzun bir dönemi kapsayan Ölüm Orucu eylemimiz; hem kendimiz hem de bağlaştığımız direnişçi güçlerin, zamanlamadan eylem içi kurallara, taktik adımlardan taleplere kadar bir dizi konuda yaptığı hataların da ciddi rol oynaması neticesinde, daha ileri kazanımlar elde etme açısından yaptırım gücü oluşturamadı. Bunda, dışarıdaki faaliyetin iyi örgütlenememesi ve çok çeşitli eylem biçimleri gerçekleştirilememesinin de önemli bir payının olduğunu kabul etmek durumundayız.

Ölüm Orucu eyleminin F tipi terörüne karşı direnişte oynadığı devrimci rolünü tamamladığı noktada dev-

rimci örgütlerin büyük çoğunluğuyla sağlamış olduğumuz görüş birliğinden hareketle, gelinen aşamada bu eylem biçimini sona erdirmeye kararımızı hayata geçirmiş bulunuyoruz. Ölüm Orucu'nun, faşizmin devrimci tutsaklara yönelik F tipi saldırısını göğüsleme, direniş mevzilerini ayakta tutma ve böylelikle Demokratik Halk Devrimi mücadelesinin bir parçası olarak zindanlardaki direnme savaşına güç katma bağlamında işlevini yerine getirdiği, ancak mevcut tecrit sistemini kırma açısından kazanımlar sağlayıcı bir rol oynamayı en azından bugün için sağlayamayacağı gerçeğinin görülmesinden itibaren, devrimci güçlerle birlikte hareket etme adına yaptığımız girişimler sonucu verilen bu kararla, direnişimizi bu eylem biçimini kullanmaksızın sürdüreceğiz.

F tipi zulmüne karşı gerçekleştirilen Ölüm Orucu eylemimiz, saldırının çapıyla da orantılı başlı başına büyük bir direniş destanı yaratmıştır. Onlarca yoldaşımızın ve yüzlerce devrimcinin omuzladığı bu eylem, dost ve düşmana, devrimci azmin ve iradenin gücünü ve yeteneklerini bir kez daha göstermiştir. Türkiye hapishanelerinde 20 yılı aşkın süredir oluşturulan devrimci direniş hattını yeniden tahkim etmeyi başarmıştır. Teslim alınmak bir yana, komünistlerin ve devrimci güçlerin, faşizmin saldırılarını nasıl karşılayacakları ve yitirilen mevzileri yeniden ele geçirmek için nasıl can bedeli bir mücadele kararlılığına sahip olduklarını ispatlamıştır.

Bütün bunlarla beraber, Ölüm Orucu eylemine önderlik etmede yapılan çeşitli konulardaki taktik hataların, bu kadar önemli bir silahın daha etkili rol oynamasını nasıl engellediği, eylemin

aşama aşama etkisizleşerek direnme savaşına katkı sunma işlevini yitirebileceği de bu sürecin ortaya çıkardığı açık gerçeklerdir. Ölüm Orucu'nun zindanlardaki direnişin yegane ve süresiz bir biçimi olmadığının, belli şartlarda, belirli rol ve amaçlarla gündeme getirilmesi gerektiğinin, işlevini tamamladıktan sonra sonlandırılmasının, aksi takdirde direnişe yarar değil zarar getireceğinin de bir kere daha altının çizildiği bu süreç, şimdi yeni bir aşamaya gelmiş bulunuyor.

Ölüm Orucu'na endeksli bir tarzda gelişen hücrelere karşı direnişi, bu şekilleniş tarzından çıkararak yürütmemiz gerekmektedir. Aynı zamanda, hala bu eylem biçiminde ısrar eden devrimci güçlerle aramızdaki çelişkiyi derinleştirecek bir davranış biçimi içerisine de girmemeye özen göstereceğiz. Bu anlayışımızın ürünü olarak, sürecin ve Ölüm Orucu eyleminin bu aşamada bütünlüklü bir değerlendirmesini yapmamayı tercih ediyoruz. Bu sorumluluğu bütün devrimci güçlerin göstermesi yolunda çağrıda bulunuyoruz. Faşizmin zindanlarındaki direnişte "birlik" faktörünün tayin edici önemi nedeniyle, bundan önceki safhalarda gösterdiğimiz hassasiyeti bundan sonra da koruyacağız. Gücümüzü sadece ve sadece düşmana karşı kullanacak, enerjimizi direniş için harcayacağız.

Bu aşama, tecrit zinciri-

nin kırılması için F tiplerindeki direniş hattının güçlendirilmesi konusunda davranış ve eylem birliğinin sağlanması, devrimci, demokratik güçlerin ve ilerici yurtsever kamuoyunun mevcut somut talepler etrafında çeşitli kampanyalar ve eylemler aracılığıyla harekete geçirilmesi şeklinde, uzun süreli, sabırlı ve en az Ölüm Orucu kadar özverili bir biçimde yürütülecek bir mücadele dönemine işaret ediyor.

Komprador patron-ağa düzenini zindanlarıyla beraber yıkana kadar sürecek olan Demokratik Halk Devrimi mücadelemizin en önemli cephelerinden birisi olan hapishaneler, komünistlerin, halk savaşçıların ve devrimcilerin geçici uğrak yeridir. Egemenlerin iktidarlarını sürdürmede en önemli araçlarından birisi olan zindanlar, devrimci iradenin mutlak zaferini temsil etmelidirler. Bu, devrim için büyük önem arz etmektedir.

Stratejik önem tespiti bu konumundan ötürüdür. Meselenin özü beyaz bayrak kaldırmamaktır. Meselenin özü faşizmin iradesine boyun eğmemek, diz çökmektir. F tipi faşist teröre karşı ideolojik olarak komünistlerin ve diğer devrimci tutsakların başı diktir. Zalimler irademizi kırma, örgütlülüğümüzü parçalama, direniş hattımızı yıkma ve devrimci tutsakları teslim alma amaçlarına esas olarak ulaşamamışlardır.

Mekansal bir değişiklik ile istedikleri tarzda bir hapsedmeyi bugünkü güç dengeleri açısından gerçekleştirmiş olmaları hiçbir şeyi değiştirmemiştir ve de değiştirmeyecektir. Düşmanın ne zaferinden ne de başarısından söz edilebilir. Ellerindeki tutsakları, onbinlerce resmi ve sivil faşisti seferber edip her türlü silahı kullana-

rak, yakıp, yıkıp katlederek hücrelere doldurmaları, günümüz koşullarında ne onlar adına zafer ne de bizim adımıza yenilgidir. Tersine, direnme savaşımız, irade savaşını bizim kazanmamızı getirmiş, faşist TC devleti bir kez daha yenilgiye uğramıştır. Hala pervasızca saldırması, her türlü yalan, demagoji ve atraksiyonla hücre teröründe ısrarlı olması bu yüzdendir.

Bizlerin şahsında yöneldikleri devrim mücadelesidir. Halkımızın sömürü ve zulüm düzeninden kurtuluş savaşınıdır. Onlar hücreyi bütün ülkeye dayatıyorlar. Bütün yaşam alanlarına müdahale ederek, insanı insandan tecrit ederek yabancılaştırma ve köleleştirmeyi hedefliyorlar. Emekçi halkımızın bütün örgütlülüklerine yöneliyorlar. Kendilerine tabi kılmak ve teslim almak istedikleri işçi sınıfının ve ezilen yoksul halkımızın iradesidir.

Buna hapishaneler cephesinden verilen, tarihi Ölüm Orucu eylemi eksenli yanıt, başta Türkiye halkı olmak üzere dünyanın bütün ezilenlerine örnek oluşturuyor. Hücre ve tecrite karşı yürütülen direnme savaşımızın günümüze kadarki zaman diliminde ana gövdesini oluşturan Ölüm Orucu eylemimiz, misyonunu tamamlamakla devre dışı kalacak, direniş, "teslim olmama" esas hattı üzerinden diğer mücadele biçimleri ve araçlarıyla sürdürülecektir. İçinden geldiğimiz süreç değerlendirildiğinde; hak alma eylemlerinin de sınırlı olmasından kaynaklı, kısa vadede hücre ve tecrit sistemini parçalamayı başaramama olasılığının yüksek olmasının, nesnel bir durum olduğunun bilincindeyiz.

Bu durum bizim için yeni olmadığı gibi, beklenmedik bir özellik de taşıyor.

Hücre ve tecrite karşı yürütülen direnme savaşımızın günümüze kadarki zaman diliminde ana gövdesini oluşturan Ölüm Orucu eylemimiz, misyonunu tamamlamakla devre dışı kalacak, direniş, "teslim olmama" esas hattı üzerinden diğer mücadele biçimleri ve araçlarıyla sürdürülecektir. İçinden geldiğimiz süreç değerlendirildiğinde; hak alma eylemlerinin de sınırlı olmasından kaynaklı, kısa vadede hücre ve tecrit sistemini parçalamayı başaramama olasılığının yüksek olmasının, nesnel bir durum olduğunun bilincindeyiz.

Faşist diktatörlüğün hüküm sürdüğü bir ülkede işkence-nin, ölümün ve her türden zulmün mücadelemizin doğal bir parçası ve bedeli olduğunun bilinciyle savaşıyoruz. Faşizmin çeşitli araç ve mekanizmalarının yıkılması, dağıtılması ve parçalanmasını sağlamak ve yeni mevziler ve kanallar yaratmak için kıyasıya mücadele vermeye beraber, bunun köklü çözümünün devrimle geleceğini de bilerek hareket etmek durumundayız. İlerlemenin düz bir yol izlemediğini, devrimin inişli çıkışlı bir hat izlediğini unutmamalıyız.

Esas olan hiçbir şart altında ilkelerimizden ve onu-

rumuzdan taviz vermemektir. Nazım'ın dediği gibi, "Mesele esir düşmekte değil, teslim olmamakta bütün mesele".

Ali Sarıbal'dan, Halil Türker ve Nergiz Gülmez'e, Polat İyit'ten Muharrem Horoz'a, ölümsüzleşen direnç çiçeklerimizi mücadelemizde büyütüyoruz.

Tarih bizim teslim olduğumuza tanklık etmedi, bundan sonra da etmeyecek !

F tiplerini er ya da geç ataları Bastille'in yanına göndereceğiz !

Direnecek, savaşacak ve biz kazanacağız !

**HÜCRELER, ZİNDANLAR BİZİ
YILDIRAMAZ !
YAŞASIN, F TİPİ TERÖRÜNE KARŞI
DİRENME SAVAŞIMIZ !
MUHARREM HOROZ ve NERGİZ
GÜLMEZ YOLDAŞLAR ÖLÜMSÜZDÜR !
ÖLÜM ORUCU ŞEHİTLERİ
MÜCADELEMİZDE YAŞIYOR !
PATRON-AĞA DEVLETİNİ YIKACAĞIZ, HALK İKTİDARI KURACAĞIZ !
YAŞASIN DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ !
YAŞASIN HALK SAVAŞI !
YAŞASIN PARTİMİZ TKP/ML ve
ÖNDERLİĞİNDEKİ TİKKO, TMLGB !
30.05.2002
TKP/ML MK SB**

HALKIMIZA

NOT: Elimize ulaşan aşağıdaki bildiriye haber değeri taşıdığından olduğu gibi yayınlıyoruz.

Emperyalizmin dünya halklarına yönelik büyük çaplı saldırısının parçası olarak, ideolojik siyasi kimliğimizi, fiziki ve sosyal varlığımızı yok ederek, bizleri insanlığımızdan çıkarmayı amaçlayan F tipi hücre ve tecrit terörüne karşı, insanlık tarihine altın harflerle yazılacak bir direnişle yanıt veriyoruz. İnanıyoruz ki, direnişimiz, her milliyetten işçi ve emekçilerin sömürü ve zulüm dünyasından kurtulma yolundaki dindirilemez özlemlerini de yansıtmaktadır.

Bizleri teslim almayı ve bu yoldan devrimci hareketi yenilgiye uğratmayı amaçlayanlara, ölümüne bir direnişle karşı durduk. Onurumuzu ve ideallerimizi koruduk, teslim olmadık. Faşizmin bakanları, ideologları ve çanak yalayıcıları her türlü saldırı ve oyununa rağmen engellemedikleri irademiz ve görkemli direnişimiz önünde eğilmek zorunda kaldılar.

Hücre hücre büyüttüğümüz direnişimizle faşizmin planlarını bozduk. İdeolojik, ahlaki ve moral bakımdan biz kazandık. Bu bakımlardan devrimci iradenin üstünlüğü ve zaferi kesindir. Geline yerde Ölüm Orucu eylemimiz F tipi hücre, tecrit ve treatmana karşı mücadelemizde devrimci rolünü oynadı. Direnişimizin kahramanları, şehitlerimizin anıları önünde saygıyla eğilirken, her zaman onların davasına bağlı kalacağımıza söz veriyoruz.

Faşizmin bütün pervasızlığıyla yürüttüğü ve şimdiye kadar 92 devrim savaşçısının hayatına mal olan, yüzlerce arkadaşımızı sakat bırakan saldırılara karşı sürdürdüğümüz büyük direnişte yeni bir evreye geldik. Aşağıda isimleri belirtilen davalardan yargılanan devrimci tutsaklar olarak; değişik mücadele araç ve biçimleriyle sürdürmekte olduğumuz direnişimizin, Ölüm Orucu biçimini 28 Mayıs tarihinden itibaren sonlandırıyoruz. **Son verilenin sadece Ölüm Orucu eylemi olduğunu, hala sürmekte olan hücre ve tecrit saldırısına karşı direnişimizin kesintisizce devam edeceğini bir kez daha ilan ediyoruz.**

Devrimci tutsakların teslim alınamayacağı şimdiye kadar yürüttüğümüz mücadeleyle defalarca kanıtlanmıştır. Bu saldırıları da püskürtecek hücre ve tecrit terörünü yeneceğiz.

F tipi hücre saldırısı tüm topluma yönelik bir saldırıdır. Hayatı hücreleştirmeyi hedeflediği, geride kalan süreçte çok net bir şekilde açığa çıkmıştır. Dolayısıyla, bu saldırılara karşı çıkmak tüm ezilenlerin görevidir. Meşru taleplerimiz, işçi ve emekçilerin de talepleridir. Tüm ezilenleri bu taleplerimizi sahiplenmeye, hücre ve tecrit terörüne karşı mücadele etmeye çağırıyoruz.

Devrimci tutsaklar teslim alınamaz!

Hücre ve tecrit terörünü yeneceğiz!

Biz kazanacağız!

TKP/ML, MLKP, TKP(ML), TİKB, TDP, DİRENİŞ HAREKETİ, MLSPB, TKP(K)

Dava tutsakları adına: Bayram KAMA, Yunus AYDEMİR, Cemal ÇAKMAK, Kenan GÜNGÖR, M. Aytunç ALTAY, Ramazan SADIKOĞULLARI, Hasan Yüksel, Özgür ASLAN

Giresun'da çatışma

28 Mayıs 2002 tarihinde Giresun'un Bektaş Yaylası mevkiine ajitasyon ve propaganda amaçlı giden TKP/ML TİKKO gerillalarıyla TC güçleri arasında çıkan çatışmada bir Özel Harekat Timi ölümlerine, bir asker de yaralandı.

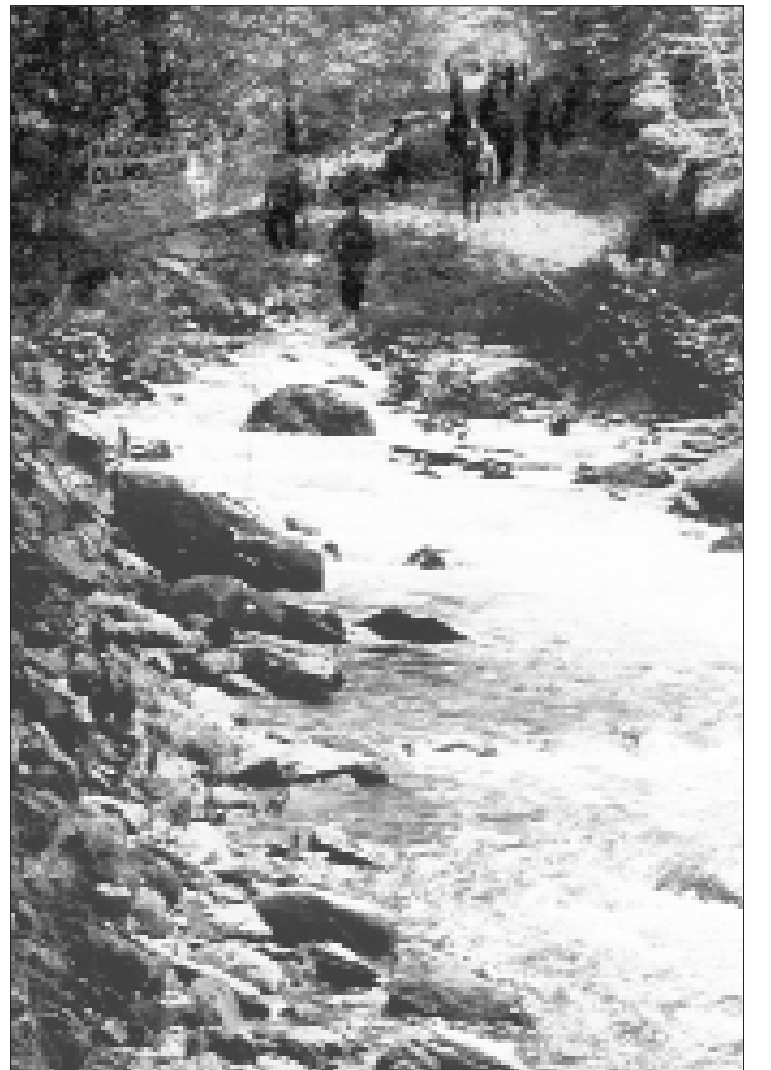
Varlık koşulu emperyalizme hizmet etmek olan ve kendi çıkarları için emekçi halka her türlü zulmü reva gören TC devleti IMF politikalarıyla halkı her geçen gün daha da yoksullaştırırken bölgede faaliyet sürdüren gerillaları bitiremeyeceğini anlayınca gerillayı halktan koparmak için de her türlü yalan ve karalama politikasına başvurmaktadır.

13 Mayıs'ta Giresun'un Yağlıdere ilçesinde TKP/ML TİKKO gerillalarının rehlin alma eyleminden sonra başlatılan operasyonlar da esasta yoksul emekçi halkı teslim almaya yöneliktir. Operasyonlar sürerken Giresun Bektaş Yaylası'na

emekçi halka ajitasyon propaganda yapmak amaçlı giden TKP/ML TİKKO gerillaları TC güçleri tarafından kuşatıldılar. Çıkan çatışmada hiç kayıp vermeyen TİKKO gerillaları gazetemize yaptıkları açıklamada eylemi TKP/ML TİKKO Karadeniz Bölge Komutanlığı'na bağlı 3. Mıntıka Komutanlığı gerillalarının gerçekleştirdiklerini bildirdiler. Bize ulaştırdıkları bildiride eylemin yapıldığı amacını ve sonucunu aktardılar. Devletin tüm yalan ve çarpıtma haberlerine karşılık olayın gerçek gelişimini şu şekilde özetlediler:

"... 28 Mayıs 2002 tarihinde akşam saat 18-20 arası 3. Mıntıka Komutanlığı'na bağlı ekipler yaylaya ajitasyon propaganda faaliyeti için gitmişlerdir. Birliğimiz saat 20:00 sıralarında faşist TC'nin ordu, polis ve özel harekat timleri tarafından kuşatıldı. Birliğimizin karşılık vermesiyle çatışma yaklaşık bir-bir-

buçuk saat devam etmiştir. Daha sonra gerilla birliğimiz düşman kuşatmasını başarılı bir şekilde yarararak, hiçbir olumsuzluk olmadan üslerine çekilmişlerdir. Düşman cephesinde ise bir Özel Harekat Timi ölümlerine, bir asker de yaralanmıştır. Savaşçılarımızı imha etmeye gelen bu halk düşmanı vampirler büyük bir şaşkınlık ve panik içinde yaralılarını toplayıp karakollarına, kışalarına korku içinde çekilmişlerdir..." "Çeşitli milliyetlerden emekçi halkımız" diye devam eden bildiride emekçi halkı ezen, sömüren ve her geçen gün yoksullaştıran TC'ye karşı savaş çağrısı yaparak zindanlarda tutsakların sürdürdüğü direnişle sahip çıkmak gerektiğini de vurguladılar. Bildirini sonunda ise; insanca yaşamak ve demokratik bir toplum için TKP/ML etrafında örgütlenme ve TİKKO saflarına katılma çağrısı yaptılar.

Hükümetin üç yıllık icraatı kriz, yoksulluk ve katliamdır

DSP, MHP, ANAP koalisyonu ile kurulan 57. hükümetin hasta Başbakanı B. Ecevit bu defa bir değişiklik yaparak, hasta yatağından kalktı ve kameraların karşısına geçti. Amacı hükümetin üç yıllık icraatlarını değerlendirmektir. Değerlendirdi de. Ona göre "her şey bir yana hükümet başarılı bir takım icraatlarda bulunmuştu."

Burjuva siyasetçiler iktidarda olunca zamanın nasıl geçtiğini pek farketmezler. Bu nedenden midir, bilinmez. Dönemsel olarak geriye dönüp yapamadıklarının bir muhasebesini yapmaya çalışmazlar. Daha çok seçim dönemlerinde kısmi başarılarını bir propaganda unsuru olarak kullanmakla yetinirler.

DSP, MHP, ANAP koalisyonu ile kurulan 57. hükümetin hasta Başbakanı B. Ecevit bu defa bir değişiklik yaparak, hasta yatağından kalktı ve kameraların karşısına geçti. Amacı hükümetin üç yıllık icraatlarını değerlendirmektir. Değerlendirdi de. Ona göre "her şey bir yana hükümet başarılı bir takım icraatlarda bulunmuştu."

Ülkenin içinde bulunduğu gerçek durum ise Başbakan'ın

dar özel bankanın iflası ve fona devrini zorunlu kıldı. Ardından bilinen öykü gerçekleşti. Birbiri peşisıra gelen iflaslar ve karlı pek çok iktisadi kuruluş ve işletmenin emperyalist sermaye tarafından ele geçirilmesi.

İş bunlarla sınırlı kalmadı. Emperyalizme bağımlı ve biat içinde olan komprador burjuvazi ve toprak ağaları temsilcisi hükümet, emperyalistlerin verdiği derslerini iy çalışmamış olacak ki IMF ve DB, hükümete 4. ortak olarak DB çalışanı Kemal Derviş aracılığıyla direkt girerek sermaye için gerekli görüldükleri pek çok yasal düzenlemeyi hükümet vasıtasıyla kanunlaştırdılar. Bu yasal düzenlemeler ülke halkına katıksız birer saldırı düzenlemeleriydi. Yapılan yasalarla bankacılık siste-

retim yapmayan toprak sahiplerine avanta sağlama niteliği de taşımakta.

Tekstil ve turizm sektörleri TL-USD dengesinin istikrarsızlığından ve yaşanan devalüasyon sonrası hammadde, makine ve yedek parça temini açısından dışarıya bağılı olduğundan üretimi yarı kapasitesinin altına düşürmek zorunda kaldı. Fason çalışan küçük üreticiler makine parkını elden çıkarmak zorunda kaldı. Sonuç; küçük üreticinin binbir zahmetle elde ettiği birikimler büyük sermayenin eline geçti. Tarıma bağılı hafif sanayi emperyalist şirketlerin cevap verdiği oranda çalışma olanağı buldu. Trakya'da süt işleyen pek çok tesis kapandı. Yine ayçiçek ve zeytin işleyen pek çok işletme kapılarına kilit vurmaya zorunda kaldı. Tüm olumsuzluklara rağmen zeytin işleyen Ege bölgesindeki kimi işletmeler ise ürettikleri zeytinyağlarını İtalyan şirketlerine çok düşük fiyatlarla satmak dışında bir çıkış bulamadılar. **Antep, Trabzon, Denizli, Uşak gibi gelişmekte olan kentlerde birçok işletme kapandı.** İş o dereceye vardı ki Trabzon organize sanayi bölgesinde yer alan 500'e yakın işletmeden ancak 3 tanesi çalışmaya devam ediyor. Bu örnek bile başlı başına 57. hükümetin icraatının vehametini ortaya koymaktadır.

Hükümetin ekonomik alanda icraatları bu minvalde iken ülkenin siyasal ve kültürel hayatını derinden etkileyecek demokratikleşme çabalarında da yaya kaldı. 12 Eylül AFC'sinin diktiği elbise sürekli yamanmaya çalışıldı. Geçmiş yıllarda bir bahane olarak dile getirilen PKK ile savaşıyoruz. Terör bırakmıyor ki demokratikleşelim yalanı da PKK'nin teslimiyet çizgisine girmiş olmasından kaynaklı olağanüstü ölçüde gerilemiş olmasına rağmen, hükümet ve egemenler demokratik açılımlar yapmayı bir yana bırak Kürt ulusuna karşı şovenist ve inkarcı politikalarını daha da pervasızlaştırarak sürdürdü. Bu tutumuyla da hükümet devlet politikasının faşizm üzerine kurulu ve bunun genel karakteri olduğunu göstermiş oldu. Memur Sendikaları Kanunuyla işe başlayan hükümet bu sorunu grevsiz-toplu sözleşmesiz bir yasa ile çözdü. Emperyalistlerin ekonomik tabanlı taleplerini büyük bir hız ve şevkle yerine getiren hükümet, sıra siyasal- "demokratik taleplere" gelince işi

olabildiğince ağırdan aldı. 1982 anayasasının değişmek zorunda olan pek çok maddesinden ancak bir bölümü iki ayrı paketle meclise getirildi. Bu maddeler üzerinde kısmi değişiklikler yapıldı. Sonraki aşama anayasasının değişen maddelerine diğer kanunların uyumunun sağlanması sorunuydu. Bu noktada da halk kesimlerinin yakından izlediği TCK'nın 159 ve 312. maddelerine ilişkin yapılan değişiklikler eski düzenlemeyi aratacak düzeyde oldu. Hükümet bu konuda kendini, hakimim takdir yetkisini artırdıkları gibi hukuka tamamen ters bir noktadan savunmaya çalıştı.

Yine hükümetin demokrasi havariliği yaptığı bu üç yıllık süre zarfında işkence, yargısız infaz, gözaltında ölüm devam etti. Sonuç; örgütlenme, basın, toplantı ve gösteri yürüyüşü yapma, sendikal haklar, çalışma yaşamına dair haklar halen büyük kısıtlamalar altındadır. Polisin her türlü keyfi ve şiddet uygulamaları ise güvence altındadır. Hükümetin hiç kuşkusuz ki övündüğü başarı olarak tanımladığı tek şey emperyalizmin finans kurumları olan IMF ve Dünya Bankası'nın ekonomik programını layıkıyla yerine getirmesi değildir. Aynı zamanda demokrasi maskesi takarak Avrupalılaşma çığılları attığı ve Avrupa şehri olarak gösterdiği İstanbul'un 19 Aralık'ta hapishanelere yönelik yapılan katliamın merkezi olmasıdır. Hükümetin başarı ve övüncü bununla da bitmiyor; F tipi hücrelere karşı direnen, tecriti, onursuzlaşmayı kabul etmeyen devrimci tutsakların Ölüm Orucu eylemi karşısındaki tutumuyla 50'nin üzerinde devrimci tutsağın ölümünden sorumlu olması ve zorla müdahaleler sonucu 400'ün üzerinde devrimci tutsağın sakat bırakılması vb saldırı kapsamında çocuklarını sahiplenen ailelere ve devrimci demokratlara saldırıların pervasızlaşmasıdır.

KOB (Katılım Ortaklığı Belgesi) ve Ulusal Programda verilen bir söz olan idam cezasının kaldırılması ve Kürtçe yaygın ve eğitim konusunda ise halen bir yol alınabilmiş değil. En son yapılan MGK toplantısında bu alanda da kısmi değişikliklerin yapılması kararı alındı. Görünen o ki devlet televizyonundan kısa süreli Kürtçe yayın yapılacak, eğitim sorunu da yüksek öğrenimde seçmeli ders ve özel kurslarla çözülecek. İdamda ise anayasa değişikliği yapılabilecek olan

idam cezasının afsız ömür boyu hapse çevrilmesi yöntemi izlenecek. Ancak meclis aritmetiği ve A.Öcalan'ın idamını siyasal malzeme olarak kullanan partilerin ne şekilde tavır alacakları da net değil. Bu partilerin tanklı bir balans ayarına ihtiyaçları olabilir.

Hükümetin halk karşısında karnesi alabildiğine kırıklarla dolu. Çiftçisinden küçük esnafına, işçisinden memuruna, her toplumsal kesim, hükümetten ve hükümeti oluşturan partilerden yaka silkmiş durumda. Hal öyle ki küçük esnaf ülke tarihinde ilk defa kitlesel eylemliliklere kalkıştı. Polisle çatıştı. Başbakanlığın önünü bireysel karşı çıkışlarının merkezi yaptı. İşçi sınıfının ise kabaran öfkesi devletin sınıf içindeki işbirlikçi kurum ve temsilcileri tarafından denetimde tutulmaya çalışılmasına karşı kamu emekçileri Kızılay Meydanı'nı savaş alanına çevirdi. Birçok direniş ve gösteri eylemiyle bu hükümeti istemediğini dile getirdi.

Tüm bu gelişmelerin yaşandığı bir ortamda Ecevit'in sağlık durumu uyumlu koalisyonu zor duruma sokmakta, muhalefet erken seçim dayatmalarıyla hükümeti sıkıştırılmaktadır. Ama hükümet seçime pek yanaşmamaktadır. Çünkü bu haliyle gerçekleştirecek bir seçimde iktidar partilerinin barajı aşp aşmaması dahi soru işaretidir. Barajı aşmalar bile ancak mecliste küçük bir grup kurma olasılığı mevcuttur. Bu yüzden seçimi en azından 2003'e uzatmak ve üstün duruma gelerek baskın verme çabasıdır.

Halk cephesinde ise durum çok daha vahim. Açlığın ve yoksulluğun faturasını en çok çocuklar ödüyor. Açlıktan öleni mi? Yeterince gelişmeden erken doğanı mı? Eğitim almak yerine para kazanmak uğruna sokakları mesken tutanları mı? Ne ararsanız hepsi var. Çocuk ölüm oranı Afrika ülkeleri ile kıyaslanacak hale gelmiş. Tüberküloz halkın %25'ini tehdit eder durumda. Çözüm yok mu? Tabii ki var. Çözüm; biraz cesaret ve direnme azminde. Ancak açlığa kıtlığa karşı direnme azminde değil tam tersine bütün bunların sorumlusu asalak egemen sınıflara ve sömürücü emperyalizme karşı mücadele

cesaret ve mücadelenin zorluklarına katlanma kararlılığında. Aksi eylem aynı oyunun defalarca yeniden sahneye konulmasından başka bir sonuç doğurmayacaktır.

söylediklerinin tam tersini gösteriyordu. Başarı kavramı da sonuçta görece idi. Halk kesimleri için başarı sosyal refah düzeyinin yükselmesi iken egemenler ve onların uşağı siyasetçiler için başarı, emperyalist haydutlar ve uşakları kompradorlar ve toprak ağalarının karlarına kar eklemeleri idi. Ve yaşadığımız üç yıllık süreç hükümet ve efendilerinin amaçlarına uygun icraatlarına sahne oldu.

Bu icraatları kısaca hatırlamakta yarar var. **Hükümetin en önemli icraatı ekonomik kriz oldu.** Kriz, uygulanan IMF reçetelerinin bir sonucu olarak gerçekleşti. Krizde temel etken sabit kur uygulaması oldu. Türk Lirasının Dolar karşısında değer kazanması, artan ithalat, bozulan dış ticaret dengesi ve sonuç olarak emperyalist kaynaklı spekülasyon üretimi üretim destek miktarı üretim girdilerinin %10'unu dahi karşılamaya yetmediği gibi

mi, Merkez Bankası, Hazine üzerindeki hükümet denetimi kaldırılarak, açıkça emperyalizme bağlandı.

En yıkıcı icraatlar ise tarım alanında yaşandı. Şeker, tütün yasalarıyla ülke şeker ihraç edebilecek durumda iken şeker ithal etmek zorunda kalma aşamasına getirildi. **Taban fiyat uygulaması fiilen sona erdirilerek küçük üretici, emperyalist tekellerin insafına terkedildi.** Gerek yakıt, gerek tohumluk, ilaç ve gübre sübvansiyonları kaldırılarak tarlalar işlenemez hale getirildi. Fındık üreticisi tarihinde ilk kez 80 cent'in altında bir fiyatla ürününü satmaya zorlandı. Sözde bir önlem olarak gündeme getirilen Doğrudan Gelir Desteği ise üretimi artırmak yerine çiftçinin bankalara olan borçlarının geri ödemesinde kullanıldı. Arazi ölçüsü esas alınarak yapılan destek miktarı üretim girdilerinin %10'unu dahi karşılamaya yetmediği gibi

Kanıksatılmaz gerçekliğimiz, işsizlik

DİE'nin, Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) tanımlarını esas alarak yaptığı değerlendirmeye göre; işsiz sayısı 2 milyon 462 bin olarak açıklanırken Türkiye'deki işsizlik oranı yüzde 11,8 olarak belirlendi.

Ömer Çekin, 26 yaşında bir genç, işsiz bir genç. Ömer Çekin'i Mayıs'ın son günü Mersin İskenderun seferini yapan yolcu treninin altında hayatına son verdiren bunalım hiç de basite alınacak bir sebepten kaynaklı değil. Ömer Çekin'in uzun süredir işsiz olması nedeniyle girdiği bunalımla intihar etmesi ülkemiz gerçekliğini duymayan, görmeyen sağır-körlere bir kez daha hatırlatmış olsa gerek. İşsizliğin tavana vurduğu son birkaç yılda aslında bu intiharlar hiç de kanıksanacak haberler değil. Kanıksanacak için, gencecik bedenlerin en üretken çağlarında yaşamlarına son verdiren bu sistemi sorgulamak için ve insanca yaşanılabilir bir dünyanın aciliyetini kavramak, mücadelesini vermek için ülkemiz patron-ağalarının çizdiği son tabloya şöyle bir göz atalım.

Türkiye ekonomisi enflasyondan işsizliğe, iç ve dış borçlardan milli gelire kadar büyük bir çöküş yaşamaktadır. 30 milyar dolarlık krediyle IMF'ye en borçlu ülke duruma düşen Türkiye Cumhuriyeti son yaşanan şiddetli krizlerle, batan bankalarla, yabancı tekellerce satın alınan 190'a yakın şirketle, milyonlarca insanın işsizlik çemberine alınmasıyla, binlerce küçük işletmenin, onbinlerce esnafın iflas etmesiyle yıllarca önce batmış

ve yan giden balık olarak bugün dibe vurmaktadır.

Yüzde 11 küçülmenin yaşandığı 2001 yılında Türkiye'de 129 milyon dolarlık bir ek yük getirildi. Derken enflasyon fırladı, vergiler, zamlar patladı, kısıtlamalar, işten atmalar vs. çözüm görüldü, yani fatura yine ezilen emekçi halkımıza kesildi.

Artık gizlenecek hiçbir ayrıntısı kalmayan bu ortam devletin girdiği ekonomik-siyasi çıkmazı ne ABD'ye daha çok kol kanat germek, ne de "kriz bitti, durum iyiye gidiyor" aldatmacaları düzeltebilir. Egemenler için durum hiç de iyiye gitmiyor, yoksul emekçi halkımızın yaşam koşullarının kötüye gittiği kadar...

Ve ilk yarısını henüz doldurmak üzere olduğumuz 2002'de neler oluyor? Devlet İstatistik Enstitüsü (DİE) "Hane halkı İşgücü Anketi 2002 yılı 1. dönem geçici sonuçlarına göre son 5 aylık dönemde işsiz sayısı önceki döneme göre 653 bin kişi artarak 2 milyon 462 bine yükseldi. Detaylandırarsak şehirlerdeki işsizlere 503 bin, kırsal bölgelerdeki işsizlere de 150 bin kişi eklendi. Yine çarpıcı bir ayrıntıdır; eğitilmiş (okumuş) gençler grubunda işsizlik oranı yüzde 29,4'e kadar yükselmiştir. Üniversite kapılarını aşındıran, yıllarca dirsek yıpratılan her 100 gençten yaklaşık

30'unun "potansiyel intihar edebilirler" olarak görülebileceğini söylemek hiç de abartı olmasa gerek.

DİE'nin, Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) tanımları

edenler ile yabancı uyruklular dışındakilerden meydana gelen sivil nüfus- 65 milyon 667 bin olarak belirlenirken bunun 40 milyon 989 bininin şehirlerde 24 milyon 678 bininin de

çalışıyor. Bu noktayı da ayırtılandırırsak hiçbir sosyal güvencesi olmadan çalışanların oranı şehirlerde yüzde 30,7; köy ve kasabalarda ise yüzde 70,4 olarak belirlendi.

nı esas alarak yaptığı değerlendirmeye göre; işsiz sayısı 2 milyon 462 bin olarak açıklanırken Türkiye'deki işsizlik oranı yüzde 11,8 olarak belirlendi.

Okul, yurt, hapisane, otel, çocuk yuvası, huzurevi, özel hastane, kışla vs. de ikamet

köy ve kasabalarda yaşadığı açıklandı.

Bu rakamlar üzerinden toplam işgücü ise 20 milyon 929 bin kişi olarak hesaplandı. 18 milyon 467 bini istihdam edilen bu sayının yüzde 47,7'si herhangi bir sosyal güvenlik kuruluşuna kayıtlı olmadan

Bu verilerden sonra çok da rakam verip göz doldurmaya gerek yoktur aslında. Yukarıda verdiğimiz rakamların ışığında yoksul-emekçi halkımızın yaşadığı sıkıntı, bunalım bu sistemin değişmesinin, yıkılmasının aciliyetini net bir şekilde gösteriyor.

Yetki ve karar üretenindir

Samsun: Devletin sendikal mücadeleye karşı geliştirdiği birçok engelleme ile karşılaşan kamu emekçileri, yetki sürecine girilmesiyle beraber yoğunluk verdikleri örgütlenme çalışmalarını 31 Mayıs'ta tamamladılar. Daha doğrusu 31 Mayıs 2002 tarihine kadar işkollarına bağlı olarak sendikal faaliyet yürüten üye sayılarını yetki alabilmek için Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na bildirdiler. Böylece, Bakanlık kendisine verilen üye sayıları listesini değerlendirerek temmuz ayının ilk haftasında yayımlayacağı istatistikler ile 11 hizmet kolunda toplu sözleşme görüşmeleri yapacak yetkili memur sendikası ile Türkiye genelinde en çok üyeye sahip memur sendikaları konfederasyonunu da belirlemiş olacak. Daha sonrasındaysa, belirlenen sendika konfederasyonu ile 15 Ağustos'ta toplu görüş-

melere başlayacak olan devlet, Türkiye genelindeki kamu sendikalarının durumunu da bir bakıma ortaya sercek. Fakat, yetki süreci dönemi kamu emekçileri açısından sadece örgütlenme faaliyeti anlamında değil, devlet saldırılarının da yoğunlaştırdığı bir süreç oldu.

Haziran öncesine kadar yoğun bir örgütlenme çalışmasına giren kamu sendikaları içinde, özellikle KESK'ye bağlı sendikalar, yetki sürecine girilmesiyle birlikte devlet ve MHP güdümlü gerici sendikaları karşılarında bulurken; yıllardır her türlü baskıyla, tehditle, sürgünle karşılaşan KESK'liler MHP'li bakanlıkların sözcüleri olduğu iş kollarında Kamu-Sen'in saldırılarıyla karşılaştı. KESK'ye bağlı üyeler Kamu-Sen tarafından sahte üye olarak kayıtlara geçirildi. Ne yazdığı bilinmeyen kağıt-

lara zorla imzalar attırıldı. İstifa etmeyen üyelerinin karşısına ise sürgün, sicil bozma gibi yöntemleri koyan Kamu Sen tarafından birçok kişi "abilerine" gönderilen bir çift söz ile işlerinden alıkonuldu. Özellikle, son birkaç yıldır sendikal mücadelenin önüne sendika ağalarını da koyarak çok ciddi pürüzler çıkartan devlet, sendikaların örgütlenme döneminde de gösterdiği, kendi yarattığı sendikaları ile emekçileri elinin altında tutmak istiyor. Bunun için, kendince tehlikeli gördüğü örgütlenmeyi kendi çatısı altında kurumsallaştırmaya çabalarken; hiçbir aktivitesi olmayan ve kendilerini temsil eden sendikalar aracılığıyla da emekçilerin öfkelerini yatıştırma-ya amaçlıyor.

Kamu-Sen gibi sendikalar da memur işkolunda "örgütlülüğü" sağlamak için kurulan sendikalardan yal-

nızca biridir. Bu nedenle Kamu-Sen'in KESK'ye yönelik örgütlenme çalışmalarını sekteye uğratması bir yana, oynanan bir başka oyun arka planda kalıyor. O da, yetki alamayan işkollarına bağlı sendikalara, üye sayısı barajını aşamayınca ne olacağıdır. Bir bakıma da yetki vermeyerek işlevsizleştirmeye çalıştığı sendikaları yok etmeyi amaçlayan devlet, yetkisiz kalan sendikaların mücadelesini bitirmeyi planlıyor.

Sonuçta, emekçilerin mücadelesini 1 yıllık yetki ile sınırlandırmaya çalışanlar, çalışanların sorunlarını masa başında çözmeyle sınırlı tutacaktır. Oysa ki, sınıf mücadelesi yalnız bir yetki sorunu değildir. Ayrıca yetkiyi verecek olan da devlet değil, üretkenlerin ta kendisidir. Bu nedenle sendikal mücadeleyi yalnızca yetki ile sınırlı tutarsak, devlete bel bağlamadan öteye gidememiş oluruz. Bu da bizi emekçinin değil, devletin uygulamaları yanında saf tutmaya iter.

Sınıfsal yaklaşım

DOĞRULANIRKEN DOĞRULMAK !, AŞMAK DEĞİL AŞILAMAK !

İbrahim Kaypakka-ya'nın 30 yıllık partisi; "sınıf, parti ve önderlik bilincini kavra"mayı tema edinerek geliştirdiği, bu yıldönümüne has kampanya ile, ileriye atılım hamlesi başlatmış bulunuyor. Bu bir doğrulma hareketidir. Canlı bir organizma gibi yaşayan KP'ler, dışa yönelik olduğu kadar, dönem dönem de kendisine yönelik kampanyalar ile belirli atılımlar gerçekleştirirler. Bunlar, komünist kadroların, sınıf mücadelesi sürecine, savaşın komuta/önderlik merkezindeki müdahalesi olarak kavranmalıdır. Bu komuta/önderlik merkezi ise en genel ve somut ifadesi ile partidir.

Çünkü parti her şeydir. En büyük silahımızdır. Kendimizi ifade ettiğimiz, kendimizi bulduğumuz yerdir. Bizi yoğuran ve şekillendiren bir ocaktır. Devrime yön verecek, kitleleri örgütleyecek ve mücadeleye sevk edecek yegane güç odur. İradenin cisimlendiği mekandır. Proletaryanın yetkili tek temsilcisidir. Bu konumu işçi sınıfının ideolojisini kuşanmış olmasından ötürüdür.

Gözünü iktidara dikmiş, ufkuna komünizmi yazmıştır. Zaman kaybına tahammülü yoktur. Olabilecek en kısa sürede sonuç almak isteyecek denli sabırsız, sınıf mücadelesinin çok zorlu tabiatı gereği, bu savaşın yenilgilerden geçilerek, yoldaş Gonzalo'nun deyişle "tümsekler aşılarak", savru-lararak ilerleyeceğini bildiği için de sabırlıdır.

Ömrü kısa veya uzun bir dizi ülkenin KP'sinin gerçeği, İbrahim'in

partisine de çok şeyler öğretmiş, ama o parti zaten kısa sayılamayacak süredeki kendi deneyimleriyle, başlı başına zengin bir tarihi döneme imza atmıştır. 30 yıl, sınıf mücadelesinde bir bakıma kısa, bir bakıma da uzun bir evreye karşılık gelmektedir. Bulduğumuz yere, yani halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesindeki konumumuza (ki en büyük kıstas budur) baktığımızda, 30 yılı, 30 asır gibi algılamak mümkün.

Bu zaman diliminde, ülkede ve dünyada yaşananlar ve bunların partiye bire bir tesiri ile peş peşe uğranılan fırtınalar tahlil edildiğinde de 30 yıl, 30 gün gibi kısa geliyor. Ama biz 30 yılı çok uzun bir süre olarak değerlendiriyoruz. Onun için de yerimizden hiç memnun değiliz. Memnun olmaya devam edeceğiz. Bizi ileriye götürecek olan da budur. Yetinen ve tempoyu arttırmayan, önce yavaşlayacak, sonra duracak, en sonunda da düşecektir.

Kaypakka-ya yoldaş, sınıf bilincini kuşandığı aşamada, ülkemizin sosyo-ekonomik tahlilini MLM öğretinin ışığında yapmış ve ortaya çıkardığı doğrulara yaslanarak, Başkan Mao'nun "Emperyalizme karşı sınıf mücadelesinin deneyimi bize işçi sınıfı ve emekçi yığınlarının, silahlı burjuvazi ve toprak ağalarını ancak tüfek gücüyle yenebileceklerini göstermiştir. Bu anlamda bütün dünyanın ancak tüfekte değiştirebileceğini söyleyebiliriz." tespitini hareketinin merkezine koymuştu.

Sorum, "devrim" sorunu-nydu, bunun da ancak silahlı halk savaşı ile gerçekleşeceği kavranı-yordu. Bütün bunlar için örgütlenmek gerekiyor, bunun ifadesi de parti oluyordu. Ne var ki, parti de ancak bu savaşın içine girdiği takdirde gelişecek, güçlenecek ve bu zorlu rolün altından kalkabilecek bir nitelik elde edebilecekti.

Mao Zedung yoldaşın, "Partimiz, devrimci savaşlar boyunca gelişmiş, sağlamlaşmış ve bolşevikleşmiştir. Silahlı mücadele olmasaydı bugünkü komünist partimiz de olamazdı. Bütün yoldaşlarımız kanımızla ödediğimiz bu tecrübeyi hiçbir zaman unutmamalıdır." sözleriyle yaptığı tespiti kavriyor ve "Kitleler içinde kök salmış, demir disiplinli, subjektivizmden, revizyonizmden ve oportunizmden arınmış, özelleştirmeyi uygulayan çelik gibi bir parti, silahlı savaş içinde gelişecek ve güçlenecektir. Böylece bayatı atıp tazeyi alacak ve burjuva unsurlardan arınacaktır. Halkın en ileri unsurlarını, komünist önderleri ve militanları böylece bağrında toplayacaktır." belirlemesini yapıyordu.

Böylece, yoldaşlarıyla birlikte ilk iş olarak komünist partisini kuruyor ve hemen mücadeleye atılıyordu. İbrahim, "Doğru bir politika izlemek koşuluyla, örgütlenmemiz henüz çok sınırlıyken de silahlı mücadeleye girişebilir, hem güçlerimizi hem de örgütlerimizi silahlı mücadele içinde genişletebilir, sağlamlaştırabilir, yayabiliriz. Sağlam bir örgütlenme böyle gerçekleşir." diyordu. Zira "silahlı mücadele"nin, "kitlelerin bilinçlenmesinde, barışçı propaganda ve eğitim çalışmasından çok daha etkili" olduğu kavrayışıyla hareket etmekteydi.

Önder yoldaşımız, "önce bozkırı kurutalım, sonra tutuştururuz" anlayışıyla çatışarak ilerledi. "Bu anlayış, hareketimizi durmadan sağa çekmekte, pasifliğin, hareketsizliğin, durgunluğun, sürekli olarak barışçı mücadeleye metotlarını ön plana çıkartılmasının ideolojik kaynağını teşkil etmektedir." diyordu. İbrahim'in Türkiye topraklarıyla komünizmi yeniden buluştururken ciddi bir çatışma yürüttüğü bu anlayış, onun bin bir emekle kurduğu partisinin yakasını hiç bırakmadı. Bugün bile, bünyemizden temizlememiz gereken ideolojik zehirlerden önde gelenini bu reformist anlayış oluşturuyor.

İbrahim, aynı çizginin bir başka demagojisi ile çatışırken de şu noktanın altını çizmişti : "Devrim kitlelerin eseri olacaktır. Bu doğru, 'bütün kitleler yanımızda yer almadan silahlı mücadeleye başlanamaz' şeklindeki sağcı bir görüşü haklı çıkarmayacağı gibi, devrimci mücadeleye katılan her ferdin devrimin anlamını, önemini ve bütün sonuçlarını göze alması anlamına da gelmez."

KP'nin kurucusu, proletaryanın gözbebeği partisinin tarihi boyunca bu çizgiyle boğuşacağını ve kimi dönemler bu anlayışa esir olacağını şüphesiz ki bilemezdi ama bir Maoist olarak bunun öngörüsünü hep taşıyordu. Şu sözleri sanki 1970'lerde değil de 10, 20 veya 30 yıl sonra kaleme almış gibiydi : "Örgütlenmede (birkaç büyük şehrin merkezini ve legal dergi faaliyetlerini esas alan) legalizm, pratikte 'kendini güçlerimize dayanarak' ve 'inisiatifi elde tutarak' yürütülen ihtilalci bir faaliyet yerine, demokratik ittifaklara (yani burjuvaziye) bel bağlayarak ve inisiyati-

fi onlara bırakarak (bu diğer hatalardan tabii olarak doğan bir sonuçtur) yürütülen teslimiyetçi ve uzlaşıcı bir faaliyet."

İbrahim Kaypakka-ya'nın Türkiye devrimine ilişkin tezleri, aradan geçen çeyrek asrı aşım bir süre içinde döneme dönme doğrulandı. Sosyo-ekonomik yapıdan, siyasal-yönetimsel sisteme, tarihi süreçten sınıfların tahliline, devrimin niteliğinden yoluna, temel mücadele araç ve biçimlerinden ulusal soruna kadar bir çok tespitinin giderek daha canlı bir biçimde sınıf savaşımına çözümlenici ve yol gösterici bir ışık saçtığı görülüyor.

Onun partisi, proletarya partisi/komünist partisi, onun yoldaşları ve ardılları, devraldıkları bayrağı, her şeye rağmen taşımaya devam ediyorlar. Bayrağımızı yere düşürme, kirletme ve rengini değiştirme amaçlı bir dizi komplo-yu, ihaneti ve darbeyi alt ederek bugüne getirdiler. Bu bir başarıdır. Ama İbrahim'in çıkışı ve atılımına baktığımızda, onun yanında hiçbir şeydir. Bunun komünizm yolunda bir değer ifade edebilmesi, demokratik halk devrimi mücadelesinde bir aşama kat edebilmesi için bayrağın muhkem mevkilere, tepelere dikilmesi gerekiyor.

30. Yıl kampanyası gösteriyor ki; İbrahim'in tezleri doğrulanırken, partisi de doğrulanması gerektiğinin bilinciyle harekete geçmiş durumdadır. İbrahim'i aşmak değil, İbrahim'i aşılacak gibi bir görevimiz vardır.

Maden işçileri Gökçesu'da direniyor

Gökçesu Kuzey Anadolu Madencilik AŞ'de çalışan 58 işçi, Dev Maden-Sen'e üye oldukları gerekçesiyle ücretsiz izine çıkarıldı. Sendikalı olmayan ve istifa edenlere zam ve sürekli iş garantisi vereceğini açıklayan patronlar işçileri karşı karşıya getirdi.

Bolu'nun Mengen ilçesi Gökçesu beldesi yüksek kalırlı geniş Linyit yatağına sahip bir bölge. Gökçesu'da yaşayan 2 bin 500 kişinin tek geçim kaynağı madencilik. Üçpınar, Bükköy, Kuzey Anadolu ve Arafa maden şirketlerinde bölge halkı çalışmaktadır.

1990 yılı başlarında Türk İş'e bağlı Maden İş Sendikası'nın işletmelerdeki başarısız örgütlenme çalışmalarının ardından 2001 yılı Haziran'ında ise DİSK'e bağlı Dev Maden-

Sen örgütlenme çalışmalarına başlamıştı.

Maden işçilerinin sıkıntıları büyük. Gerek yıllık izinleri, gerek bayram izinleri olmadığı gibi fazla mesai ücretleri de ödenmiyor. Patronlar SSK primlerini gün ve miktar olarak eksik gösteriyor, işçilerin sağlıklı çalışmaları ve can güvenliği için zorunlu ekipman, işyeri hekimi ve ambulans bulundurulmuyor. Öyle ki bunca sıkıntıyla boğulan işçiler çizme, baret, el feneri pil gibi malzemelerin ücretleri-

Lastik İş grevi Milli Güvenliğe takıldı

Ülkemiz patron-ağalarınca her türlü sömürüye maruz kalan emekçi halkımız her yeni gün yeni bir saldırıya maruz kalıyor. Sendikasızlığın dayatıldığı, iş güvencesinin olmadığı bir ortamda çalıştırılmaları yetmiyormuşçasına, bu talepler için alanlara döküldüklerinde de devletin kolluk güçlerinin saldırılarıyla yüz yüze kalıyorlar.

Yasakladığı grevlerle sicili kabaran devletin 57. hükümeti DSP- MHP- ANAP koalisyonunun son icraatı ise Pirelli, Goodyear ve Brisa Lastik Fabrikalarında alınan grev kararının Bakanlar Kurulu'nca "milli güvenliği bozucu nitelikte" olduğu gerekçesiyle, 60 gün süreyle ertelenmesi oldu.

Aslına bakılırsa tüm dünyanın büyük bir coşkuyla kutladığı, 1 Mayıs'ı sudan sebeplerle 1 Haziran'a ertelemeye kalkınların bu son icraatı bizleri şaşırtmamalı.

Bakanlar Kurulu'nun Lastik-İş'in yapmayı planladığı grevini yasaklama kararı 22 Mayıs 2002 tarihli Resmi Gazete'de yayınlanırken devlet yetkilileriyle görüşen Lastik-İş yöneticilerinin çabaları ise boşa çıktı. Lastik İş Genel Başkanı Abdullah Karaca; Brisa fabrikasındaki grev uygulama tarihinin 23 Mayıs 2002'de başlayacağı yönündeki kararlarının ardından gazete ilanları veren patronların, bireysel görüşmelerle devlet yetkililerini etkilediklerini böylece grev ve lokavtların ertelenmesi kararının çıkarıldığını belirtti.

Patronların asıl amacının toplu sözleşmenin Yüksek Hakem Kurulu'na (YHK) gönderilmesi ve lastik işçisinin kazanılmış haklarının geri alınması olduğunu söyleyen Karaca; "Milli güvenlikle ilgili bulunmayan lastik sektörü için alınan erteleme kararı, işverenin dayatmasıyla, sözleşmenin YHK'ye gönderilmesine yöneliktir. Asıl amaç grevi erteletirip çoğunluğunu idari maddelerin oluşturduğu kazanılmış hakların geri alınmasıdır(...) Bu oyunu bozmaya çalışacağız" diyerek yaşananlara sessiz kalmayacaklarını dile getirdi.

Komprador patronların yüreğine su serpen bu grev yasaklama kararına çeşitli çevrelerin tepkileri sürerken DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi de yaptığı açıklamada haftalardır toplanamayan Bakanlar Kurulu'nun (!) bu konudaki duyarlılığına dikkat çekerek Bakanlar Kurulu'nun daha önce de aynı sektörde toplu sözleşme düzenini ortadan kaldırdığını hatırlattı.

Gıda-İş Genel Merkezi'nin yasaklamaya ilişkin açıklamasında da belirttiği gibi; "Bu tutum IMF ve DB politikalarının ayrılmaz parçasıdır. Yasaklama IMF'ye ve emperyalistlere bağlılığın bir ifadesidir. Fiili yasaklamayı ancak fiili grevle kırmak mümkündür."

ni ceplerinden ödüyor.

1991 yılından beri hileli taşeron sistemiyle kayıt dışı beslenen işletme patronları işçilerin canlanan tepkisiyle tam da sınıflarına yaraşır bir атаğa geçtiler.

Önce Gökçesu Kuzey Anadolu Madencilik AŞ'de çalışan 58 işçi, Dev Maden-Sen'e üye oldukları gerekçesiyle ücretsiz izine çıkarıldı. Sendikalı olmayan ve istifa edenlere zam ve sürekli iş garantisi vereceğini açıklayan patronlar işçileri karşı karşıya getirdi.

Ekonomik krizi bahane ederek Bükköy ve Üçpınar maden ocaklarını kapatan patronlar, işçileri de atarak saldırılarını pervasızlaştırdılar.

7 Aralık 2001'de ücretsiz izne çıkarılan Kuzey Anadolu Madencilik AŞ'ye ait Taşkömürü işletmelerinden kiralanın Tuzlukaya Linyit Ocağı işçileri o günden bu güne tüm zorluklara rağmen direnişlerini sürdürüyor.

Direnişlerini 4 Nisan 2002'den beri İşletme Müdürlüğü önüne kurdukları çadırlarda sürdüren işçileri eşleri ve çocukları yalnız bırakmaz-

ken, bölgedeki sendika, dernek vs. de maddi-manevi yardımlarda bulunuyor.

Zor şartlar altında direnişlerini sürdüren işçilerin patronlarından gördükleri baskılara halen devam etmektedir. Çadırların kurulduğu arazinin sahibinden, işçilere yardım eden esnafa kadar birçok kişiyi tehdit eden patronlar, çadırların olduğu yerdeki sokak lambalarının elektriklerini kesip, su kaynaklarını kapatsa da işçiler direnişlerine devam ediyorlar.

İşçiler, son olarak işletme müdürünün şikayeti üzerine çadırları önünde "davul çalıp, halay çektikleri" için Mehmet Batak, Servet Demir, Hasan Ovaz, Ramazan Uzun, Mustafa Verimoğlu, Şevki Sarıbaş ve Ali Ustaoglu adlı işçilere 54 milyon 526 bin 24 lira ceza kesildiğini, ödemeyenlerin mahkemeye verildiğini, 4 madenci işçiye de 21 Şubat'ta basın açıklaması yapmak istedikleri için dava açıldığını belirttiler.

Dev Maden-Sen Genel Merkezi, Gökçesu'daki direnişle ilgili açıklamasında; Maden patronlarının krizi ba-

hane ederek işçileri atması, tehdit etmesi ve direnişin yasadışı ilan edilmesini kınadı. Zira patronların iddiaları geçtiğimiz hafta Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Kocaeli Çalışma Bölge Müdürlüğü ve İş Teftişi Kurulu Başkanlıklarınca yapılan incelemelerle yalanlandı.

Gökçesu maden işçilerinin sıkıntıları 17 yıllık maden işçisi Ramazan Çil'in dilinden ne kadar da sadelikle dökülmüş; "Madencilik baba mesleğim, çocuklarım okuyup iyi yere gelsin istiyorum, kesinlikle madenci olmasınlar. 7 yaşındaki oğlumun kulak zarı delik, 13 yaşındaki oğlumun da geniz eti büyük, ameliyat olması lazım, ama maalesef şu an ekme bulmakta zorlanıyoruz".

Bugün ülkemizdeki milyonlarca işçinin maruz kaldığı bu durum, elbette ki işçilerin sınıf kinini bileyecektir, ancak şu unutulmamalıdır ki onları sınıf bilinçli proleter bir önderlikle bütünleştiremediğimiz takdirde yaşadığımız zulüm ve sömürü düzeninin ömrü uzayacaktır.

İktidarı uyarmaya devam edeceğiz

İstanbul: Çağlayan'da 25 Mayıs'ta yapılan KESK mitingine çeşitli parti ve demokratik kitle örgütleriyle devrimci gazete ve dergi çevreleri dışında Bursa, Kocaeli, Kırklareli Şube Platformları da pankartlarıyla katıldılar. Kitlenin sayısının bini geçmediği mitingde kamu emekçileri; "Zafer direnen emekçinin olacak" vb. sloganlarını coşkulu atmadıkları gibi ekonomik taleplerin dışında Ölüm Orucu ve Filistin direnişini destekleyen sloganların atılmaması da dikkat çeken bir nokta idi. Şişli'den miting alanına giren kitlede devrimcilerin katılımı az iken HADEP'liler ana-dilde eğitim hakkını, OHAL ve

idamın kaldırılmasını isteyen sloganlar atıldılar. KESK adına konuşan KESK MYK üyesi Sevgi Göyçe; "Sayın Derviş, ekonomi kurmayları ve IMF direktörleri 'ekonomi düze çıkmıştır' diyor. Düze çıkan, sermayenin yükselen karıdır. Bize düşen ise mezarda emeklilik yasasıdır. Yüzde 2.5'lik artışlarla her geçen gün eriyen ücretlerimizdir. Esnek çalışma ve performans kriterleri ile amirlerin iki dudağı arasında bırakılan iş güvencemizdir" derken güzel günler adına umudu ve hayatı alanda örgütlemeye seslerini yükseltmeye, siyasal iktidarı uyarmaya devam edeceklerini de belirtti.

KESK'TEN MÜCADELE ÇAĞRISI

İzmir: KESK'e üye kamu emekçilerinin, hükümetin yetki sürecinde tarafsız olması, Bölge Müdürlükleri'nin kapatılmaması, sürgün ve soruşturmalara durdurulması talepleriyle düzenlediği mitinglerin İzmir koluna bini aşkın kamu emekçisi katıldı. Saat 14:00'de Bornova stadyumu önünde toplanan kamu emekçileri sloganları ve pankartlarıyla Cumhuriyet Meydanı'na yürüdü. "Toplu sözleşme hakkımız grev silahımız", "Baskılar bizi yıldıramaz", "Zafer direnen emekçinin olacak" vb. sloganlarının sık sık atıldığı mitingde; "Yaşasın Ölüm Orucu direnişimiz", "Devrimci tutsaklar onurumuzdur" gibi sloganlar da atıldı.

Mitingde konuşma yapan KESK İzmir Dönem Sözcüsü **Musa Sever**, grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkı alınca kadar mücadeleye devam edeceklerini belirtti.

Herkesin insanca ve onurlu bir yaşam için mücadeleye çağrıldığı miting, coşkuyla çekilen halaylarla son buldu.

HÜKÜMETE SAMSUN'DAN UYARI

Samsun: Çorum, Tokat, Ordu, Sinop, Giresun, Trabzon, Amasya'dan emekçilerin katılım-

larıyla KESK, Samsun'da kamu emekçilerinin sorunlarını dile getiren bir miting düzenledi. Mitinge Eğitim Sen (Alaçam, Samsun, Merzifon, Bafra, Çorum, Amasya, Taşova, Tokat... temsilcilikleri) TMMOB Samsun İl Koordinasyonu, ESM Samsun Şubesi, BES, Yapı Yol Sen, TÜMTİS, SES, KESK, Trabzon Şubeler Platfor-

mu, Tüm Bel-Sen Giresun Şubesi katıldı. Devrimci demokrat öğrencilerin de katıldığı mitingde yaklaşık 2000 emekçi katılırken kitle Cumhuriyet Meydanı'na geldiğinde emek ve demokrasi mücadelesinde şehit düşenler için saygı duruşunda bulundu. Alanda, KESK adına MYK üyesi İhsan Avcı bir konuşma yaptı.

Bölge Müdürlükleri'nin kapatılmasına bir tepki de Bursa'dan

23 Mayıs günü öğle tatili sonrasında Karayolları 14. Bölge Müdürlüğü'nün bulunduğu alanda toplanmaya başlayan Yol-İş Bursa 1 No'lu Şubesi'nde örgütlü emekçiler bir saatlik oturma eylemi yaptılar. Oturma eyleminde konuşma yapan Yol-İş Bursa 1 No'lu Şube Başkanı **Kazım Sakarya**, IMF'nin direktifleri doğrultusunda Bölge Müdürlükleri'nin kapatılmaya başlandığını, kapatılmasına karar verilenlerden birisinin de ülkenin stratejik kurumlarından olan Karayolları Bölge Müdürlüğü olduğunu; ama başta Bölge Müdürlüğü kapsamında olanlar olmak üzere diğer kitle örgütlerinin ve kitlelerin sessiz ve tepkisiz kaldığını söyledi. Eylemci emekçiler de sık sık "TCK halkındır halkın kalacak", "Kahrolsun IMF, Bağımsız Türkiye", "14. Bölge kapatılmaz" sloganlarını attılar.

"BABAMIN İŞİNİ KAYBETMESİNİ İSTEMİYORUM"

Yol-İş Bursa 1 No'lu Şube'ye bağlı emekçiler 28 Mayıs günü tekrar aynı yerdedi. Bu sefer yanlarında eşleri ve çocukları da vardı. Çocuklar "Babamın işini kaybetmesini istemiyorum", "Okulmdan, arkadaşlarımdan ayrılmak istemiyorum" dövizleriyle katılma kararının sonuçlarını dillendiriyorlardı.

Bilinç

1970 15-16 Haziran şanlı işçi direnişi Türkiye işçi sınıfı mücadelesinde onurlu bir yere sahiptir. 1970'de sözde olağan koşullarda (faşizm süreklidir) sendikaları hizaya getirme, DKÖ'leri işlevsizleştirme, tüm emekçi halkı onursuzlaştırarak teslim alma müdahalesi ve bu müdahalenin yasalaştırılarak meclisten geçirilmeye çalışıldığı günlerde başlangıçta DISK önderliği söz konusu olsa da Türk İş'e bağlı işçilerin de katıldığı ve eylem içinde sendikal bürokrasiyi de aşan işçi sınıfının kendiliğindenci (devrimci komünistlerin aktif olarak desteklediği) eylemi bir üst aşamaya sıçratılarak komprador patron ağa devletine karşı bir ayaklanma isyan hareketine dönüşmüştür. Başta eylemi, direnişi örgütlemeye çalışan sendikal önderliği dahi şaşkınlığa uğratan, bu eylem sendikacıları eylemi nasıl kırarız telaşına sokmuştur? Bu görkemli direnişin bizlere öğrettiği; işçi sınıfının kendi öz gücüyle mecliste görüşülen yasaları direnişle geri çektilerine başarsındır. Esasta Türkiye işçi

15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi yolumuzu aydınlatıyor

sınıfı mücadelesinde tarihin altın sayfalarında yerini alan bu onurlu direniş sürekli hatırmızda tutmamız gereken kilometre taşıdır. Bugün işçi sınıfı, emekçi halkımız o dönemin koşullarına göre çok daha yoksulluk, işsizlik, sefalet, yıkım yasalarıyla karşı karşıyadır. Her ne kadar emekçi halkımız bellek kaybına uğratılmaya çalışılsa da bir dönemin yapılmaya çalışılan yasalarına karşı işçi sınıfı bu saldırıyı pratik olarak savaş nedeni sayarak devleti, yasalarını sendikal bürokrasiyi tepeleyerek direnişi engellemeye çalışan kolluk güçlerini sille tokat önüne katarak, tankların üstünden geçerek, her türlü engelleri yerle bir ederek (saldırı yasalarını engelleme boyutuyla) amacına ulaştıysa işçi sınıfı bugün kanıksatılmaya çalışılan koyu faşizm koşullarını tepeleme potansiyelini kendi bağrında taşımaktadır. Sınıf bilinçli öncü işçilerin ta-

rihsel rolünü oynayarak çelişki halkalarını işçilere kavratarak öncelikli hedef, işçi kitleleriyle buluşabilmesi ve onları mücadeleye sevk edebilmesidir. Önder yoldaşın 15-16 Haziran işçi direnişinden çıkardığı dersler, dönem dönem tekrar kavranıp kavratılması gereken teorik hazinedir ve bizlerin bu hazineden yeterince beslenmediğimiz söylenemez. O halde daha fazla okuma, bilince çıkarma, araştırma sürecine girerek teoride yetkinleşme, pratikte olgunlaşma çabasına girmeliyiz. Neydi önder yoldaşın 15-16 Haziran'dan çıkardığı dersler:

"1) İşçi sınıfı hareketi devrimin şiddete dayanacağını bunun zorunlu ve kaçınılmaz olduğunu gösterdi. Parlamentarizme, oportünizme, pasifizme ağır darbe indirdi.

2) İşçi hareketi burjuva devlet teorilerine ağır darbe indirdi. Halkın kurtuluşunu ege-men sınıfların ordusundan bek-

lemenin ne derece ahmakça bir hayal olduğunu gözler önüne serdi. Direniş tankla, süngüyle, sıkıyönetimle bastırılmıştı. Orduya ilericilik payesi biçen M. Belli, D. Avcıoğlu, H. Kıvılcımlı'ya cuntacı hayallerinin ve anti Marksist-Leninist devlet ordu tahlillerinin saçmalığını ortaya koydu.

3) Direniş, gerçek kahraman kitleler olduğunu gösterdi ve bir avuç seçkin aydın grubuna dayanarak devrim yapmayı hayal eden bireyci k. burjuvaziye ağır darbe indirdi.

4) Direnişin bastırılması devrimin ilk başlarda şehirlerde başarıya ulaşamayacağını şehirlerde zaman zaman ortaya çıkacak ayaklanmaların kırık bölgelere çekilmedikçe bastırılmaya mahkum olduğunu gösterdi. Ayaklanmayla iktidarı ele geçirme hayallerine ağır darbe indirdi.

5) 15-16 Haziran sonrasında 3 aylık sıkıyönetim, en

zor koşullarda bile mücadeleye devam etmenin ancak gerçekten devrimci bir örgütlenmeyle yasadışı bir temel atarak ve çalışmalarını bu temel üzerine inşa ederek mümkün olacağını gösterdi. Legaliteye bel bağlamanın revizyonist örgütlenmenin şiddetlenen sınıf mücadelesi koşullarında halkımıza zarar vermektense başka bir işe yaramayacağını gösterdi.

6) 15-16 Haziran işçi direnişi ülkemizde devrimin nesnel koşullarının ne kadar olgunlaştığının somut kanıtı oldu."

30 yıllık mücadele tarihi-mizde mevcut durumla olmamız gereken durum, ciddi çelişki göstermekle beraber hak ettiğimiz seviyeye gelmek iradi müdahalemize bağlı olup hedeflerimize kilitlenmekten geçiyor. Bu bağlamda daha fazla çaba, emek, yoğunlaşma ve örgütlenme, mücadele, ilkel, planlı, disiplinli bir faaliyet... Proletarya Partisi'nin, işçi sınıfının, devrimin bizden beklediği budur.

İşçi sınıfının öfkesi dünya çapında büyüyor

Dünya çapında yapılan eylemlerde işçi sınıfının öfkesi sokaklara taştı. Peru'da, Arjantinde, Meksika'da, Almanya'da, Rusya'da yapılan eylemlerde; açlık, sefalet ve yoksulluğa karşı, ırkçılığa, emperyalist saldırganlığa karşı işçiler ve emekçiler tepkilerini dile getirdiler.

Peru-Lima

29 Mayıs 2002 tarihinde Peru'nun turistik kenti Machu Pichu'da işçiler sokağa çıktı.

Machu Pichu kentine turizmden her yıl en az 10 milyon dolar kalıyor ve bu dolarlardan hiçbir tanesi kent halkına kalmıyor.

Her gün 3000 turistin geldiği Machu Pichu'da yıllar önce de devlet ve protestocula-

lepleri kabul edilmezse sendika ve işçiler süresiz bir greve başlayacaklarını açıkladılar.

Arjantin/Buenos Aires

29 Mayıs 2002 tarihinde Arjantin'de Cumhurbaşkanı Eduardo Duhalde ve yönetimin ekonomik krize yönelik açıklamaları üzerine tekrar binlerce insan sokağa döküldü. Okullarda öğrencilerle dev-

Sendikaların sloganlarından birisi de "Açlık, sefalet ve yoksulluğa karşı milli ayaklanma yap!"tı.

Meksika/Meksiko City

28 Mayıs 2002'de 100 bin belediye işçisi üç işçinin işten atılması ve hak gaspları nedeniyle eylem yaptı. İşçiler aynı zamanda daha güvenli iş eşyaları alma hakkı da talep etti. Ay-

lıklarına vurgu yaptı.

Almanya/Berlin

Almanya'daki son eylemler "1995'den itibaren en ağır olan işçi eylemleri" olarak açıklandı. Almanya'da yaklaşık bir ay boyunca IG Metal işçileri grevde bulunmaktadır. Diğer 85 fabrikada çalışan 100 bin işçinin tamamı da dayanışma amacıyla bir gün greve katıldı.

Grevlerde işçilerin talebi % 4'lük ücret artışı iken patronlar bu talebi kabul etmeyerek % 3.3'lük artış öneriyorlardı. Geçen hafta sendika ve patronlar arasında yapılan görüşmelerden sonra işçilerin talepleri kabul edilerek grev başarıyla sonuçlandı.

Rusya/Moskova

29 Mayıs 2002 tarihinde gerçekleştirilen Rusya-Avrupa Birliği toplantısını protesto etmek için yüzlerce insan sokağa çıktı. Ancak son dakikada protesto eylemleri **İllegal** denilerek yasaklandı. Bunun üzerine devlet ve eylemcilerin arasında yoğun çatışmalar yaşandı.

Bu çatışma sırasında birçok insan yaralandı.

Protestolarda anti-kapitalist, anti-ırkçı ve anti-savaş sloganları atıldı. Çatışma sırasında bir sendikacı polis tarafından kaçırıldı ve kötü bir şekilde dövüldü. Şu anda hastanede bulunan eylemcinin durumunun çok ağır olduğu belirtildi.

"Aç bırakılarak cezalandırılıyor"

Samsun: Altinkum Belediyesi'nce işten atılan işçiler, yaptıkları basın açıklamasıyla işlerinin geri verilmesini isteyerek, veremedikleri hizmetten dolayı halktan özür dilediler. İşçiler 24 Mayıs günü yaptıkları yazılı basın açıklaması ile iş akitlerinin geri ve rilmesini isterken, Genel İş Sendikası'na üye oldukları için işten atıldıklarını yinelediler. Belediye önünde işten atıldıkları için bekleyen işçiler, aç bırakılarak cezalandırıldıklarını da belirttiler.

Öte yandan, Çalışma Bakanlığı'ndan da yetki almalarına rağmen belediyenin keyfi tutumu nedeniyle işlerine geri dönmeyen işçiler adına DİSK Karadeniz Bölge Temsilcisi Bekir Belovacıklı Altinkum Belediye Başkanı Cemal Gülhan'ı Cumhuriyet Savcılığı'na şikayet etti. Belovacıklı, Gülhan'ı sendikalar yasasına muhalefet etmek ve görevini kötüye kullanmaktan suç duyurusunda bulundu.

Yine işten atıldıkları için halka hizmet verilememesi sonucu çöplerin birikmesiyle, biriken çöpleri toplatma emri veren belediye başkanı ile direnişteki belediye işçileri tartıştı. Biriken çöpleri polis gözetimi altında belediyenin diğer çalışanlarına toplatmak isteyen Cemal Gülhan, işçilerin ailelerini karşısında buldu. Ailelerin öfkeleriyle bir müddet yaşanan tartışma sonucu, aileler kazanarak çöplerin toplanması engellendi.

BES eylemleri devam ediyor

Ankara: 22 Kasım 2002 tarihinde BES'li emekçiler İş-kur yasasının bir an önce çıkarılması için İş-kur önünde bir basın açıklaması yaptılar. BES 1 No'lu Şube pankartının açıldığı eylemde "Yaşasın onurlu mücadelemiz", "Mesailer ödensin angaryaya son" vb. sloganlar atıldı. Kitle adına basın metnini BES Genel Başkanı **Bülent Kaya** okudu. Kaya yaptığı açıklamada "bakanlık çalışanı olarak toplumsal dayanışma ve diyalogun merkezinde olan ilgililerle diyalog kuramıyoruz. Depremi fırsat bilerek sosyal güvenlik yasalarını jet hızıyla çıkararak emekçilerin lehine olan diğer yasaları bilinçli olarak çıkarmıyor" dedi. Bülent Kaya'nın bir sonraki eylemin yerinin Çalışma Bakanlığı'nın önü olacağını açıklamasının ardından eylem bitirildi.

Yine **28 Mayıs 2002** tarihinde Abdi İpekçi Parkı'ndaki İş-kur ve Mithatpaşa Caddesindeki BAĞ-KUR önünde toplanan BES üyesi emekçiler buradan BAĞ-KUR Genel Merkezi önüne geldiler. "Onurlu emekçi hesap soruyor", "Hak ve rilmez alınır", "Zafer sokakta kazanılır" vb. sloganlar atan emekçiler adına konuşan İş-kur işyeri temsilcisi **Ahmet Ersin Genç** "IMF istediğinde 15 günde 15 yasayı çıkarırlar sekiz aydır emekçileri ilgilendiren yasaları çıkarmıyorlar" dedi. Oluşturulan polis barikatını oturma eylemi ile cevaplayan emekçiler daha sonra Çalışma Bakanlığı'nın önüne geldiler. Polisin emekçileri içeri almamasından dolayı basın açıklaması dışarda yapıldı.

rın arasında ağır çatışmaları yaşanmıştı.

Son protestolarda en büyük talep daha fazla ücret ve iş güvencesiydi. Machu Pichu'da su sorunu da halkın önemli bir sorunu.

Machu Pichu kentinde 4 bin insan yaşıyor. Bu nüfusun hemen hemen hepsini yoksullar veya yoksulluk sınırında yaşayanlar oluşturuyor. Kentin tek geçim kaynağı turizm. Eğer ta-

letin güvenlik güçleri arasında yoğun çatışma yaşandı. Bu eylemin çağrısı Arjantin'in en büyük sendikası "Congresa Trabajadores Argentina" tarafından yapılmıştı. Protestolar başkentte kamuoyu tarafından büyük destek buldu.

4 binin üzerinde küçük köylü de dayanışma amacıyla eylemlere katıldı. Eylemde trafik saatlerce kapalı kaldı.

lardır ücretlerini alamayan işçiler bu iş eşyalarının alınmasıyla daha güvenli bir iş yaşamına sahip olacaklarını bildikleri halde işçilerin yaşamını zerre kadar önemsemeyen patronlar bu talebi reddediyorlar.

Sendika başkanı **Jose Mendelbara** "Biz, bir adım bile geri atmaya çağız. Ya her şey ya da hiç" sözleriyle kararlı-

Üretici köylüler meydanlardaydı..

Kotaların kaldırılması, tarımda ithalata son verilmesi ve Doğrudan Gelir Desteği uygulamasının kaldırılarak ürün taban fiyatında üreticilerin görüşünün alınması için köylüler Kırklareli'nde bir miting yaptı

Kotaların kaldırılması, tarımda ithalata son verilmesi ve Doğrudan Gelir Desteği uygulamasının terk edilerek, ürün taban fiyatında üreticinin görü-

şünün alınması için Tür-Köy Sen'in çağrısıyla bir araya gelen üreticiler Kırklareli'nde düzenledikleri bir mitingle seslerini duyurdular. Yalnız şeker

pancari üreticilerinin değil, ayçiçeği, pirinç, zeytinyağı, buğday.. vb üreticilerinin de katıldığı miting, Karagöz Meydanı'nda yapılırken; mitinge Zi-

raat Mühendisleri Odası ve Kooperatifler Genel Müdürlüğü de destek verdi. Tür-Köy Sen pankartının yanında "Toprağımızı sattırmayın, efendiliğimize dokunmayın" pankartı arkasında yürüyüşe geçen üretici köylülere yol boyunca çevreden de alkışlı destek gelirken, gençler "köylü gençlik geliyor" yazılı dövizler taşıdı. Meydana varıldığında ise, üreticilere ilk konuşmayı Tür-Köy Sen Kırklareli Şube Başkan Yardımcısı yaptı. Üretimin artık yapılamadığına vurgu yapan başkan yardımcısı bu durumu tersine çevirebilmek için hızla örgütlenmek gerektiğini söyledi. Ardından söz alan Tür-Köy Sen Genel Merkez yöneticilerinden **İsmail Arda**; uygulanan politikalar ile tarımın yok olmayla karşı karşıya kaldığını belirtirken, eğitim ve

örgütlenme uzmanı **Abdullah Varlı** 315 bin kişinin yaşadığı Kırklareli'nde nüfusun %60'ının tarımla geçindiğini ve üreticilerin yıllardır kandırıldığını açıkladı. İthalatta yaşanan artışa da değinen Varlı, "ortalıkta Fransız yoğurdu, Hollanda peyniri dolaşiyor. Yakında Kırklareli'nde mandıra açmak isteyen üretici Hollanda'dan patent almak zorunda kalacak" dedi. Mitingde konuşan Kooperatifler Genel Müdürü **Müveccet Güney** de üreticinin içinde bulunduğu duruma dikkat çekerek, Kırklareli'nde bulunan icra daire sayısının son iki yılda 2'ye çıktığını ve üreticinin kredi alım ve geri ödemelerde zorlandığını anlattı. Miting, Genel Başkan **Şevki Konur**'un konuşmasıyla son buldu.

Suluova'da köylü soğanını dereye veriyor

Coğrafyasıyla, meteorolojik yapıyla birçok tarım ürününü yetiştirmeye elverişli olan topraklarımızda bugün köylü adeta yaşamak için direniyor.

Amasya-Suluovalı köylüler de bugün üretmez duruma düşürülme girdabındaki köylülerden.

Amasya deyince elma, Suluova deyince soğan akla gelir. Ama şimdilerde bunu dillendirdiğimiz köylülere bir dokunup bin ah işitiyoruz.

Devletin mevcut elma üreticilerine hiçbir desteğinin olmadığından dem vuran köylüler, Merzifon'dan Amasya'ya uzanan Tersakan deresine verdikleri soğanın da öyküsünü anlatıyor.

"Masraflar aldı başını gidiyor, bir torba gübre 15 milyon, ilaca güç yetmiyor. Vatandaş ilaç-gübre alamayınca soğan da dayanıksız oluyor."

Bu durumda köylü çürüten soğanları tek çare elden çıkarmak için kampanyalarla **Tersakan deresi yatağına bırakıyor**.

Üç yıl öncesine kadar en azından maliyetine soğanlarını elden çıkaran köylüler, kendine tokat atıp ürününü ucuza elinden alan tüccarı bile arar durumda.

1985-1990 yılları arasında 500 bin tona çıkan soğan üretimi bölgede özellikle Suluova'yı canlandırmıştı. Ancak bugün biralalım devlet desteğini, artan mazot, gübre, ilaç fiyatlarıyla tam bir kösteğe maruz kalan "köylülere eskiden zarar edince üzülürdük. Şimdi zarar etmeyi bile özledik iş olsun da zarar da olsun. Onun bile tadı varmış, biz bilmemiştik" derirten devlet her geçen gün köylüyü daha çok karşısına almaktadır.

Geçtiğimiz günlerde sıkıntılarını dile getirmek için Amasya Ziraat Odası Başkanı Mehmet Baş'ı ziyaret eden köylüler "bu siyasetçiler seçim zamanı nasıl gelecek ve ne diyecekler? Artık martaval dinleyen köylü yok. İlaç ve gübre fiyatları aldı başını gidiyor, buğday daha 250 binde pinekliyor. Bu sene köylü toprağını ekemedi, tarlalar boş duruyor. Bunları Kemal Derviş'in görmemesi normal

ama kafasına kasket giyip, çömlek başına oturan, köylüyle yoğurt kaşıklayan Ecevit de mi görmüyor" diyerek devlete kalmayan güvenlerini ifade ettiler.

Devletin tarımı tasfiye politikalarını bizzat yaşayan köylüler dün kendilerindenmiş gibi görünen Ecevitlerin aslında ezelden beri emperyalistlerden yana olduğunu er geç anlayacaktır.

Pratik sürecin ışığında "disiplinin kavranması" üzerine

Devrimimiz silahlı karşı devrimle silahlı savaşım içindedir ve bu devrime kadar da böyle sürecektir. Ancak, savaşın kurallarını yerine getiren bir parti veya ordu savaşı kazanabilir. Kim ki bu kuralları yerine getirmez ve yaşamın gerçekliği karşısında kendi öznel niyetiyle hareket ederse, niyeti ne olursa olsun mücadelede uzun süreli var olamaz. Mücadele içinde var olsa bile gerek mücadeleye gerekse partiye zarar verir. Çünkü savaş, niyetler dışında varolan bir gerçekliktir. Birey, örgüt tarafından belirlenen disiplinin özünü kavramak zorundadır. Özünü kavranmayan, sadece biçimsel olarak uygulanacak bir disiplin problemlere gebe olan bir disiplin anlayışıdır.

Disiplin yaşamın canlı pratiği içinden çıkan, savaşın ve partinin ihtiyaçlarına yanıt olan ilkelerin, kuralların ve doğru anlayışların pratiğe geçirilmesinde uyulması gereken kurallardır ve bu kurallara uyulmasıdır.

Devrimci mücadele sürdüren bir partide çelik bir disiplinin olması zorunludur. Komünist Parti'nin disiplinine körü körüne uyulan ve formalite icabı yerine getirilen ne de metazori dayatmalarla uygulanan disiplindir. Tam tersine gönüllü ve bilinçli olarak kabul edilen bir disiplindir. Bir kişinin partiye katılışının gönüllülüğe dayalı olması ve partinin görüşlerini bilinçli anlamda savunması disipline gönüllü ve bilinçli uymasını da beraberinde, zorunlu olarak getirir. Temel olan ilkeler ve kurallar parti tarafından belirlenir. Herkes bunun ideolojik ve politik yanını kavradığı oranda yaşamıyla bütünleştirir ve buna uyar. Disiplinin devrim, parti ve yürütmekte olduğumuz mücadele içerisindeki önemi kavrandığı oranda, o artık disiplin olmaktan çıkar ve bir yaşam tarzı haline gelir.

Komünist Partisi önderliğinde yürüttüğümüz savaş ve savaşın içinde partiyi ve orduyu büyütmemizde önemli bir olgudur disiplin. Partinin politikalarını ve doğrularını yaşama uygulayacak olan, onun kadroları, militanları olarak üzerimize düşen görev ve sorumlulukları yerine getirmek için parti ilkelerine uygun davranmak ve onun kurallarına uymak zorundayız. Çünkü parti, gücünü bilimsel görüşlerinden, doğru işleyişinden, çelik disiplininden ve onu uygulayan kadro ve aktivistlerinden alır. Disipline yaklaşımımız da, Partinin güçlendirilmesi ve iktidar kılınması temelinde olmalıdır. Devrimimiz silahlı karşı devrimle silahlı savaşım içindedir ve bu devrime kadar da böyle sürecektir. Ancak, savaşın kurallarını yerine getiren bir parti veya ordu savaşı kazanabilir. Kim ki bu kuralları yerine getirmez ve yaşamın gerçekliği karşısında kendi öznel niyetiyle hareket ederse, niyeti ne olursa olsun mücadelede uzun süreli var olamaz. Mücadele içinde var olsa bile gerek mücadeleye gerekse partiye zarar verir. Çünkü savaş, niyetler dışında varolan bir ger-

çekliktir. Birey, örgüt tarafından belirlenen disiplinin özünü kavramak zorundadır. Özünü kavranmayan, sadece biçimsel olarak uygulanacak bir disiplin problemlere gebe olan bir disiplin anlayışıdır.

Proletarya ve burjuvazi arasındaki disiplin anlayışı tam da bu noktada ayrılmaktadır. Burjuvazinin disiplini tamamen zora dayalı olan bir disiplindir. Böylesi bir disiplin çokça disiplinsizlikleri de beraberinde getirmektedir. Proletaryanın disiplin anlayışı tamamen bilinçliliğe ve gönüllülüğe dayanmaktadır. Birinde birey tamamen baskı altında bunu yapıyorken, diğerinde ise kendisinin inandığı ve gerektiğinde yaşamını ortaya koyduğu devrim mücadelesinin ihtiyaçlarını ve gerekliliklerini yerine getirmek

hiptir. Bireyin yetkisi olması veya en alt düzeyde bir savaşçı olması onun disiplin karşısında gevşek davranması veya ihlal etmesine hiçbir koşul altında meşruluk kazandırmaz. Pratikte disiplinin ihlal edildiği bir yerde, sadece görevlerin yerine getirilmediği değil, canlı ve militan bir parti yaşamının da olmadığı görülmelidir.

Burada bir diğer noktaysa partide uygulanan demokrasidir. Partide uygulanan demokrasi daha geniş, orduda uygulanan ise daha dardır. Parti, kendi içinde gönüllü birliğe dayanan bir mücadele örgütüdür. Parti, demokratik merkezîyetçilik ilkesine göre örgütlenir. Tüm üyeleri için geçerli olan proletaryanın bilinçli disiplini hüküm sürer. Eleştiri-öz eleştiri ilkesini gelişmenin en ge-

(Merkez Denetleme Kurulu) seçim yoluyla aşağıdan yukarıya seçilerek gelir.

Orduda ise ordunun tüm kademeleri üstten aşağı atama yoluyla belirlenir. Merkezîyetçilik ağırlıklı olarak ön plandadır. Alınan kararlara uyulması gerekliliği partide olduğu gibi orduda da geçerlidir.

Gerilla savaşının başlangıç dönemi yeni yeni kendini toparladığı bir dönemdir. Bu dönemde nicelik olarak güçlerin az olmasından kaynaklı bireylerin gelişmesi ve nitelikli ve deneyimli bir duruma gelmesi çok daha önemlidir. Bu durumdan kaynaklı gerilla birliği içerisindeki yoldaşlara düşen görev ve sorumluluklar ve yüklenen misyon da bu paraleldedir. Böylesi bir tarzda güçleri ufak sayılara bölerek faaliyeti-

artacaktır. Bir yönü örgütün disiplini çerçevesinde hareket edecekken, bir diğer yönü de gelişen durumu kavrama ve ona göre plan yapmak zorundadır.

Parti ve ordu içerisinde birey niye disipline uymaz?

Birincisi, birey sınıf mücadelesine katılmasına rağmen gelmiş olduğu sınıfın yanlış etkisinden sıyrılmadığından edinmiş olduğu alışkanlıkların etkisinde kalmaktadır. Bu alışkanlıklar esasta küçük-burjuva yaşam tarzından aldığı alışkanlıklardır. Saflarımızda öğrenci kökenli yoldaşların fazla olması, beraberinde getirdikleri alışkanlıkları kısa zamanda aşamamasından kaynaklı disiplinde bazı eksikliklerin yaşanmasına yol açmaktadır. Bu yoldaşlar gelmiş oldukları sınıfsal köken itibarıyla yaşamlarının çoğunu çalışmadan ve emek vermeden sürdürmüşlerdir. Böylesi üretimden ve onun disiplininden uzak bir yaşam asıl özünü devrimci saflarda gösterir. Yaşanan bir pratikten yola çıkarsak, bir gerilla mütaka faaliyetinde bir yoldaş almış olduğu görev ve sorumlulukların altından kalkamamış ve sürecin etkisiyle gerileme yaşamıştır. Bir dizi sorunlar yaşamasına rağmen mütaka siyasi komiserine sorunlarını açmamış ve örgütten yardım istememiştir. Böylesi bir duruma düşen yoldaş kendi küçük burjuva gururunu ve inatçılığını koruyarak faaliyetini sürdürmüştür. Bu da doğal olarak yoldaşa kırılma ve gerilemeye yol açmıştır. Böyle bir anlayış esas anlamıyla önderliğe güvensizlikten gıdasını almaktadır. Önderliğe güvenin olmadığı bir yerde disiplin olgusu özünü yitirmiştir. Önderliği sıradanlaştıran ve birey nezdine indiren örgütçü olmayan bir düşünüş tarzının ürünüdür. Bir başka boyutuyla örgütün belirlediği disiplin karşısında yoldaşların "kafama yatmıyor" deyip başlayan disiplinsizlikleridir. Ordu, kendi içinde merkezîyetçilik ilkesinin ağırlığını koyduğu bir örgütlenmedir. Hiçbir yoldaş örgütün doğruları karşısında kendisine doğru gelmeyen veya kafasına yatmayan kuralları ve ilkeleri uygulamaması gibi bir duruma ve hakka sahip değildir. Toplantılarda, tartışma ortamlarında düşüncelerini savunur ve onların karara dönüşmesinin mücadelesini verir. Pratik içerisinde kararlara uymak zorundadır. Çünkü bu kararlar çoğunluğu ve iradeyi temsil eden

için yapmaktadır.

Nedir proletaryanın bilinçli ve gönüllü olan disiplini?

Bir partinin militanları, kurulu olan burjuva düzeni yıkmak ve yerine proletaryanın iktidarını kurmak için devrimci saflara katılır. Disiplinimizin bilinçli ve gönüllü olması esasta kaynağını ideolojik ve politik özünden alır. Sürdürmekte olduğumuz kavganın haklılığından, meşruluğundan alır. Bundan kaynaklıdır ki katılmak gönüllü, mücadelenin gereklerini yerine getirmek ise zorunludur. Çünkü bu zorunluluk bizim amaçlarımızı ters düşen bir olgu değil, tam tersine güçlendiren bir olgudur.

Proletaryanın disiplin anlayışına göre herkes eşit haklara sa-

rekli şartlarından biri olarak kabul eder.

Partinin örgütlenme ilkesi demokratik merkezîyetçiliktir. Demokratik merkezîyetçilik ilkesi gereği parti üyeleri partinin siyasetini belirleyen tüm konularda da fikrini çalıştığı parti organı içinde açar ve savunur. Partinin aldığı kararı yanlış da bulsa uygulamakla yükümlüdür.

Hiyerarşik disiplin açısından; Birey partiye, azınlık çoğunluğa, alt kademeler üst kademelere, tüm parti MK'ya tabidir. MK da Kongre ve Konferanslara tabidir. Demokratik merkezîyetçilik ilkesi gereği DHD (Demokratik Halk Devrimi) gerçekleştirilene dek, yalnızca PMK (Parti Merkez Komitesi) ve MDK

ni yürütür gerilla. Küçük birliklere komutanlık yapan yoldaşlar böylesi faaliyetlerin içinde gelişirler. Gerçekleştirilen faaliyetlerin sınırları önderlik tarafından her ne kadar çizilmiş olsa da sorumluluk alan yoldaşın faaliyet içinde hiç beklemediği ve karşılaşılmadığı durumlar ortaya çıkmaktadır. İşte tam da burada örgütün disiplini yoldaşın atacağı adımlara yön verecektir. Böylesi bir durumda faaliyetçinin en büyük başarısı ilkelerine ve kurallarına bağlı kalmasıdır ve bu bağlılık içinde ademi merkezîyetçilik uygulanmalıdır. Sorumluluk alan bir yoldaş açısından bu önemlidir. Birey ne kadar örgütü, örgütün disiplinini içselleştirmişse faaliyetlerdeki başarısı da o kadar

kararlardır. Ama bu, günlük işle-re dair ya da basit konulara dair geçerli olan bir durum değil burada daha çok inisiyatifli yoldaşların görevlendirmeleri esastır. Partinin disiplini karşısında birey her yapılacak olan politikayı ve kuralların içeriğini tam olarak kavramamış olabilir, fakat her koşulda buna uymak ve yerine getirmek zorundadır. Pratik faaliyet içerisinde söylenenler yapılır. Daha sonraki süreçte bunu kavramaya çalışmalıdır. Bir örnek verecek olursak komutan “şu tepeyi al” dediğinde, savaşçının o an için bu pratiği yerine getirmesi gerekir. Anda belirleyici olan pratik faaliyetin yerine getirilmesi-dir. O tür ortamlar tartışmayı kaldırmaz. Çünkü onun alacağı bir mevzi gerilla birliğinin yaşamını, almaması durumunda ise imhasını beraberinde getirebilir.

Saflarımızda yaşanan disiplin-sizlikler çok kaba bir biçimde “ben bunu yapmıyorum” diye yansımamaktadır. Çünkü saflara katılan her yoldaş mücadeleye gönüllü katıldığı gibi partinin di-

siplinini de gönüllü olarak kabul etmektedir. Böylesi kaba yansıyan disiplinsizlikler bireyin saflara niçin katıldığı da beraberinde sorgulatacaktır. Kuralları gevşeten, boşluklardan yararlanan, “ben böyle düşünmüştüm”, “ka-fama yatmıyordu zaten”... vb. yaklaşımlarla ortaya çıkmaktadır. Önderliğin direkt denetimi olmayan durumlarda, bu durum daha da gelişmektedir. Bizlerin yerine getirmediği her doğru anlayış, kural ve ilkeler, burjuvazinin yararına bir durumdur. Yine yaşadığımız disiplinsizliklerin sonuçlarına bakarsak, sonuçları, bizlere ve yoldaşlarımızın yaşamlarına mal olmuştur.

Belirli bir mütaka içerisinde yapılması gereken bir faaliyete küçük bir gerilla birliği gönderilmektedir. Sorumlu olan yoldaşın deneyimli olmasından kaynaklı faaliyet içerisinde yapılması gerekenler en ince noktasına kadar yoldaşa konuşulmuştur. Özellikle kaygı duyulan noktalara dikkat çekilmiştir. Nöbetin her koşul altında tutulacağına yönelik özel-

likle vurgu yapılarak yoldaşlar faaliyete gönderilmiştir. Gidilen faaliyet, planlanan çerçevede dahilinde belirli bir yere kadar yapılmıştır. Faaliyetin sonlarına doğru bu kural ihmal edilmiş ve nöbet kaldırılmıştır. Faaliyetin sonucunda düşmanın yoğunlaşması ve ihbar sonucu düşman, gerilla birliğini çembere almaya çalışmış ve çatışma çıkmıştır. Çıkan çatışmada ise bir yoldaş şehit düşmüştür. Orada nöbet tutulması durumunda düşman önceden farkedilecek ve düşmana kayıplar verdirilebilecekken, bu durum Proletarya Partisi'nin aleyhine olmuştur. Yine gidilen bir faaliyete sorumlu olan yoldaş, faaliyeti sınırları çizilen çerçevede ele almadığı için, iki yoldaşımızın şehit düşmesine; neden olmuştur. Yine önderliğin direkt denetimi altında olmayan mütaka faaliyeti-nde nöbetlerin kaldırıldığı durumlar ortaya çıkmıştır.

Bizlerin kaybettiği ve düşmanın kazandığı noktalar da burasıdır. **Düşman bizden çok üstün olduğu için değil, bizler temel**

olan doğrularımızı, ilkelerimizi pratikte uygulamadığımız için kazanmıştır, biz ise kaybetmişizdir. Çok basit gibi görünen doğrular ve “birşey olmaz” düşü-nüş tarzından gıdasını alan pratikler yoldaşlarımızın şehit düşü-şüne kadar gitmiştir. Özü kavranmayan ve önderliğin denetimi altında olan yerlerde yerine getirilen kurallar denetimin olmadığı yerlerde rafa kaldırılmıştır.

Savaşın içerisinde kanla-canla yaratılıp, kural ve anlayış haline getirilen doğrular, yoldaş-lar tarafından ne kadar özlü kav-rarırsa, pratikte de o kadar eksik-siz uygulanır.

Bu pratikleri yaşayan yoldaş-ların özelden kendilerine sorması gereken soru, kendilerindeki örgüt bilincinin, örgüt deneyimlerin kanla yazılan ilkelerimizin özünü ne kadar kavradığıdır. Sorunun esas noktası buradadır. Bizlerin disipline hangi düşünüş tarzıyla yaklaştığımızı böylesi pratiklerimizde ortaya çıkartabiliriz.

Bizlerin yaklaşımları boşluk-

lardan fırsat kollayan, bir yaklaşım tarzı olmamalıdır. Bu düşünüş tarzı proletaryanın disiplin anlayışına ters olan düşünüş tarzıdır. “Savaşta niyetle düşünmek ahmaklıktır” diyor Lenin. Bizlerin niyetleri ne olursa olsun yaşamdan çıkarılan deney ve tecrübelere uymazsak ve parti iradesinin çizdiği perspektife uygun davranmazsak, sınıf mücadelesinin yasaları yerine kendi öznel kurallarımızı uygulamış oluruz. Bu da partide parti birliğini bozacak, savaşta ise bozgunculuğa yol açacaktır.

Bizler partinin kadroları, militanları ve yarıların yaratıcıları olarak partinin disiplin ruhunu kazanmalıyız. Bu da bizim partiye olan güven bağımızın artmasıyla olacaktır.

Yaptığımız disiplinsizliklerin düşmana hizmet ettiğini ve devrim mücadelesine zarar verdiğini unutmayalım.

Bunlar aynı zamanda örgütün dağılmasına ve düşman karşısında zayıf kalmasına neden olan şeylerdir.

PUSULA

MLM bakış açısı, MLM yöntem ve MLM tutum

Sınıf savaşını yasalarında en önemli olan ilke devrimci teorinin doğru tarzda pratiğe uygulanmasıdır. Basit ve kolay gibi gözükse ancak ustalık isteyen müdahale eyleminin aslında hiç de görüldüğü gibi kolay olmadığını kavramak gerekir. Şayet bu görüldüğü gibi kolay ve zannedildiği gibi basit olsaydı bugünkü varılan düzey, gelinen aşama kitleler tarafından kabul edilir yer olurdu, saf tutmalar daha güçlü olurdu.

Devrimde ustalaşmak, dünyayı değiştirme sanatında ustalaşmaktır. MLM biliminin müdahale gücü olan devrimci politika dünyayı değiştirme gücüne sahiptir. Bu politik güce sahip olmak herşeyden önce bilimsel bir **dünya görüşüne**, bilimsel bir yönetime ve bilimsel bir tutuma sahip olmakla mümkündür. MLM **bakış açısı**, MLM **yöntem** ve MLM **tutum** bilimin temelidir; Onun çimentosunu oluşturur. Bunun kavranıp bilince çıkarılması dünyayı değiştirme mücadelesine güç katar.

Öncülük iddiasındaki proletarya kendi sınıf bilimiyle donandıkça ve bu bilimin kılavuzluğundaki bir yönetime bütünlüklü girdikçe öncü rolünü oynamayı başarabilir. Yönü devrimci teoriyle aydınlatılmayan hareketin ve yönelimin hedefine varması beklenemez. Öncülük iddiası soyut bir iddia olamaz. Bu iddia ancak bilimle anlam, bilimle güç kazanır. Bu bilimin vazgeçilmez temelinde MLM bakış açısı, yöntemi ve tutumu bulunmaktadır. Bunlardır düzeyi yükselten, bunlardır öncü rolünü oynamaya yol açan. Bilinç düzeyi yükselmeden öncü rolü oynamaz. Devrimci bilinç seviyesinin yükselmesi çalışmada **başarıyı**, kitleleri örgütlemeye **ustalığı**, kavgada **korkusuzluğu**, zafere olan **inancı**

pekiştirir.

Öncü, bir savaş kurmayıdır. İktidarın başarıyla ele geçirilmesinin teminatıdır. Bu teminatın temelinde ise proletaryanın bilimi olan Marksizm-Leninizm-Maoizm vardır. Devrimci hareketin yasalarının kavranması bu yasaların bilgisiyyle silahlanma ancak bilimsel bir bakış yönemi ve tutumla mümkündür. MLM bakış açısı ve MLM yöntem toplum tarihinin, toplum yaşamının ve devrimci savaş yasalarının incelenmesine hizmet eder. Şeylerin özündeki çelişkilerin incelenmesini çözümler. Devrimin akışı içindeki meseleleri, ülkemizin ekonomik-politik-askerikültürel meselelerini doğru olarak yorumlamak, bilimsel bir şekilde açıklamak ülkemizin pratik meselelerinin, bilimsel bir tahlilini yapmak, gelişim yasalarını açığa çıkarmak, doğru tarzda çözüm müdahaleleri yapmak devrimci teoriyi devrimci pratiğe uygulamaktır. Devrimci müdahale somut şartların somut tahliliyle mümkündür. Somutun bir bütün olarak tahlili yapılarak devrimci politika dediğimiz müdahale, değişim gücü anlam kazanabilir.

Ortak hedefe yürüyüşün uygun hale getirilmesi şarttır. Yürüyüşün uygun hale getirilmesi çalışma tarzının düzeltilmesiyle etkili hale gelir. Çalışma tarzı derken inceleme tarzının anlaşılmasına ve bu kavrayış doğrultusunda yöntem tutum ve bakış açısının daha iyi kavranmasına çalışacağız. Dikkat edilmesi gereken en önemli mesele inceleme tarzında düşülen yanlışlıktır. **ŞARTLARI BİR BÜTÜN OLARAK İNCELEMEK**, objektif gerçeklikten hareket ederek subjektif isteklerden kopmayla olabilir. İstem, niyet ve duyguların objektif gerçeğin yerine konulmasıdır subjektivizm.

Devrimci teorinin devrimci pratikte maddi güce dönüşmesinde engellerin başında subjektivizm gelmektedir. Düşünce ve yorumlama tarzındaki, çalışma tarzındaki gerçeklikten kopuşun adıdır, subjektivizm. Bu hastalığın adı, aynı zamanda yanılğı ve hataların adıdır. Kaybetmenin ve başarısızlığın adıdır. Bu hastalık devrim sanatında önemle tanınması ve en fazla dikkat edilmesi, özenle incelenmesi gereken bir hastalıktır. Bu hastalık ne gelip geçici bir baş ağrısına ne de mevsimlik gribe benzer; bu devrim sanatında kaptanların bile dönem dönem yakalandığı bir hastalıktır. Devrimci yöntem, tutum ve bakış açısının zedelenmesinin, bilimsellikten uzaklaşmanın adıdır subjektivizm.

Hangi hastalığa bakarsak bakalım, mutlaka bu virüsün etki gücü karşımıza çıkmaktadır. **Sekterizm, dogmatizm, benmerkeçilik, bağımsızlıkçılık, parti üstüçülük vb hastalıkların istisnasız hepsinde bu hastalığın farklı tonlardaki rengine rastlamak mümkündür.** Bu kronik ve stratejik hastalık basit önlemlerle ve dönemseller müdahale ve geçici tedbirlerle, yüzeysel dikkat etmelerle ortadan kaldırılamaz. Bir dalgınlıkta, dikkatsiz bir yaklaşımda, bilinçsiz bir değerlendirmede, anlık bir tespite yapacağımız hataların altında subjektivizm dediğimiz devrim sanatçıların sarsan, çağın virüsü karşımıza çıkacaktır. Dolayısıyla bu hastalığa karşı önlemleri bilimle güçlendirebiliriz, bu hastalığa karşı direnci ancak MLM bilimiyle artırabiliriz.

MLM bilimini incelemek, geçmiş tarihimizi incelemek, günümüz koşullarını yani ülkemiz devriminin somut meselelerini incelemek. İnceleme ve çalışma tarzımızın temelini bu üç olguyu oturtarak, subjektivizm virüsüne dikkat kesilerek başarının önemli yapı taşlarını düşeyebiliriz. Olguları olduğu gibi duygu, istem ve niyet katmadan incelemek; asılan budur, yapılması ve dikkat edilmesi gereken budur.

Gerçeği olgularda arayarak incelemek. Öfke, sevinç ve acılarımızı katmadan olguları incelemek. Öfke ve tepkili anda “incelemeye” kalkış-

mamak. Sağduyunun, aklın egemen olduğu anda incelemek. Tekyanlılığa düşmeden incelemek. “biz böyle istiyoruz, böyle olsun” diye incelememek, gerçeği devrimci tarzda çıplak duygusuz incelemek; işte budur somut şartların somut tahlili. Bu yöntem, bu tutum zor olandır. Kolay gibi gözükse anlaşıldığı zannedilse ancak gelişim düzeyimiz vardığımız nokta ifadelendirildiğinde söylemin, gerçeğin çıplak ve devrimci pratiğiyle örtüşmediği rahatlıkla anlaşılacaktır.

“Gerçekler devrimcidir” der komünist önder Mehmet Demirdağ yoldaş, bu söylemin bilimselliği ve derinliği anlaşılmalıdır. Gerçeğin gözlerine bakarak ondan korkmadan karşı karşıya gelme cesaretidir, tarihsel yürüyüşü zorlu ve anlamlı kılan. Tarihte gerçeğin ve zorun rolü kavranmadan, anlaşılmadan büyük altüst oluşlar başarılamaz. Olgular karşısında, yaşanan gelişmeler karşısında bakış açımızı bilimselleştirebiliyor muyuz? Yöntemimizde bilimin devrimci tarzını donanarak proleter tutumu takinabiliyor muyuz? Bunlar başarıldığında, devrimci teori devrimci pratikle bütünleşerek, güçlenecektir.

Bilimle uğraşmak alçakgönüllü olmayı gerektirir. Bu bilim, proletaryanın devrim davasına dolaysız hizmetle kavranır. Proletaryanın davasına hizmet aksatıldığında görev ve sorumluluk unutulduğunda, bilimin kavrayışından bahsedilemez. MLM biliminin ikili karakteri vardır. Birincisi onun bilimsel ve sınıfsal oluşudur. İkincisi proletaryanın hizmetinde uygulanabilir olduğunun açık ifadelendirilmesidir. Uygulanabilirliğiyle **bilimsel**, açık taraf olmasıyla **devrimcidir**.

İBRAHİM'DEN MEHMET'E yürüyüşün uygun hale getirilecek ortak hedefe kilitlenmesi devrim, sınıf ve parti bilincinin kavranmasıyla güç kazanır. Bu yürüyüşün esas yürüyüş haline getirilmesi MLM bilincin sistematik ve kapsamlı tarzda kavranmasıyla mümkün olabilir. MLM okunu ülke devrim hedefine doğru tarzda cesaretle göndermek. Okun güçlenmesi, hedefin berraklaşmasıyla başarılı.

MLM bilimi, uygulamak ama-

cıyla kavranır. MLM bakış açısıyla olgular, gelişmeler aydınlatılır. MLM yöntemle somut şartların somut tahlili çözümlenir, MLM tutumla devrimci teorinin yol göstericiliğinde çıkarsız, pratiğin mihenk taşında dövüştürülür. Uygulanmayan bilim, dogma olarak kalır. Bilimin eylem kılavuzu rolünü oynaması ancak bilimsel ve doğru tarzda uygulanmasıyla güce dönüşür.

Yaşanan gelişmelerin, sorun olarak karşımıza çıkan her türlü çelişkinin, somutun ayrıntılandırılarak tahlil edilmesiyyle bilimsel sonuçlar çıkarılır ve çıkarılan bilimsel sonuçlarla çözümlenmesi gereken çelişkilere müdahale edilir.

Bilim karşısında kibirli tutum yaşam hakkı bulamaz. Çünkü onun doğasında gerçekler ve sadece gerçekler vardır; haksız ve yersiz övünmelere, aşırı iddialara yer yoktur. Doğru konuşup doğru yazıp, yanlış yapmak bilimsel bir tutum olamaz. Yarı aydın küçük burjuva fikir fukaraları, “doğru yazar”, “doğru konuşur” ancak yanlışın da unutulmaz tutumunu sergiler. Yanlış yapma tutumu eleştirir ve uyarılara rağmen yapıyorsa bilimsellikten bahsedilemez. Doğru söyleyip yanlış yapmak, doğru söyleyip yapmamak, bütün bu çarpık tutumlarda, önemli ölçüde MLM tutumun kırıldığı ortaya çıkmaktadır. Olaylara bilimsel tarzda bakmak, doğru tarzda yorumlamak **YETMEZ. DOĞRU TUTUM; MLM TUTUM TAKINILMADIKÇA, HEDEFE VARMAYAN OKLAR OLARAK KALIR.** Bugün yaşanan en önemli zaafın, çarpıklığın, kırılmanın başında bu saydıklarımız gelmektedir, MLM tutumdan uzaklaşma tutumu gelmektedir; Bu tarz yarı aydın küçük burjuva tarzıdır.

Yürüyüşün uygun hale getirilmesinde her şeyin yerli yerine oturulması, her şeyin bilim kadar gerçek ve devrimci olmasına özen göstermek vazgeçilmez MLM tutumdur. **İBRAHİM YOLDAŞIN GÖZLERİYLE BAKMAK MEHMET YOLDAŞIN ELLERİYLE ÇALIŞMAK.** Asılan budur, bunu başarmak bizlere düşüyor.

İbrahim Kaypakkaya ve Proletarya

Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya'nın şehit düşüşününün 29. yılı ve Proletarya Partisi'nin 30. kuruluş yıl dönümü vesilesiyle Almanya'da yapılan geceye dünyanın çeşitli ülkelerini, devrimci ve komünist parti ve örgüt temsilcileri enternasyonalizmin güzel bir örneğini göstererek katıldılar. Dayanışmanın bu anlamlı ürünlerinin coşkusunu siz okurlarımızla da paylaşıyoruz.

Bütün dünya işçileri birleşiniz

Yaşasın Marksizm-Leninizm-Maoizm-Prachanda Yolu

Değerli yoldaşlar, Nepal Anti-Emperyalist Devrimci Forum adına hepinize kızıl selamlarımı sunuyorum.

İbrahim Kaypakkaya önderliğinde 1972'de kurulan partinizin 30. kuruluş yılı etkinliğinde bulunmaktan çok onur duyuyoruz. Ki yoldaş Kaypakkaya MLM'yi ülke şartlarına yaratıcı şekilde uygulamış bir önderdir. O, eski ve yeni/modern revizyonizme karşı tavizsizce mücadele yürüttü.

Kaypakkaya, Mao yanlısı görünen "şafak grubu"nun reformist, legalist ve ekonomist yüzünü teşhir ederek ortaya serdi.

Kaypakkaya yoldaş, MLM'nin evrensel doğruluğunu Türkiye'ye taşıyarak, somut şartlara uyarlayarak en büyük katkıyı yapmış ve halk savaşı, kızıl siyasi üsler konusunda büyük açılımlar sağlamıştır.

Partinizin kuruluşu, Marksizm-Leninizm-Maoizm temelinde olmuş ve dünya çapındaki Marksizm ve revizyonizm ara-

sındaki kilit nokta olan Büyük Proleter Kültür Devriminden esinlenmiştir. Bu 30 yıllık süreçte birçok problem yaşandığını biliyoruz. Her devrimci parti kendi tarihinde böylesi problemlere ve çelişiklere maruz kalmıştır. Fakat Maoizm bize parti içinde ve dışında ideolojik mücadeleyi tavizsizce sürdürmemizi öğretir. Aynı şekilde doğru ve açık ideolojik-politik-örgütsel ve askeri çizgi için mücadele etmemizi öğretir. Ve Kaypakkaya yoldaş bu konuda büyük bir miras bırakmıştır.

Birinci MK'nın eleştirisi 1981'deki 2. Konferansta "Bolşevik Partizan'ın Parti'den atılması gibi örnekler Partinizdeki devrimci önderlerin ve üyelerinin tavizsiz ideolojik mücadelede samimi uğraşları olarak görülmelidir.

Bugün Nepal halkı, NKP (Maoist) önderliğinde, feodal Monarşik düzene karşı alternatif halk iktidarını kurma düzeyine gelmiştir. Bu kızıl iktidar emperyaliz-

min dünya sistemini tehdit ediyor. Bundandır ki ABD ve AB emperyalistleri ve Hint yayılcılığı el ele verip gerçek ve haklı mücadeleyi bastırmak istiyor.

Nepal Halk Savaşı sadece Nepal ile sınırlı olmayıp, dünya proleter devriminin kopmaz bir parçasıdır. Nasıl ki tüm dün-

ya gericileri devrimci iktidarı yıkmak için birleşmişlerse, biz, dünya devrimcileri de hem ideolojik, hem de politik düzeyde birleşmek durumundayız. Nepal'de emperyalist askeri işgal olabilir. Eğer birleşmezsek zaferi kazanmak ve nihai hedefimize varmak çok daha zor olacaktır. NKP

(Maoist) ve Nepal Kurtuluş Ordusu stratejik saldırıya geçerek, Nepal Kraliyet ordusunu büyük bozulmalara uğratmakta ve büyük zaferlere imza atmaktadır. Komünizmi kurma doğrultusundaki devrimci mücadelede birlikte olalım. Bir kez daha Nepal Birleşik Halk Konseyi ve Ne-

pal halkı adına sizleri selamlıyoruz.

Yaşasın Marksizm-Leninizm-Maoizm
Yaşasın Halk Savaşı!
Yaşasın Proletarya enternasyonalizmi!
Yiğit şehitlerimize kızıl selamlar!

**Anti emperyalist
Devrimci Forum**

İbrahim Kaypakkaya anısına düzenlenen geceye dayanışma mesajıdır

Filipinler Komünist Partisi olarak, yoldaş Kaypakkaya anısına düzenlenen gece vesilesi ile en militan selamlarımızı yolluyoruz.

Yoldaş Kaypakkaya'nın, Marksizm-Leninizm-Maoizm'i Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'na yaratıcı şekilde uygulaması, emperyalizme ve uşağı Türk egemen sınıflarına karşı mücadelede doğru devrimci çizgiyi temsil etmesi nedeniyle, dünya ve Türkiye proletaryası nezdinde saygın bir yeri vardır.

O, halkın devrimci mücadelesinde revizyonizme, reformizme ve her türden anti-proleter düşüncelere karşı tavizsizce mücadele yürüttü. Bizler Türkiye halkının, yaşamını halka adanmış Kaypakkaya ve diğer şehit yoldaşların anısını yaşatması mücadelesinde sizlerle beraberiz. Şehit yoldaşlarımızın yiğit mücadelesi daha zor koşullarda halkın düşmanlarına karşı savaşımızda esin kaynağı oluyor.

Türkiye proletaryası ve halkı, en vahşi faşist bir düşmanla karşı karşıyadır. Fakat Proletarya Partisi önderliğinde ve doğru bir devrimci çizgide mücadele yürüten halk, her çeşit zorlukları kesinlikle aşabilir. Partilerimiz ve halklarımız emperyalizme ve her türden gericiliğe karşı mücadelede omuz omuzadır. Silahlı devrimci mücadelemiz, emperyalizme ve her türden gericiliğe karşı mücadelede en ön saflarda çarpışmaktadır.

Biz mücadeleyi, devrimin en son zafere kadar sürdürmeye kararlıyız!

Yoldaş Kaypakkaya ve diğer şehit yoldaşlara şan olsun!

Ulusal bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesini yükselt!

Yaşasın Proletarya enternasyonalizmi!

**Filipinler
Komünist Partisi
Enternasyonal Bürosu**

ya Partisi'ne enternasyonal selam!

Yunanistan Komünist Partisi'nden selamlar Partinizin 30. yıldönümünü kutluyoruz

Yunanistan Komünist Partisi Marksist-Leninist Merkez Komitesi ve tüm kadro ve üyeleri adına sizleri en sıcak devrimci coşkumuzla selamlıyoruz. Partinizin 30. kuruluş yıldönümünü kendimizin olduğu bilinciyle kutluyor, devrimci ve komünist hareketin onuru olarak anıyoruz. Partiniz yıllarca Türkiye işçi sınıfı ve Türkiye halkının kurtuluşu, özgürlüğü ve sosyalizm için mücadele etti. Faşizme ve emperyalizme karşı yıllarca mücadele veren partiniz, yüzlerce onurlu kadro, üye ve sempatanlarını şehit verdi. Bu yönden bütün komünistlere çok iyi bir direniş sunma örneği oldu. Kuruluşundan bugüne tutarlıca komünist ideolojiyi savundu. Marksizm-Leninizm-Mao Zedung'un öğretilerinin uygunluğunu ve her çeşit revizyonizme ve reformizme karşı ve özellikle yakın geçmişteki anti-komünist hareketlere karşı sağlam bir duruş sergiledi.

Sizlerle dayanışma içerisinde olduğumuz için

onur duyuyoruz. Partilerimizin yakın ilişkileri daha da güçlendi. Sürdürdüğümüz ortak mücadelede, özgürlük, demokrasi, sosyalizm görevimizdir. Bizim yoldaşlık bağlarımızı güçlendirmek ortak mücadelemizdir.

Yunanistan komünistleri, Türkiye'deki komünistlerin mücadelesine, fedakarlıklarına ve kahra-

manlıklarına derin saygı duyuyor, Partinizle her zaman dayanışma içinde olduğumuzu bilmenizi istiyoruz. Türkiye ve Yunanistan halklarının ortak düş-

manı olan emperyalizme karşı mücadeleyi güçlendirmeliyiz. Doğu Akdeniz, Ortadoğu ve Balkan halklarıyla birlikte cephemizi güçlendirip, daha da geniş bir cephe kurmayı düşünüyoruz.

Partinizin 30. kuruluş yıldönümü vesilesi ile yapılan gecene kardeşlik mesajları gönderip, devrimci enternasyonalist dayanışmada mücadele eden Türkiye halkının, işçi sınıfı, gençlik ve devrimcilerine selam gönderiyoruz. Biz özellikle mesajımızı Türkiye zindanlarında hergün onuru ve özgürlüğü için savaşan devrimci ve komünist tutsaklara gönderiyoruz. Onların uzun ve onurlu mücadeleleri Yunan halkı ve Yunan devrimcilerini etkiledi. Onları harekete geçirdi. Ecevit hükümeti tarafından uygulanan IMF'nin sömürü ve talan programına karşı direnen ülkenizdeki işçi sınıfına dayanışma mesajı gönderiyoruz.

Yakın dönemdeki uluslararası gelişmeler, özellikle 11 Eylül sonrasında Amerika'nın dünyaya hakim olma kampanyası, popüler ayaklanmalara ve örgütlere karşı saldırılar, uluslararası mücadelenin güçlendirilmesini gerektiriyor. Dünyanın her yerinde komünist ve devrimcilerin ortak dayanışmada olmaları gerekiyor.

Biz politika ve ideolojimizi geliştirip, tecrübe ve düşüncelerimizi paylaşmalıyız. Biz mutlaka halklarla ve ateşin önünde savaşan devrimci hareketlenmelerle dayanışmamızı güçlendireceğiz. Özellikle de Filistin'de direnen yiğit halkla birlikteyiz. Biz Marksist-Leninist teorimizi savaşçı bir cesaretle korumalıyız ve emperyalizm ve kapitalizm barbarlığına

karşı sosyalizm için mücadele etmeliyiz.

Bu yıl Haziran ayında YKP/ML'nin 20. kuruluş yıldönümünü kutlayacağız. Bir haftaya kadar Atina'da büyük bir siyasi toplantı düzenleyeceğiz. Kısa zaman içinde devrimci komünist parti ve kurumlarla bir toplantı organize edilecek. Bu toplantıda uluslararası gelişmeler, "emperyalist savaş, halk-

ların mücadeleleri ve komünistlerin görevleri" tartışılacak.

Yaşasın devrimci komünistlerin mücadelesi!
Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!
Yaşasın Türkiye-Yunanistan Halklarının Kardeşliği!

Yunanistan Komünist Partisi-Marksist-Leninist

Partinizin 30. Kuruluş yıldönümü ve İbrahim Kaypakkaya'nın şehit oluşunu anma vesilesiyle...

Yoldaşlar,

Size uzak cephelerden, ancak kalbimizden gelen kızıl devrimci selamlarımızı gönderiyoruz.

Bizim coğrafik cephelerimiz birbirinden uzak olsa dahi biz, dünyada gerçek devrimcilerde olduğu gibi, sizleri bizim birer parçamız olarak görüyoruz. Sizin savaşınız bizim savaşımızdır. Yani 23 yıllık bir devrimci örgüt olarak size 30. yılımza girerken eşlik ediyoruz. Partinizin geçmişinde vermiş olduğu savaşla gururlanıyoruz. Yanımızdayız ve yanınızda olacağız, ta ki insanlığın kurtuluşuna adım adım yaklaşmış, nihayetinde insanlığın kurtuluşunu birlikte görünceye dek.

Ülkemizde yaşananları kısaca toparlayacak olursak!

11 Eylül saldırısıyla birlikte, (burada bu eylemin Afganistan ile bağlantısının arkasına bir soru işareti koyarak) Afganistan yeni bir sürece, yani gerici güçler ve sömürge altına girdi. Çöken Taleban modelinin yerine Amerika ve Pakistan hükümetleri tarafından, Pakistan'da şekillendirilen yeni bir sömürgeci rejim getirilme çabasına girilmiştir.

ABD-Pakistan ile Hindistan arasındaki çelişkileri kullanarak bölgede ekonomik ve askeri hegemonyasını güçlendirmek istiyor.

Afganistan halkı için hiçbir şey değişmeyecektir. Şiddet, açlık, sefalet, işsizlik öncesinde olduğu gibi en yüksek boyutunu koruyacaktır.

Bu gelişmelerle birlikte halk, refaha ve kurtuluşa ancak kendi gücüyle kavuşabilme umuduna daha da yakınlaştı.

Şan olsun Partinizin devrimci savaşına!
Yaşasın Afganistan ve Türkiye halkının devrimci mücadelesi ve dayanışması!

Afganistan
Marksist-Leninist Örgütü

Partinizin kuruluşunun 30. yıldönümünü kutlama vesilesiyle, sizlere en sıcak selamlarımızı gönderiyoruz

25 Mayıs programına katılan tüm yoldaşları selamlıyoruz.

Gelecek günlerde yürüteceğiniz devrimci çalışmalarınızda başarılar diliyoruz.

İbrahim Kaypakkaya yoldaşa kızıl selamlar!

Tüm şehitlere kızıl selamlar!
Devrim zaferle taçlanacak!

CPI(ML)-Janashakti
Hindistan Komünist Partisi/
Marksist-Leninist-Janashakti

Bush'un ziyaretlerine karşı kitlesel eylemler

ABD emperyalizminin eli kanlı kovboyu Bush, Irak vb. ülkelere saldırma planını anlatmak, diğer emperyalistleri de yanına almak için Avrupa ve Rusya gezisine çıktı. Bush'un gittiği her yerde, binlerce gösterici "terörizmle mücadele" adı altında dünya halklarına karşı yürütülen haksız savaşları kınayarak tepkilerini dile getirdiler.

ABD bugün saldırılarının hedefi olarak Irak'ı seçmiş durumda. "Nükleer, kimyasal, biyolojik silahlar üretiliyor" vb. bahanelerin arkasına gizlenerek yapacağı saldırıya zemin hazırlama çabasında. Eğer neden gerçekten kimyasal, biyolojik silahlar olsaydı kendileri üretmezlerdi. Halbuki bu vb. silahların almasını ABD ve diğer emperyalistler kendileri üretmekte. Özellikle ABD

bin civarında katılım sağlandı. Alman emperyalizmi babalarını korumak için geniş önlemler aldılar. Birçok yasaklar getirildi. Kimlik kontrolleri kanalizasyonlara kadar arama taramalar yapıldı. Resmi açıklamalara göre 10 bin polis, söylenenlere göre ise 18-20 bin polis görevlendirdiler.

Partizanlar da bu eylemlerde yerlerini aldılar. ATİF, ILPS (Halkların

tingler de yapıldı. Mitinglerde yapılan konuşmalarında emperyalistlerin son süreçteki saldırıları anlatılırken, sahneye çıkan müzik gruplarının demokratik hak ve özgürlüklerin kısıtlanmasına, savaş saldırganlığına, katliamlara karşı dilendirdiği marşlar ve türküleri kitleler tarafından beğeniyle dinlendi, bilinenler ise topluca katılarak birlikte söylendi. Çıkan küçük çaplı arbedeler sonunda

ken, kimi burjuva medya eyleme katılanlara "kendini bilmez birkaç kişi, birkaç çapulcu" vb. yorumunu yaptı. Mitingde sahne önünde dalgalandırılan kızıl bayrak ve üzerindeki TKP/ML imzası ise (ki çoğu basında gösterildi) yüreğin derinliklerinden gelen heyecan ve coşkuyu doruklara tırmandırdı.

PROTESTOLAR RUSYA'DA DA GERÇEKLEŞTİ, 8 KİŞİ GÖZALTINDA!

25 Mayıs 2002 Cumartesi günü Bush Rusya'daydı ve Fransa'ya gitmek için hazırlık yaparken küçük bir grup ona ve ABD'nin politikalarına karşı protesto gösterileri yaptı. Bush St. Petersburg devlet üniversitesinde bir konuşma yapmaya çalışırken bir grup protestocunun eylem yapmak istemesi üzerine polis kuvvetleri; grubu hemen konferans salonundan uzaklaştırdı.

Başka bölgelerde gerçekleşen eylemlerde de en çok atılan sloganlar "Bush dünyanın bir numaralı teröristidir" ve "Bush Rusya'dan defol!" oldu.

Bu eylem sırasında 8 kişi gözaltına alındı, Bush Fransa'ya gittikten sonra eylemciler serbest bırakıldı.

PARİS'TE ILPS'DEN BUSH'U PROTESTO EYLEMİ

ABD emperyalizminin temsilcisi Bush'un gittiği her yerde, binlerce gösterici "terörizmle mücadele" adı altında dünya halklarına karşı yürütülen haksız savaşları kınayarak tepkilerini dile getirdiler.

26 Mayıs 2002 tarihinde Paris'te düzenlenen yürü-

yüşe onbini aşkın kitle katıldı. Saat 15:00'de Cumhuriyet Meydanı'nda başlayan yürüyüşe kurucuları arasında ATİK'in de yer aldığı ILPS (Halkların Uluslararası Mücadele Ligi), "Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halkları birleşin/ILPS" pankartıyla katılım sağladı. Ayrıca üzerinde "Katil Bush", "Yaşasın halkların kardeşliği", "Kahrolsun emperyalizm ve her türden gerici" dövizleri taşınarak, emperyalizmin katliamlarına karşı sloganlar atıldı. Öte yandan Filistin sorununun sıkça sloganlarla dile getirildiği yürüyüşte ABD bayrakları yakıldı.

Bush'un gezisine ilişkin ILPS tarafından çıkarılan bildiri yaygın bir şekilde dağıtılarak, yürüyüşe katılan kitle tarafından ilgiyle karşılanmıştır. ILPS kortejinin yanında TKP/ML bayraklarının da dalgalandırıldığı gözlenirken, yürüyüş coşkulu bir şekilde Ulus Meydanı'nda sona erdi.

Ertesi gün Fransa basını, Bush'un Fransa ziyaretinden her iki ülkenin "terörizme karşı mücadelede kararlılıklarından" övgüyle söz etti. Bu sözlerle Bush'un ziyaretine neden teşkil eden en önemli konunun altı çiziliyordu. Dünya halklarına karşı daha sistematik bir şekilde yürütülecek olan saldırılara karşı konulabilmesi için en önemli görev, bu saldırıların halkın günlük yaşamına nasıl yansadığını halka kavratmak ve buradan hareketle anti-emperyalist mücadeleyi geliştirmek ve gelişen bu mücadeleleri ILPS önderliğinde tüm dünyaya yaymaktır. Bunun nesnel koşulları her zamankinden daha çok mevcuttur.

Irak'a saldırarak bölgede egemenliğini sağlamlaştırmak istiyor. ABD emperyalizminin eli kanlı kovboyu Bush, Irak vb. ülkelere saldırma planını anlatmak, diğer emperyalistleri de yanına almak için Avrupa ve Rusya gezisine çıktı. Gezide ilk durağı Almanya-Berlin oldu. Dünyanın bir numaralı katilinin gelişini protesto etmek amacıyla 21-22 Mayıs 2002 tarihlerinde birçok kurum ve kuruluşun katıldığı yürüyüşler yapıldı. İlk gün yapılan yürüyüşe 100 bin civarında, ikinci gün ise 77

Uluslararası Mücadele Ligi), emperyalist savaşlara ve işgallere karşı ifadelerin yer aldığı pankartlarıyla, kızıl bayraklarıyla görsel olarak dikkat çekerken, faşizme, emperyalizme karşı güçlü bir şekilde sloganlarını haykırdılar. Binlerce bildiri dağıtarak görüşlerini yığınlara ulaştırmaya, emperyalizmi ve bunlar içinde özellikle ABD emperyalizmini teşhir etmeye çalıştılar. Uzun ve yorucu olmasına rağmen eylemler gayet dinamik ve coşkulu geçti. Her iki günde yapılan yürüyüşle birlikte, mi-

150'nin üzerinde insan polis tarafından gözaltına alınırken, bunlardan 58'i tutuklandı. İkinci Emperyalist Paylaşım Savaşı'ndan sonra ilk defa bu kadar önlem alındı ve 1A alarmı ilan edildi. En ufak bir çıkışa dahi saldıran polis onlarca eylemciyi yaraladı. Eylemler basında ise geniş yer aldı. İlerici demokrat basında eylemler olumlu olarak değerlendirilirken, uşak burjuva basın da her zaman olduğu gibi emperyalist efendilerine sadakatlerini ispatladılar. Katılım sayılarını çok düşük verir-

Evrensel Bakış

Proleter Enternasyonalist

Bayrağı Yükseltelim (6)

Üç yönlü görev ve yapılması gerekenler;

Peki Avrupa'daki bu devrimci potansiyel daha iyi nasıl değerlendirilebilir? Bu potansiyelin hem ülkemiz ve Avrupa, hem de farklı ülkelerdeki devrimci, komünist mücadeleler açısından **önemli ve özgün** yanlarının olduğunu tekrar da olsa, bir kez daha belirtmek gerekiyor. Fakat kapsamlı doğru tespitler yapmamız lazım. Bu konuda düşünebileceğimiz üç olası yanlış var. a) Subjektivizm, b) Tek-yanlılık, c) Yüzeysellik. Bunlardan kaçınalım.

Fakat bu üç olası yanlışla karşı elimizde, üç güçlü silahımız var. 1) Diyalektik materyalizm, 2) Somut koşulların somut tahlihi, 3) MLM bilgi kuramı. Bunları kuşanalım.

Bu özgünlük, önümüze büyük ve kapsamlı yeni görevler koyuyor. Bu görevleri layıkıyla yerine getirmek için MLM rehberliğinde daha çok araştırma ve incelemeye, daha fazla ideolojik netliğe, daha yetkin ve kapsamlı siyasete, daha fazla yoğunlaşmaya ve çok daha yaratıcı devrimci pratiklere ihtiyacımız var. Bu konu hakkında şu aşamada çok net tespitlerde bulunmak zor. Bu nedenle, gelecekte derin ve kapsamlı araştırmalarla bu konuyu zenginleştirmemiz gerekecek.

"Uluslararası devrime katılımınız sizi karmaşık ve zor bir görevle karşı karşıya bırakacaktır; bu görevin çözümünü genel başarının temelini oluşturacaktır..." (Lenin, Doğu Halkları Komünist Örgütleri 2. Tüm-Rusya Kongresi'nde Rapor)

Şimdi, -ileride geliştirilmek kaydıyla- iç içe geçmiş üç yönlü görev ve faaliyet noktasında şu genel tespitleri yapabiliriz.

Birincisi; Avrupa'nın Türkiye devrimi açısından önemidir. Bu özgünlük olduğu sürece bu önem azalmayacak, aksine artacaktır. Yaklaşık üçbuçuk milyon Türkiye ve T. Kürdistan'ın bulunduğu ve bir önceki alt-başlık altında belirtmeye çalıştığımız gerçekliğe sahip Avrupa'daki bu potansiyeli hiç kimse enternasyonallık adına, Türkiye devrimi açısından önemini gözardı edemez ve cephe-gerisinden ülke devrimine verdiği desteği çekmesini veya azaltmasını bekleyemez.

Böyle düşünenlerin devrimciliğinden ve devrim diye bir problemlerinin olmasından kesinlikle şüphe duymak gerekir. Bu anlayış sömürge ve yarı-sömürge ülkelerdeki, yani dünyanın fırtına merkezlerindeki devrimci mücadeleyi küçümseyen, bir yönüyle "Avrupacı" şovenist, diğer yönüyle "toptan devrim"ci Troçkisttir. Böyle düşünenlerin enternasyonallikleri gerçek değil, sahtedir.

Türkiyeli komünistlerin Avrupa'da esas görevleri değişmiyor ama, enternasyonalizmi daha iyi içselleştirerek görevleri artıyor, zenginleşiyor. Bu, proleter enternasyonalist özümüzle çelişmediği gibi, onunla bütünleşmektedir. Ve tabi ki böyle bir çalışmayı yürütürken, geçmişte düştüğümüz tek-yanlılığa, yüzeyselliğe ve ulusalcılığa düşmeden

yapmamız gerektiğinin bilincindeyiz.

Bunu hem faaliyet yürüttüğümüz ülkelerde devrimci yapılarla güçlü ve yaygın ilişkiler kurarak hem de, o ülkenin siyasal-toplumsal sorunlarına duyarlı davranarak yerine getireceğiz. Taraftarlarımızı proleter enternasyonalist bilinçle daha iyi eğiterek ve o ülkenin devrimci güçlerine ideolojik-siyasal-örgütsel destekler vererek yapacağız.

Aynı şekilde, kardeş ve dost güçlerin ülkemiz devrimi için çok yönlü destek ve yardımlarını almayı hedefleyerek ele alacağız. Böyle bir çalışma, tüm devrimci güçleri geliştiren ve onlar arasındaki ilişkileri pekiştirerek ortak bir cepheye birleştiren çalışmadır.

Emperyalist ülkelerdeki işçi sınıfının, sömürge ve yarı-sömürge ülkelerdeki sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelelerine destek veremeleri, enternasyonalizmin en önemli kriterlerinden biri değil midir? Bu, onların kendi ülkesinde devrimci görevlerini yerine getirmeyerek sadece ezilen halkların mücadelesine destek vermeleri anlamına gelmiyor tabi ki. Marks, ta 1869'da İrlanda sorununda, İngiliz işçi sınıfının nasıl özgürleşebileceğini şöyle açıklıyordu.

"İrlanda, İngiliz egemenliğinden kurtulmadıkça, İngiliz işçi sınıfı hiçbir zaman özgürlüğüne kavuşamayacaktır!"

Marks'ın bu alıntısından da (kapitalizmin serbest rekabetçi dönemidir) görüleceği gibi, kapitalist-emperyalist ülkelerdeki işçi sınıfının sömürge, yarı-sömürge, yarı-federal ülkelerdeki devrimci mücadeleye destek vermesi ve güçlü dayanışma içerisinde bulunması, hem kendi mücadelesi ve özgürlüğü için (çünkü bu hareketler mücadeleleriyle onun burjuvazisine darbeler vuruyor) hem de emperyalist ülkenin işçi sınıfı olmasından (ezen-ezilen sorununda) kaynaklanıyor.

Bunu böyle ele almayanlar emperyalizm ve sömürgecilik (yarı) olgusunu kavramayanlardır. Böyle düşünenlerin "2. enternasyonal"çilerin, "dönem Kautsky"lerin sosyal-şoven zeminine savrulmaları ve bir emperyalist savaş döneminde kendi burjuvalarını desteklemeleri kaçınılmazdır.

"Ezilen halkların, "metropol" emperyalizmine karşı kurtuluş hareketi, ezen ulusların proletaryası tarafından doğrudan doğruya ve azimli bir kararla desteklenmedikçe ortak devrimci cephenin kurulması olanaksızdır." (Stalin, Leninizmin İlkeleri -Uluslar Sorun)

Dolayısıyla proleter enternasyonalist bilinçle donanmış Avrupa'daki Türkiye ve T. Kürdistan'lı komünistlerin, emperyalizmin tahakkümü altında bir yarı-sömürge olan Türkiye devrimini desteklemeleri, ona kan taşımaları soyul bir görevdir. Bundan hem Avrupa'lı komünist ve devrimciler, hem de diğer ülkelerin komünist, devrimci güçleri onur duymalıdır.

Bugüne kadar, böylesi önemli bir görevi yerine getirirken düştüğü-

müz hataları, yanlışları ifade etmek, eleştirmek ayrı; bu desteğin artık "gereksiz" ve "yersiz" olduğu, "işçi sınıfının birliğini bozduğu" safatası adına getirilen saldırılar ise apayrıdır.

Birinci eleştiriyi kabul ediyoruz. Yani bugüne kadar bünyemizde taşıdığımız yanlış ve hataları, eksik ve yetersizlikleri, ulusalcı şekillenişin bir ürünü olan bilinç kırılmalarını kesinlikle aşmak zorunda olduğumuz farkındayız. Bu konuda eleştiriler de dahil olmak üzere, her tür desteğe açık olduğumuzu ve buna gerçekten ihtiyaç duyduğumuzu samimice ifade ediyoruz. Zaten bu makalenin esas görevi de, böylesi yanlışları açığa çıkarıp etkin şekilde giderilmesine katkı sunmak değil midir?

Ancak ikinci eleştiriyi -saldırısı kabul etmek mümkün değildir. İlk etapta gayet 'masum' ve 'makul' gibi görünen bu anlayış, sağ-tasfiyeciler tehlikeli bir anlayıştır. Bunu kabul etmek, devrimciliği bırakmakla eş anlamlıdır. Çünkü, bizim Avrupa'daki devrimci faaliyetimiz -en dar ve ulusalcı şekliyle bile- Avrupa ülkelerinin işçi sınıfının mücadelesini baltalamamış, işçilerin birliğini parçalamamıştır.

En dar davrandığımız dönemde dahi insanlarımızı verdiğimiz bilinç, hangi milliyet, ülke, ırk, renk ve cinsiyetten olursa olsun işçi sınıfının birliğini, burjuvaziye karşı ortak proleter mücadelenin propagandasını yapmış ve o şekilde pratiğe uygulamışızdır.

Dost da düşman da iyi biliyor ki, burada yaşayan Türkiye ve T. Kürdistan'lı emekçiler (gericisi ve devrimcisiyle) Avrupa'nın en fazla politize olmuş kesimini oluşturuyor. Etkimizdeki kesiminin ideolojik netliği ve devrimci dinamizmiyle teori-pratik uyumuyla daha güçlü şekilde mücadeleye ettiğini düşünün! Zararı kime? İşçi sınıfı ve öncülerine mi? Yoksa emperyalist burjuvaziye mi?

Evet biz, yaşadığımız ülkenin siyasal-toplumsal sorunlarına duyarlı kalıp, buradaki devrimci mücadeleye yönelik görevlerimizi yerine getireceğiz. Fakat en az bunun kadar, bizi dinç tutan ve sadece buradaki sorunlara değil aynı zamanda, dünyada emperyalizme karşı verilen bütün sosyal-ulusal kurtuluş mücadelelerine duyarlı kılan, devrimini esas aldığımız ülkedeki görevlerimizi de unutmayacağız.

Bu görev esastır. Çünkü biz, diğer proleter devrimci kaynakların yanı sıra, devrimci dinamizmimizi en fazla bu kaynaktan -yani ortak proleter kaynaklardan biri olan, bu kaynaktan alıyoruz. Bu ne ulusalcılık ne de yurtseverliktir, tersine gerçek enternasyonallıktır!

Bu bakımdan, bu saldırıyı yapanlar devrim diye bir sorunu olmayan Troçkistler, sisteme yönelmeyen reformistler, sadece çalışma koşullarının iyileştirilmesiyle yetinen ekonomistler ve zebanilerin kılına dahi dokunmayan burjuva-pasifistlerdir.

Şu aşamada söyledikleri, sadece Aysberg'in görünen küçücük parçasını ifade ediyor ama, hedefledikleri tek cümleyle; devrimci dinamizmi yok edip burjuvazinin hizmetine sunmak! İşte budur amaçladıkları! Böyle bir çizgiyi kabul etme budalalığına düşmek bir yana, var gücümüzle yok etmek için çalışacağız.

İkincisi; sayısı üçbuçuk milyonu bulan bu potansiyelin yaşadığı ülkelerde siyasal-toplumsal-demok-

ratik sorunlarının olmadığını söylemek ancak siyasal bölümlükle açıklanabilir. Bu potansiyelin yıllardır yaşadığı ülkenin siyasal yaşamına katılmaması belki kısa vadede, salt-ülke-eksensiz faaliyet yürüten bizler için bir "kazanım" olarak görülebilir. Ancak bu, orta ve uzun-vadede sadece bizlere değil, Avrupa ve bütün ülkelerin işçi sınıfına ve ezilen halklarına kaybettirecektir.

"Gerçekçi ve doğru olan yol, halkların ve insanlığın kaderini dünya proletaryasının birliği ve mücadelesine, bütün ülkelerdeki halkların birliği ve mücadelesine emanet etmektir." (ÇKP, UKH'nin genel çizgisi üzerine bir öneri)

Etkimizdeki (çok küçük bir kesim) potansiyelin ülke devrimine katkısının yanı sıra, işçi sınıfının genel çıkarları doğrultusunda değerlendirdiğimizde, tüm eksikliklerine rağmen sahip olduğu güçlü dinamizm ve doğru ideolojik şekillenişle o ülkede daha dinamik bir mücadelenin yaratılmasına (tali düzeyde) katkı sunulabilir. Böylelikle çeşitli milliyetlerden işçiler-emekçiler arasında burjuvazinin "böl-yönet" politikasına uygun koyduğu engeller daha kolay aşılacak, oyunlar boşa çıkarılacaktır.

Bu noktada ülke devrimine verilecek desteğin azalacağı, hatta yok olacağı kaygısına düşmek yersizdir. Çünkü sorun bunu hangi bakış açısıyla, hangi sınıfsal yaklaşımla ele alınacağı ve hangi siyasetle, yöntemle çözüleceği sorundur. Biz sorunu komünist tarzda, ülke devrimini daha güçlü destekler tarzda, proletarya enternasyonalizmine yaraşır tarzda ele aldığımızda kaybımız değil, büyük kazanımlarımız olacaktır. Bu yaklaşımın en başta tüm sınıf kardeşlerimize ve yoldaşlarımıza; ülke devrimimize ve dostlarımıza kazandıracaktır kesindir.

Çünkü Avrupa, mevcut emperyalist bloklar arasında en büyük ikinci güçtür. (Bloklar arası veya blok içi emperyalist çelişkilere burada girmeyeceğiz -ki bu yön esastır). Bu yönüyle işçi sınıfını ve ezilen dünya halklarını en fazla sömüren, ezen, her katliam ve soykırımda açık veya gizli ama kesinlikle payı olan emperyalist bloktur.

Bu alanda komünist güçler yok denecek kadar az, anti-emperyalist devrimci güçler ise genelde zayıf ve dağınıktır. Burada bizler ancak proletarya enternasyonalizmini derinden kavrayarak ve kapsamlı görevlerimizin bilincine vararak değerlendirebiliriz. Bu alanın daha güçlü devrimci bir mevzi olmasına ve anti-emperyalist mücadelenin geliştirilmesine ciddi katkı sunabiliriz. Böylelikle hem Avrupa'daki devrimci mücadeleye katkı sunarız, hem de dünyanın herhangi bir parçasında sürdürülen sosyal-ulusal kurtuluş mücadeleleriyle güçlü dayanışmalar örgütlemeye aktif görevler alırız.

Sorunları MLM perspektifiyle, enternasyonal bilinçle ve sınıf çıkarlarımızı temelinde ele aldığımızda hem Avrupa'daki devrimci mücadele, hem genel anlamda sosyal-ulusal kurtuluş mücadeleleri ve hem de çok somut olarak ülkemiz devrimci mücadelesi büyük yarar sağlayacaktır. Zor ve karmaşık da olsa, bu görevleri yerine getirmek için azami çaba göstermeliyiz. Çünkü ideolojimiz, sınıfsal çıkarlarımız bunu emrediyor!

Üçüncüsü; hem dünyanın en fazla emperyalist ülkesinin bulunduğu kıta, hem de emperyalist blok-

lar arasında en güçlülerinden olan Avrupa'da yaygın faaliyetimizin olması, aynı zamanda, dünyanın herhangi bir parçasında emperyalizme ve uşaklarına karşı sürdürülen sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelelerine Avrupa'nın desteği artırılabilir. O ülkelerde emperyalizmin ve uşaklarının saldırı ve katliamlarının Avrupa'dan, dünyaya geniş şekilde teşhiri yapılabilir.

Faaliyet yürüttüğümüz alanda yerli toplumdaki komünist, devrimci, ileri, demokratik güçlerle farklı düzeylerde kuracağımız ilişkiler ve birbirini destekleyen çok yönlü ortak faaliyetler dünyanın her tarafından genelde emperyalizme, özelden Avrupalı emperyalistlere karşı verilen mücadeleleri güçlü şekilde destekleyecek ve ortak bir cepheye buluşmasını sağlayacaktır.

"Avrupa'da, Amerika'da sermayeye karşı mücadele eden işçiler, bu sermayenin ezdiği yüz milyonlarca 'sömürge' kölesiyle sınıksız ve tamamen birleşmezlerse, ileri ülkelerdeki devrim hareketi, gerçekte, basit bir aldatmacadan ibaret kalır." (Lenin, Komintern 2. Kongresi)

Tabi ki biz MLM rehberliğinde sürdürülen sosyal kurtuluş mücadelelerine destek vermeyi esas alırız. Yani Nepal, Peru, Filipinler, Hindistan... Ayrıca Kolombiya örneğindeki gibi anti-emperyalist devrimci mücadeleleri; Filistin örneğindeki ulusal kurtuluş mücadelelerini de destekleriz. Özellikle son yıllarda emperyalist tekellere, haksız savaşlara, emperyalist kurumlara yönelik gelişen ve giderek büyüyen mücadeleleri ayrı bir bölümde ele alacağımızdan burada değinmeyeceğiz.

Politik partilerin yer almadığı, anti-emperyalist demokratik kitle karakterli Halkların Uluslararası Mücadele Ligi (ILPS), şuraya kadar anlatmaya çalıştığımız bazı görevlerin yerine getirilmesinde ciddi rol oynayabilir. ILPS'in hangi sorunlardan ve ihtiyaçlardan yola çıkarak kurulduğunu iyi kavrayın ve o düzeydeki faaliyetleri ciddiyetle ele alırsak, dünya çapında güçlü bir anti-emperyalist cephe oluşturmak gerçekten olanaklı olur.

Araçları asla birbirine karıştırmaya yanlışlığına düşmeden, niteliklerini karıştırmadan, esas aldıkları görevleri unutmadan ve her şeyi kendi zemininde doğru ele aldığımızda, birçok başarılı faaliyetler örgütleyebiliriz.

Fakat amaçları unutarak, araçları karıştırmak, esas ve taliyi ters-yüz ederek, uygun siyasal taktikler üretmeyerek, işçi sınıfının dirayet ve sabırla değil de küçük-burjuvazinin aceleci-maceracı davranışına düşerek sorunlara yaklaşırsak, faaliyetlerde başarılı olmamız mümkün değildir. Olsa da çok geçici ve kuşun taşa çarpması gibi bir şey olur.

Biz komünistler, dünyanın neresinde olursak olalım her konuda komünistçe düşünelim, komünistçe davranmalı ve komünistçe yaşamalıyız. Her çeşit sapmalara, anti-komünist düşünce ve davranışlara karşı tavizsizce mücadele yürütmeliyiz. Ve asla unutmamalıyız ki, her şeyde olduğu gibi, enternasyonalizm sorununda da esas olanda yoğunlaşmalıyız. Tabi ki komünistçe! Proleter enternasyonalistçe!

Elimizde en zifiri karanlıkları aydınlatan Marksizm-Leninizm-Maoizm feneri var. Onun aydınlattığı yönde, ona layık yürüelim!

BİTTİ

Kavgamız var oldukça unutulmayacak unutturulmayacaksınız

Devrimci komünist tutsakların hapishanelerde süren tecrit ve izolasyona karşı yaptıkları Ölüm Orucu direnişinde son şehit Okan Külekçi oldu. 19-22 Aralık 2000'de hapishanelerde yapılan katliamın ardından şehitlerin sayısı 92'ye ulaşırken tutsaklar basına bir açıklama yaparak hapishanelerde sürdürülen direnişin Ölüm Orucu şeklini sonlandırdıklarını ve direnişin çeşitli şekillerde sürdürüleceğini bildirdiler.

Kartal: Devrimci ve komünist tutsakların tecrit ve izolasyona karşı yaptıkları Ölüm Orucu direnişinde bir direnç çiçeği daha ölümsüzlüğe uğurlandı. Devletin sessiz kaldığı, ölümlere göz yumduğu, sesini boğmaya uğraştığı direnişte, TİKB dava tutsağı **Okan Külekçi**'nin şehit düşmesiyle birlikte 19 Aralık katliamından itibaren ölenlerin sayısı 92'ye ulaştı.

Ölüm Orucu'nun 240. gününde ölümsüzleşti.

BİR DİRENÇ ÇİÇEĞİ DAHA ÖLÜMSÜZLEŞTİ

Okan Külekçi'nin cenazesi 25 Mayıs 2002 tarihinde Adli Tıp'tan alınarak Sarıgazi Cemevi'ne getirildi. Külekçi'yi uğurlamaya, ailesi, yoldaşları, siperdaşları ve TUYAB'lı aileler katıldı. Sarıgazi Cemevi'ne getirilen cenaze

Orucu şehitleri ölümsüzdür ÖMP" pankartının yanında TUYAB'lı aileler de "3 kapı 3 kilit açılın ölümler durdurulsun" pankartını açtılar. Ölüm Orucu şehitlerinin resimlerinin de taşındığı uğurlamada Külekçi, TİKB bayrağına sarıldı, sloganlarla defnedildikten sonra bir anma yapıldı. Devrim şehitleri için yapılan bir

konuşmasında kitle "Anaların öfkesi katilleri boğacak" sloganlarıyla anaların duygularına ortak oldu. Anmanın sonlarına doğru mezarlığın içine giren jandarma uğurlamaya katılanları tehdit ederek 1 dakika içinde mezarlığın terk edilmesini istedi. Jandarmasının bir kişiyi gözaltına almaya çalışarak ortamı gerginleştirme çabalarına rağmen, bu tehdide kitle sloganlarla cevap verdi ve anma konuşmalarının ardından sona erdi.

Dayanışma Komitesi (ÖZTUDAK) ve Uluslararası Politik Tutsaklarla Dayanışma Komitesi (UPOTUDAK), İTİF (İsviçre Türkiyeli İşçiler Federasyonu)'na bağlı Zürih Gençlik ve Kültür Evinde Okan Külekçi için bir anma düzenlendi. Okan Külekçi'nin devrimci yaşamından kesitler sunulan anmada TİKB, TKP/ML ve MLKP adına yapılan konuşmaların yanısıra Okan'ın babası Ali Külekçi de bir konuşma yaptı. Konuşmasında Okan'ın inandığı düşünceler uğruna şehit düştüğünü söyledi. Anma gönderilen mesajların okunmasının ardından sona erdi.

ÖZTUDAK VE UPOTUDAK'TAN ANMA

Özgür Tutsaklarla

1980 Maraş Elbistan-Gök köyü doğumlu Külekçi, 19 Aralık katliamından sonra Ölüm Orucu direnişine dışarıdan soluk yaratmaya çalışırken 25 Şubat 2001 tarihinde tutuklanarak Kartal Özel Tıp Hapishanesi'ne, oradan da Tekirdağ F Tipine götürülmüştü. Tekirdağ F Tipinde Ölüm Orucu'na başlayan Külekçi eyleminin 110. gününde bilincini yitirince zorla müdahaleye uğradı. Hapishaneye döndükten sonra Ölüm Orucu'na 7. ekiple birlikte tekrar başladı. 23 Mayıs 2002 tarihinde

omuzlara alınırken sık sık "Okan yoldaş ölümsüzdür", "Yaşasın Ölüm Orucu direnişimiz", "Bedel ödedik bedel ödeteceğiz", "Okan yoldaş kavgamızda yaşıyor" vb. sloganları atıldı. Cenaze yıkama işlemlerinden sonra mücadeledeki ısrarında büyük etkisi olan TKP/ML şehidi **Seyit Külekçi**'nin resminin olduğu bir tişört giydirilerek yoldaşlarının, dostlarının omuzlarında yerini aldı Okan. Kitle marşlarla, türkülerle otobüslere binerek mezarlığa geldi. Mezarlık girişinde "Ölüm

dakikalık saygı duruşunun ardından bir yoldaşı Külekçi'nin mücadeledeki kararlılığını anlatırken "Okan yoldaş ölümsüzdür", "Zindanlar yıkılsın, tutsaklara özgürlük", "Yaşasın devrimci dayanışma", "Yaşasın TİKB" sloganları atıldı. Okan'ın sevdiği şiir okundu, türküler söylendi. TUYAB adına Güzel Ana da bir konuşma yaparken, devletin devrimcileri teslim almayacağını, bu mücadelenin bitmediğini, şehit düşenlerden bayrağı ailelerin teslim alacağını söyledi. Güzel Ana'nın

Sevgili Oğlum, Canım Okan'ım

Yurt dışında oldukları için oğullarının cenazesine katılamayan Okan Külekçi'nin annesi ve babasının duygularını sizlerle paylaşıyoruz.

23 Mayıs 2002 sabahında halan Pınar'dan aldığım bir telefonda parıldayan siperlerden bir direnç çiçeğinin daha solduğunun, bu çiçeğin, sarı karanfil Okan olduğunun haberini alıyorum. Okan, hatırlıyor musun amcanın cenazesinde son kararını vermiştin. "Ben de amcam gibi yaşayacağım" diye; Amcanla ayrı düşüncelerden de olsan verdiğin sözü tuttun ve amcan gibi onurlu yaşamı tercih ettin.

Sana da yakışan buydu! Biz de başta halan Pınar olmak üzere Sarıgazi'de amcanla buluşman için elimizden geleni yapacağız.

Canım Okan'ım henüz çok gençtin, bu yaşta ölüm sana yakışmazdı. Ancak sen ölüme sevdalıydın. Onunla buluşup onu Kaf Dağından da yücelttin. Biliyorum sana karşı sorumluluğumu yerine getiremedim. Bana kırgın olduğunu hatırladıkça kendimi affedemiyorum. Ben de artık ölümleri yaşamak istemiyordum. Dedenden bugüne hep biz ölüyoruz, hep biz ağlıyoruz, hep dostlarımızı, akrabalarımızı ve köylülerimizi öldürüyorlar. Hatırladığım kadarıyla her sene bir şehit veriyoruz. Buna rağmen sizlerin bir yaşam tarzı haline getirdiği devrimci bir geleneğiniz var. Dilerim cenazede bulanak dostlarımız ve akrabalarımız bunu anlarlar ve böyle kabul ederler. Mücadeleni ve seni hep yaşatacağız. Seni o halinle çok seviyoruz.

Dostlar, devrimciler, akrabalar

Annen

Okan'ımın son yolculuğunda bulunacağımıza inanıyoruz. Benim yapamayacaklarımı yapacağımızdan eminim. Hepinize minnettarız.

Babası

Okan Külekçi için oturma eylemi

Ankara: 25 Mayıs 2002 tarihinde Ölüm Orucu direnişinin son şehidi **Okan Külekçi** için İHD Ankara Şubesi önünde bir oturma eylemi yapıldı. Saat 12:30'da İHD önünde toplanan insan hakları savunucuları "**Okan Külekçi davamızda yaşıyor**" vb. dövizler açarak oturma eylemine başladılar. 10 dakikalık oturma eyleminin ardından konuşan Ender Büyükçulha "92. insanımızı yitirdik. Okan Külekçi Ölüm Orucu eyleminde yaşamını son yitirendir. Tecrit işkencedir. Vazgeçilmelidir. Bir kez daha soruyoruz. Daha kaç insan ölecek?" dedi. Oturma eylemi alkışlarla sona erdi.

Kaybedilenlerin kavgasını daha gürlük haykırılım

Bursa: Kayıplar Haftası vesilesi ile İHD Bursa Şubesi bir dizi etkinlik düzenledi. 28 Mayıs günü İHD şubesinde kayıplar köşesi oluşturuldu ve 31 Mayıs'a kadar bu köşede mumlar yakıldı. 31 Mayıs gününde ise İHD Bursa Şubesinde bir basın açıklaması yapıldı. Basın açıklamasını okuyan Şube Başkanı **Ayşe Batumlu** kaybetme politikasının sistemleştirilerek devlet politikası olarak benimsenmesinin, Hitler faşizminin tarih sahnesine çıkmasıyla gündeme geldiğini belirtti. 1941 Nazi Almanya'sı generaleri tarafından düzenlenen ve adına da "Gece ve Sis" denilen operasyonla binlerce insanın kaybedildiğini söyleyen Batumlu; "Nazilerin yenilmesi 'gece ve sis' operasyonlarının son bulması anlamına gelmedi hiçbir zaman. Nikaragua, Guatemala, Şili, Sri Lanka ve en önemlisi de "Plaza de Mayo" anaları ile Arjantin'de, "Cumartesi Anneleri" ile Türkiye'de ve dünyanın birçok bölgesinde yaşananlar 'Gece ve Sis' operasyonlarının devamından başka birşey değildir" dedi. Açıklamadan sonra kitle ellerindeki mumları yakarak şube binası önüne bıraktılar. Kitle zılgıtlar ve alkışlarla "Kayıplar bulunsun hesap sorulsun", "Gözaltında kayıp istemiyoruz", "Faşizme karşı omuz omuza" gibi sloganlar attı.

Sustukça sen de hücrelere atılacaksın

İstanbul: "Susma! sustukça F tipi hücrelere sen de atılacaksın" dedi siyasi tutsaklar. Bütün toplumun dikkatini buraya çekmeye çalıştılar. Onlar içeride bedenlerini ölüm orucuna yatırırken aileleri de dışarıda onların sesini duyurmaya çalıştılar. Devlet binbir yalanla F tiplerini şirinleştirmeye, tecritizolasyon ve kişiliksizleştirme amacını gizlemeye çalıştı. Yetmedi tarihe "19 Aralık katliamı" olarak geçen icraatıyla en vahşi yüzünü bir kez daha göstererek bütün toplumu sindirmeyi denedi.

19 Aralık katliamıyla siyasi tutsakların bir bölümünü F tipi hücrelere doldurdu. Onlar hücrelere doldurulurken "bana dokunmayan yılan bin yıl yaşasın" felsefesiyle duyarsız kalan, buraları kendilerine çok uzak gö-

renler bugün F tipleriyle tanışıyor.

Yakınları F tipi hücrelere atılan aileler, Mazlum-Der'e başvurarak çocuklarının ve kendilerinin nelere maruz kaldıklarını anlattı. Başvurular üzerine harekete geçen Mazlum-Der, 24 Mayıs 2002 günü Bolu ve Kandıra F tipi hapisanelerinde bir dizi inceleme yaptı.

30 Mayıs 2002 tarihinde gözlem ve tespitlerini İnsan Hakları ve Mazlumlar için Dayanışma Derneği (Mazlum-Der) İstanbul Şubesi'nde Av. Turgal Özdemir ve Mustafa Ercan'ın yaptığı basın toplantısıyla kamuoyuna duyurdu.

Özdemir ve Ercan, hapisaneye getirilen tutuklu ve hükümlülerin hapisane personeline en az 10 kişilik gruplarca çırılçıplak soyularak

aranmaya zorlandıklarını, saç ve sakallarının zor kullanılarak sıfır numara traşlandığını, ibadet yapma haklarının gasp edildiğini, namaz saatlerinde merkezi müzik sisteminin son ses açıldığını, sabah ve akşam sayımlarında onur kırıcı yaptırımlar dayatıldığını, namaz başlıklarıyla sayıma çıkılmasına müsaade edilmediğini, aramalarda keyfi davranıldığını, yiyeceklerin talan edildiğini, hücrelere haftada bir ve sadece bir saat sıcak su verildiğini ve bu suyun da kirli olduğunu ama heyet ya da gazetecilerin hapisaneleri ziyaret etmeleri durumunda suların tam gün akıtıldığını tespit ettiklerini dile getirdiler.

Haftada bir dava

İzmir: İnsan hakları ihlalleri karşısında düşüncelerini, eleştirileri ve önerilerini yetkililere iletmek ve kamuoyuyla paylaşmakta ısrarlı davranan, özellikle F tipi hapisane süreciyle birlikte, hapisanelerde yaşam hakkının ihlal edilmesi, işkence, kötü muamele, tecrit uygulaması nedeniyle tutuklu ve hükümlülerin insan haklarının hiçe sayılmasına, halkı boğan pahalılığa, işsizliğe, giderek ağırlaşan yaşam koşullarına, ülkemizi tehdit eden Afganistan ve Ortadoğu'da yaratılmak istenen savaş tehditlerine karşı duran İzmir İnsan Hakları Derneği dava kışkırtıcı alınarak baskı altında tutulmaya çalışılıyor. 10 Eylül 2000 ile 10 Mart 2002 tarihleri arasında yaptıkları etkinliklere karşı Yönetim Kurulu'nun asil ve yedek üyeleri hakkında 108'i aşan so-

ruşturma yürütüldü, açılan dava sayısı ise 80'e ulaştı. Ortalama olarak haftada bir dava açılan İHD verilen para cezaları ile maddi olarak kısaca alınmaya çalışılıyor.

Konuyla ilgili 30 Mayıs 2002 tarihinde dernek binasında basın toplantısı düzenleyen İHD yöneticileri açılan davalar dolayısıyla 18 ayın 180 gününü yani 6 ayını mahkeme koridorlarında geçirdiklerini belirttiler.

Demokratik kamuoyunu, halkı, hak alma mücadelesiyle dayanışmaya, İHD'ye sahip çıkmaya çağırarak "unutulmamalıdır ki, İHD'ye sahip çıkmak, hak ve özgürlüklere sahip çıkmaktır. Sessiz kalmak ise, yanlışlara ortak olmak, sıranın kendisine gelmesini beklemektir. İHD susmayacak çalışmalarını kararlılıkla sürdürecektir" dedi.

DAVALAR AÇILMAYA DEVAM EDİYOR

İzmir: İHD'ye açılan davalardan sekiz tanesi Dernekler Yasası'na muhalefet nedeniyle Sulh Ceza Mahkemesi'nde açıldı. Bu davalardan bir tanesi beraatle sonuçlanırken, diğer yedi tanesi "sanıkların" ifadelerine bile başvurulmadan, polis tutanakları üzerinde değerlendirilerek para cezası ile sonuçlandı.

(Toplam 3.952.000.000) Ağır Ceza Mahkemesi'nde açılan 5 davadan 4'ü beraatle sonuçlanırken diğerleri halen devam etmekte. 2911 sayılı yasalara aykırılıktan Asliye Ceza Mahkemesi'nde açılan 66 davadan ellisi beraatle sonuçlandı. Diğerleri ise hala devam etmekte.

Kart eylemleri devam ediyor

Ankara: İHD Ankara Şubesinin her cumartesi yapılan kart eylemleri 25 Mayıs 2002 ve 1 Haziran 2002 tarihlerinde de devam etti. Saat 12:30'da postane önünde toplanan insan hakları savunucuları bir kez daha Hikmet Sami Türk'e kart gönderdiler. Bu eylemlerde birer açıkla-

ma yapan Ender Büyükçulha "**anahtarlar o kilitlere takılsaydı insanlar ölmeyecek, sakat kalmayacaktı. Ülkemiz böylesi kararlık bir tarihi yaşamayacaktı**" dedi. Ayrıca 1 Haziran tarihli eylemde Ankara 1 No'lu F tipi hapishanenin disiplin kurulunun bir belgesini okuyan Büyük-

çulha "bu belgede F tipini eleştiren mek tupların disiplin kurulu tarafından yokedildiği yazılı. Adalet Bakanı'nın gücü varsa eğer, gel-sin bizim sesimizi de disiplin kuruluna versin" dedi. Eylemler alkışlarla sona erdi.

Berivan filmi serbest ismi suç

Devlet büyük bir titizlikle Kürt ailelerinin doğan çocuklarına verdikleri isimleri takip ederek "sakıncalı" bulduklarını hemen mahkemeye veriyor. Tabi sadece aileleri değil, bu isimleri nüfusa işleyen memurlar da payına düşeni alıyor.

Adları; Berivan, Rojin, Rojhat... yaşları; daha yaşına girmemiş birkaç aylık bebekler... suçları; isimlerinin Kürtçe olması... yargılandıkları madde; 168 ve 169. Yani "terör örgütüne üyelik ve yardım yatak-

lık." Evet ülkemizde son dönem devletin belki de içindeki harflere bile tahammülü olmayan isimler bunlar. Ve daha 3 aylık bebekler aileleriyle birlikte DGM'lerde yargılanıyorlar. Hatırlanacağı üzere devlet bir süredir çocuklarına Kürtçe isim takan aileler için yakan takipteydi. Devlet büyük bir

titizlikle Kürt ailelerinin doğan çocuklarına verdikleri isimlerini takip ederek "sakıncalı" bulduklarını hemen mahkemeye veriyor. Tabi sadece aileleri değil, bu isimleri nüfusa işleyen memurlar da payına düşeni alıyor.

Ardahan'da çocuğuna Berivan adını veren Tufan Akcan ile

nüfuz cüzdanını tanzim eden görevli memur hakkında Asliye Ceza ve DGM'de dava açıldı. Yine Ardahan'da çocuklarına Rojin ve Rojhat isimlerini veren Kocalak Koç DGM'lik oldu.

Israr gözaltıyla sonuçlanıyor

Arhadan Nüfus Müdürlüğü'ne giden Koç, oğluna Rojhat, kızına da Rojin ismiyle kimlik almak istedi. Bu isimlerle kimlik veremeyecekleri söylenince Koç'un bu isimlerle kimlik almada ısrarı sonucu polis tarafından gözaltına alındı. Tufan Akcan Berivan adına düzenlenen kimliği alsa da sonuç Koç'la birlikte yargılanmak oldu. Koç ve Akcan'ın önce dosyaları Ardahan Asliye Ceza Mahkemesi'ne ardından ise Erzurum DGM'ye dosya incelenmek üzere gönderildi. DGM'ye gönderilme gerekçesi ise TCY'nın 169. maddesine göre "propaganda yoluyla terör örgütüne yardım ve yataklık yapmak." Dosyayı titizlikle(!) inceleyen savcı "terör örgütüyle" bağlantı bulamayarak dosya hakkında takipsizlik kararı verdi.

Savcı Şirvan'dan takipsizlik kararı

Kısa bir süre önce yine gündemde olan Kürtçe isim davalarından birinde Berivan adlı bebeği yargılayan savcının ismi de Kürtçe idi. Basına bu trajik yanıyla da

yansıyan dava geçtiğimiz günlerde sonuçlandı ve Savcı Şirvan takipsizlik kararı verdi. Yani O da dosyada 169'un kapsamına giren bir delil bulamadı. Çocuklarına Berivan ismini veren aileler DGM'de yargılanırken Sibel Can'ın Berivan dizisi reyting rekorları kırma peşinde. Anlaşılan o ki Berivan olmak sadece Sibel Can'a mahsus. Açılan davalar hakkında açıklama yapan İstanbul Barosu Sekreteri Ali Saydı davalar için "Eskiden beri verilir bu isim ve bazı dönemlerde sorun olur. Bu ismi vererek bölücülük yapıldığının düşünülmesi paranoyak ruh halinin göstergesidir" diyor. Açıklamasında ayrıca Sibel Can'ın oynadığı dizi hakkında hiçbir işlem yapılmamasını da şöyle değerlendiriyor; "Dönem içinde bir sürü şey değişebiliyor Türkiye'de. Bir gün önce yasal olan bir gün sonra yasadışı olabiliyor. Türkiye'de konjonktüre göre işleyen bir hukuk sistemi var."

Devlet yeni doğan kaç Berivan'ı daha yargılamaya devam edecek belli değil. Daha kaç Berivan dünyaya gözünü açar açmaz DGM ile tanışacak bu da belli değil. Ancak bilinen bir şey var ki o da korku ve telaşa isimlerine dahi tahammül edemedikleri bu bebekler, büyüyecek. Bugünden yarına umutla bakan gözleriyle yargılayacaklar, kendilerini yargılatanları.

Canlı bomba yalanlarına canlı gerçekler

* Otomobil hırsızlığı olduğu iddia edilen **İsmail Çor** "teslim ol" çağrısına ateşle karşılık verdiği için polis tarafından öldürüldü. (Basından)

* Alibeyköy'de Kurtuluş gazetesi satan **İrfan Ağdaş** polisin dur ihtarına uymadığı için öldürüldü. (Basından)

* Akli dengesinin bozuk olduğu anlaşılan **Turan Çalışkan** polisin "teslim ol" çağrısına ateşle karşılık verdiği için öldürüldü. (Basından)

* Canlı bomba iddiasıyla gözaltına alınan **Yunus Güzel** İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nde öldürüldü. (Basından)

* Fuhuşa aracılık ettiği suçlamasıyla gözaltına alınan 21 yaşındaki NK Bakırköy Asayiş Büro Amirliği polislerinin tecavüzüne uğradı.

İşkenceciliği, tecavüzcülüğü, rüşvetçiliği, katilliliği tescillenen, bulaştığı rezillikleri ve psikopatlığıyla gazetelerin ikinci sayfalarını işgal eden polis bugünlerde Emniyet Genel Müdürlüğü'nün genelgesiyle "**Canlı Bomba**" sendromuna tutulmuş durumda.

Bu öyle bir sendrom ki, evler basılıyor; sokaklar, caddeler telsiz bipleri ve siren sesleriyle çınlatılıyor; okullar, hastaneler, evler kuşatılıyor; insanlar gözaltına alınıyor ve kimileri tutuklanıp hücrelere konuluyor. Bugüne kadar "canlı bomba" olduğu iddia edilen, isimleri ve resimleri yayınlananların ne kadar alakasız insanlar olduğu, dahası bazılarının hapisane vb. yerlerde buldukları bir gerçek. "Canlı bomba" olduğundan şüphelenilen en son kişi **Burak Yapıcı** ol-

du. Ve Burak Yapıcı Bakırköy İlçe Emniyet Müdürlüğü'ne girerken vuruldu. Ama Burak Yapıcı'nın üzerinden TNT kalıpları yerine depresyon ilaçları çıktı. Ve Burak Yapıcı kaldırıldığı hastahane de öldü.

Hırsız polis, hırsız polisi kovdu

Hatay'da Şehit Özen ve 23 Temmuz Karakollarında görev yapan polis memurları HG, HM, İK, MSR, EG, YY, ZBT adlı polisler vatandaşlara olumsuz davrandıkları gerekçesiyle açığa alındılar. Polislerin açığa alınmasıyla ilgili Hatay Emniyet Müdürü İhsan Ünal "huzur ve güveni sağlamak bizim birinci görevimiz, bunu vatandaşlarımızla uyum içinde yapacağız. Bunun aksi yönünde davranan personele, hangi rütbede olursa

olsun izin vermeyiz" derken; Malatya'da Turan Çalışkan, İstanbul'da Burak Yapıcı ve Ali Kalabay "dur" ihtarına uymayıp kaçtığı iddiasıyla polis tarafından vurularak öldürüldü. Ayrıca halka olumsuz davranan polisler sadece görevlerinden açığa alındı, yani belli bir süre sonra görevlerine dönebilecekler.

Toplumun huzuru ve güvenliği alkolik, tecavüzcü, işkenceci polise emanet

"Toplumun huzuru ve güvenliğini sağlamakla görevli" olduğu söylenen polislerin 2001 yılında suç işleme oranları, 2000 yılına göre yüzde 43 arttı. İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nün İstanbul'da 32 bin polis hakkında yaptığı araştırmada 7297 polise soruşturma açıldı ve bu polislerden 3939'una ceza verildi. Ceza alan bu polislerden 157'si Emniyet Müdürü, 20'si Emniyet Amiri, 213'ü Başkomiser ve 148'i

Komiser.

İstanbul Emniyeti'nin yaptığı açıklamada polislerin suç sıralaması rüşvet, dolandırıcılık, özel yaşantısına dikkat etmemek ve görevini kötüye kullanmak, hayat kadınlarıyla ilişki kurmak, kasten adam öldürmek, gasp, yalan yere tanıklık etmek, kaçakçılık yapmak, kaçakçılarla ilişki kurmak, resmi elbiseyle alkollü görünmek, amir ve üstünü dövmekten oluşuyor.

İnsanları sokak ortasında kaçırıp işkence yapan, gözaltında insanları işkencede katlettikten sonra intihar etti diyenler Emniyet'in açıkladığı yüzde 43'lük polise ait bir suç değildir. Susurluk çetesiyle düşünlerde fotoğrafı çekilen, rütbesiz polis değil en üst görevli polislerdi. "Çürük elma" edebiyatıyla polisin pisliği, işkenceleri, katliamları, uyuşturucudan, silah kaçakçılığından aldığı pay kapatılamaz.

AB istedi OHAL kaldırıldı

Hasta hükümetin hasta başbakanı “iyileşir iyileşmez” başında bulunduğu hükümetin üç yılını değerlendirdi. Bir dizi “başarılı” icraatlarından övgüyle bahseden başbakanın bu başarıları icraatlarından biri de OHAL’in uzatılması konusundaki ısrarları ve bölgede ara vermeksizin devam ettirdikleri hak ihlalleri oldu. AB yolundaki TC’nin bugünlerde yoğun gündemlerinden biri de yine OHAL. “Demokratikleşmenin” gereği OHAL’in kaldırılmasından geçiyor ve hükümet bir süredir OHAL’i nasıl kaldıracaklarının hesabını yapıyordu.

Devlet bir yandan kaldırılması için çalışmalar yaparken diğer taraftan OHAL kapsamında olan illerde askeri operasyonlar yoğunlaştırılarak halkın bölgeye, köyüne giriş çıkışı yasaklanıyor. Köylüler asker, özel tim ablukasına altına alınıyor, yine sorgulardan geçiriliyor. Son günlerde Dersim’de yoğunlaştırılan operasyon öncesi Hakkari ve Şırnak’ta da operasyonlar bir hafta ara verilmeksizin devam ettirilmişti.

Hatırlanacağı üzere devlet kısa bir süre önce AB ile OHAL konusunda belli ölçülerde pazarlıklar yapmıştı. AB “terör” listesini genişletmiş, Türkiye’ye de OHAL’i kaldırın talimatını vermişti. OHAL’i kaldırırsak ne olur sorusunun yanıtını ararken asıl olarak bu konuda kendi içinde yaşadığı çatlak sesleri susturarak “uzlaşma” noktası arıyordu. 30 Mayıs’ta yapılan MGK toplantısında OHAL’in devam ettiği Hakkari ve Tunceli’de 30 Temmuz’dan sonra kaldırılması; Diyarbakır ve Şırnak’ta ise; Bakan-

lar Kurulu’nca OHAL uygulamaları sonrası alınacak tedbirlere hazırlık verilmesi için son defa olmak üzere 4 ay daha uzatılması kararı alındı. Bir anlamda egemenler AB’yle yaptıkları pazarlıkları yerine getirme noktasında adımlar atıyor.

Devletin OHAL’i nasıl kaldırmayı planladığını anlamak açısından bir örnek vermek gerekirse; OHAL’i kaldırma çalışmalarının sürdürüldüğü günlerde Diyarbakır’da bir yargıç mahkemeye veriliyor. OHAL Valiliği’nin 40 güne kadar varan gözaltı süresi istemini geri çeviren Diyarbakır DGM Yedek Hakimi Ali Haydar Yücesoy hakkında soruşturma açılıyor. Hapishanedeki bazı tutukluların 10’ar günlük sürelerle 40 güne kadar gözaltına alınması için OHAL valiliğinin başvuruları bugüne kadar reddedilmeksizin kabul edilirken Hakim Yücesoy tarafından reddedilmişti. Bu reddin diyeti ise soruşturmaya tabi tutulmak oldu. Valilik bununla da yetinmeyerek Yücesoy’un başka yere atanarak cezalandırılmasını istiyor.

Yarın bölgede valilik ihtiyaç duyduğunda bu tarz başvurularda bulunacaktır. Bu başvuruların reddi durumunda neler yaşanabileceğini de göstermek istemektedir.

Vurgulanması gereken diğer bir yan ise OHAL’in kaldırılması konusunda bölge halkının yaptığı çeşitli girişimler, ardından EMEP ve HADEP’in başlattığı “OHAL kaldırılсын” kampanyasına kulaklarını tıkayan egemenler AB isteyince hızlı bir şekilde adım atabiliyorlar/attılar da. AB’nin haziran ve aralık ayında

yapacağı iki önemli zirveye bu adımlarla hazırlanan egemenler MGK toplantısında AB’ye Türkiye için “artık müzakere tarihini belirleyin” mesajını da vermekten geri durmamıştır. Mesajın özü ise “biz yapmamız gerekenleri yapıyoruz siz de net tarihi verin” anlamına gelmektedir.

Anadilde eğitim konusunu da görüşen MGK bu konuda yaşanan çatışmalarını bir noktada bağlayamadıklarından olsa gerek net bir sonuç çıkaramadılar. Toplantıda anadil konusunda ülkenin asıl yöneticileri olan asker kanadı “anadilde yayının sadece haber olarak günün

ceği bunun devletin ilköğretim okullarında ilk üç yıl hariç ders saatleri sonrasında özel kurslar açılacağı şartı koşularak “öğrenci ilk üç yıl Türkçe öğrenmekle yükümlüdür. Kurs için yeterli sayıda öğrencinin başvurusu gerekir. Özel dersanelerde ve benzeri diğer yerlerde Kürtçe öğretilmesi söz konusu değildir” deniliyor.

Bir süre önce Anadilde eğitim kampanyasına yönelik gerçekleştirilen azgın saldırılar egemenlerin bu noktadaki yaklaşımının aynasıdır. Yukarıda ifade edilenler ise gerçek anlamda demokratikleşmenin bir gereği olarak değil Kürt halkı-

den bugüne başta Kürt ulusu olmak üzere çeşitli milliyetler üzerinde uyguladığı milliyetçi-şovenist politika özünde hiçbir değişime uğramadan devam etmektedir, edecektir de. Sınırlı biçimde yukarıda vurgulanan biçimiyle dillerinin kullanılmasına “izin” verilmesi halka, dilini, kültürünü geliştirme imkanını tanımayacaktır. Bunu beklemek büyük bir yanılgı olacaktır.

Devletin bu yaklaşımı OHAL noktasında da böyledir. Bugün AB’ye girmek için oluşturulan basınçla birlikte alınan kararlar faşist diktatörlüğün özünde, onun yönetim biçiminde herhangi bir değişikliğe yol aç-

lamda kaldırmış olsalar da kanunlarına dokunmayarak gizli OHAL koşullarını devam ettirecektir. Bölgede bugün hiçbir değişime uğramadan devam etmektedir. Çünkü bunların devlet açısından tehlikesi devam etmektedir.

Belli çevrelerin bundan sonra daha fazla çalmaya başlayacakları demokratikleşme düdüğü ise sistemin kitlelere lanse etmeye çalıştığı demokratikleşme yalanına hizmet etmektedir. Çünkü takılan maskenin ardındaki yüz değişmemiştir. Egemenlerin ezilen milyonlara ve Kürt halkına yönelik saldırıları artarak devam ede-

belli saatlerinde TRT GAP kanalında yayınlanabileceğini” söylüyorlar. Ayrıca “diğer dillerde de örneğin Arapça, Boşnakça, Gürcüce gibi dillerin de Kürtçeyle eş zamanlı olarak verilebileceği belirtiliyor. Anadilde eğitimin öğretim bağlamında yapılabile-

na yönelik başta asimilasyon olmak üzere çeşitli saldırıların farklı biçimlerde şekillendirilmesidir. Kürt çocuklarına kendi dilleriyle kendi kültürleri öğretilmeyecek, Kürtçeyle “bir Türk dünyaya bedeldir” anlayışı empoze edilecektir. TC’nin kurulduğu gün-

mayacaktır. Devlet bugün OHAL’i kaldırdığı illerde yarın ihtiyaç olduğu oranda OHAL kanunlarını uygulamaya devam edecektir. Bugün nasıl Tunceli’de OHAL’i kaldırdıklarını söyleyip, bir yandan da askeri yığarak yapıyor-

sa.. OHAL’i resmi ancak. Yapılan propaganda bilinçler manipüle edilme çabasında. Bu politikaya karşı çıkışı sağlamak, demokratikleşmenin gerçekten bir masal olduğunu göstermek ancak bu politikanın yaygın biçimde teşhir edilmesiyle mümkündür.

ABD Rusya ilişkilerinde yeni dönem

ABD'nin nükleer denemeler için fırsat kolladığı hatta el altından gerçekleştirdiği bir dönemde bu görüşme ilk bakışta bir olumluluk gibi yansiyabilir. Ancak emperyalist saldırganlığın başını alıp gittiği ve bu furyanın mimarlığını da ABD'nin üstlendiği düşünülürse verilen bu sözlerin, yapılan anlaşmaların altında başka amaçların olduğu anlaşılabilir.

11 Eylül saldırısını fırsat bileerek kendisi için stratejik öneme sahip olan birçok noktada askeri üsler kuran, üs kurmadığı yerlere askeri danışmanlar gönderen ABD'nin özellikle Hazar üzerindeki müdahalesinin gün geçtikçe derinleşmesi Rus-

gün öncesinde Türkmenistan'ın başkenti Aşkabat'ta bir araya gelen Hazar'a kıyı devletlerin liderleri çıkarlarını masaya yatırmış ancak birbirlerini ikna edememişlerdi. **Bu tatbikat emrinin verilmesinde ABD'nin askeri ataklarının diğer emperyalist ülkelere ve özellikle de Rusya'ya verdiği rahatsızlık ön plandadır.** Buna sessiz kalmayacağını sin-

katın gerçek mermilerle yapılması da gövde gösterisinin yeterince inandırıcı olmasını hedefliyor. Bu arada Rusya komşu ülkelere "gelin tatbikatı izleyin" derken de aynı hedefi gütmektedir. **"Ya bana katılırsınız ya da bu güçle sizi ezerim"** tehdidini dillendiren Putin'in bu mesaj ve tehditleri elbette ki sadece birer uşak olan sınır devletlere değil on-

in fırsat kolladığı hatta el altından gerçekleştirdiği bir dönemde bu görüşme ilk bakışta bir olumluluk gibi yansiyabilir. Ancak emperyalist saldırganlığın başını alıp gittiği ve bu furyanın mimarlığını da ABD'nin üstlendiği düşünülürse verilen bu sözlerin, yapılan anlaşmaların altında başka amaçların olduğu anlaşılabilir. ABD'nin burada yapmak istediği saldırılarını açıktan boyutlandırmak yerine önce bu gibi anlaşmalar ile gerçek yüzünü maskeleyecektir. Elbette ki bu ABD'nin nükleer silahlarını bir kısım azaltmakta zarar görmediği, az miktarda silahla kendi stratejisini oturtmayı düşündüğü şeklinde de yorumlanabilir.

Bush'un ayrıca Irak saldırılarında da bir destek bulmak umudu ile çıktığı Avrupa gezisinde Rusya, Almanya ve Fransa'dan sonra yer aldı. Bu konuda Almanya'ya fazla güveni olmayan ABD başkanı Bush ziyaretinden önce **"dünyanın Putin'le dostluğumun gerçek olduğunu bilmesini istiyorum"** diyerek göz boyamaya çalışsa da konuşulan konular gereği toplantının büyük bir bölümü birbirine diş bileme şeklinde geçmiştir. **Tarihte ilk kez Rusya'yı ziyaret eden Bush ve aslında Putin'in de asıl amacı birbirlerinin gücünü tartmak ve kendilerini değil karşı tarafı silahsızlandırmanın ilk adımlarını atmaktır.** Özellikle Rusya 11 Eylül'den sonra gelişen ABD yayılmacılığını bu şekilde yavaşlatmayı planlamaktadır. Objektiflere el sıkışırken gülcüklü portreler çizen iki liderin konuştuğu kritik gündemler arasında Orta Asya, İran vb. sorunlar da yer aldı. Özellikle Rusya'nın nükleer alanda yatırımlarının olduğu İran'ın ABD tarafından şer eksenini olarak değerlendirilmesi gündemi ve 11 Eylül'den sonra kalıcılaşan ABD üsleri konuları oldukça yoğun geçti.

28 Mayıs tarihinde imzalanan **"Roma deklarasyonu"** adı verilen belge ABD ile Rusya arasındaki ilişkilerin barışçıl olarak çözülmek istenmesinin değil bu ilişkilerin farklı bir aşamaya evrilmiş olduğunun ispatıdır. Ayrıca Rusya'nın NATO'da söz sahibi yapılmış olması da her iki tarafın kendi çıkarları doğrultusunda alınmış bir karardır. **ABD bu şekilde kendi saldırı politikalarına Rusya'nın müdahalesini zayıflatmayı amaçlarken Rusya da NATO'yu bu politikaları frenlemenin bir aracı olarak görmektedir.** Rusya'nın fahri üye olarak NATO'ya kabul edilmesinin tek anlamı emperyalistlerin halklara karşı oluşturdukları bu birliktelik içinde birbirlerinin güçlerini kontrol altında tutmak ve izlemek olabilir. Ancak buna da sınırlamalar getirilmiş ve Rusya'ya oy ve veto hakkı verilmemiştir. İngiliz Başbakanı Tony Blair bu olayı şöyle açıklamaktadır: **"NATO Sovyetler Birliği'nden gelen tepkilere karşı koymak için kurulmuştu. Bu nedenle barış ve güvenlikle ilgili ortak sorunların üstesinden gelmek amacıyla ile Rusya devlet başkanının 19 ülkenin liderleri ile biraraya gelmesi dünyanın son 15 yılda kaydettiği ilerlemeyi göstermektedir."**

Dönem dönem dünya halklarının kırıldığı savaşlar organize ederek birbirleri ile mücadele eden emperyalist devletler dönem dönem de aynı örgütlenmeler içinde birbirlerini gözönünde tutarak savaş devam ettirmektedirler.

Pamuk ipliğine bağlı anlaşmaların imzalandığı bu ziyaretin esas amacı değişen koşullarda yeni durumlar karşısında emperyalistlerin yeni taktikler belirlemeye ve birbirlerinin güçlerini gözlerinin önünde tutmaya çalışmaktır.

ya'yı rahatsız ediyor. Bu rahatsızlık üzerine harekete geçen Rusya dünyanın askeri donanım olarak en gelişmiş ülkelere biri olma avantajını da kullanarak ilk uyarısını bu yaz aylarında Hazar denizinde kara ve hava kuvvetlerinin gerçekleştireceği bir tatbikatla yapacak. Rusya yapacağı bu hamleler ile kendi çıkarlarını savunma konusunda ne denli kararlı olduğunu dosta düşmana gösterme niyetinde. Rusya devlet başkanı **Vladimir Putin'in** tatbikatın olacağını açıkladığı dönem de oldukça ilginç. Bu açıklamanın birkaç

yallerini hem sözlü hem de askeri ataklarla gösteren Rusya bir yandan Bush'la el sıkışırken bir yandan da diş bilemektedir. ABD'nin Hazar'daki enerji kaynaklarına el koyma istemi Rusya'nın askeri alandaki gövde gösterisi ile birleşince bölge halkları açısından da gerilim iyice tırmanmaktadır. Ve nasıl ki ABD tüm dünya halklarına yönelik saldırılarını boyutlandırırken bunu "terörizmle mücadele" adı altında lanse ediyorsa Putin de bu tatbikatın yapıldığı nedenini **"terörist tehditlerle mücadele"** olarak açıklamaktadır. Tatbi-

ların arkasındaki esas güç olan ABD'ye yönelik.

Tüm bunların ardından ABD Başkanı Bush Avrupa gezisi kapsamında Rusya'yı da ziyaret ederek kitle imha silahlarının indirimine dair anlaşmaya vardıklarını açıkladı. Söz konusu bu anlaşma ile sayıları 6000-7000 arasında değişen nükleer füzelerin sayısının 1700-2200 seviyesine çekilmesi planlanıyor. Kafalarda soru işaretleri bırakan bir konu bu iki ezeli rakibin süreçteki görüşmesi olurken diğer konu da görüşmenin zamanlaması. **ABD'nin nükleer denemeler**

Efendi istedi kul kabul etti

ABD Ege ve Akdeniz'de denetimde

ABD'nin 11 Eylül sonrası geliştirdiği "terörle mücadele" saldırganlığı her gün yeni boyutlar ve biçimler kazanarak devam ediyor. Sözde "terörü" bitirme amacıyla önce Afganistan'a, ardından da İsrail'i kullanarak Filistin halkına saldıran, birçok ülkeye askeri yığınak yapan ABD, "terör" listesine hergün yeni isimler eklemeye devam ediyor. Asıl amacı dünya pazarlarına hakim olmak olan emperyalist haydut ABD, egemenliğini geliştirmek, pekiştirmek için hergün yeni yöntemler devreye sokuyor.

ABD'nin yeni gündeme getirdiği "terörle mücadele" yöntemi Ege ve Akdeniz'den geçecek gemilerin denetlenmesi. ABD bu talebini Türkiye, Yunanistan, İtalya, İspanya ve Portekiz'in de içinde bulunduğu bazı ülkelere ilettili.

Talepte bulunduğu ülkelerden Atina, ABD'nin bu talebini reddederek yanıt vermedi. Diğer ülkeler henüz ce-

vabını belirtmedi, ama Türkiye efendisinin başvurusuna "sormanıza ne gerek var" dercesine olumlu yanıt verdi. Dışişleri yetkilileri "terörle mücadelede işbirliği çerçevesinde, uluslararası hukuk ilkeleri de dikkate alınarak Washington'ın başvurusunun kabul edildiğini" açıklıyor. Yani uşaklık rolümüz gereği bu başvuruyu kabul etmek zorundaydık diyor. AB'ye girme yolunda bugünlerde hızlı adımlar atan Türk hakim sınıfları, bu konudaki önemli güvencesi olan ABD'nin her dediğini yapmayı dün olduğu gibi bugün de büyük bir görev olarak kabul edip yerine getiriyor. Herşeyiyle ABD'ye teslim olan TC göstermelik karşı koyma gücünü de gelinen aşamada tamamen kaybetmiştir.

Kısa bir süre önce ABD'nin isteği üzerine askerlerini Afganistan'a gönderen ülke yine Türkiye oldu. 20 Haziran'da Afganistan'daki Uluslararası Güvenlik Destek Gü-

cü (ISAF) komutasını devralmaya hazırlanan TC, bölgeye göndereceği askeri birliği için 2 Haziran'da uğurlama töreni düzenledi. Törende konuşma yapan Kıvrıkoğlu "Türkiye bu görevi yıllardır terörden çok çekmiş ve terörle topyekün mücadele edilmesi gerektiğini savunan bir ülke olarak üstlenmiştir" diyor. Türkiye'nin "terörle mücadele"de nasıl uzmanlaştığını biliyoruz. Özellikle T. Kürdistan'ında Kürt halkının gördüğü zulüm hala belleklerimizde. Gerillanın kesilen kulaklarından yapılan anahartlıklar, gerilla cesetleri arasında verilen pozlar unutulmuş değil. TC ordusu yıllarca uyguladığı bu vahşetle edindiği deneyimle Afganistan'a gidiyor. "Terörle mücadele" maskesiyle Afgan halkına zulüm uygulamaya, baskı ve terörü oluşturmaya gidiyor.

Ayrıca ISAF'ta yer alan her ülke kendi askerlerinin maaş ve harcamalarını karşılıyor. Ancak ABD, Türkiye'ye ko-

muta görevi dolayısıyla maddi kaynak sağlama sözü verdi. TC ordusunu istediği gibi kullanan ABD, maddi destekte bulunmaktan çekinmiyor. Yaptığı bu maddi destekle aynı zamanda daha fazla bağımlı hale getirerek, daha rahat kullanmanın da koşullarını yaratıyor. Gemilerin denetlenmesinin amacı da budur. Türkiye'yi her yönüyle daha fazla bağımlı hale getirerek uzun vadede uygulamak istediği politikaları Türkiye'yi kullanarak hayata geçirmek düşüncesi kendisini hala korumakta. Bugün gelinen aşamada ABD Türkiye'yi kullanmaya daha fazla ihtiyaç duymaktadır/duyacaktır. İşte bu nedenle de "daha fazla bağımlılık, daha fazla denetim" diyor ABD. Türkiye ise efendisine kulluk borcunu yerine getirme çabasında.

Çıkarılan yeni RTÜK (Radyo ve Televizyon Üst Kurulu) Yasası'yla medyada "tekelcilik ve kartelcilik olacak" diyerek; yasanın medyada tekelleşmeyi getirecek, basın özgürlüğünün gasp edilmesine yol açacak, medya patronlarının kamu ihlallerine ve borsa oyunlarına girmesini sağlayacak olan maddelerinin iptalinin ve yürürlüğünün durdurulması istemiyle **Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'in** Anayasa Mahkemesi'nde açtığı davanın akabinde; **AKP, SP, DSP, MHP, TDP ve Bağımsızlardan oluşan 119 milletvekili** de aynı gerekçelerle 24 Mayıs 2002 tarihinde Anayasa Mahkemesi'nde dava açtı.

Radyo ve Televizyonların Kuruluşu ve Yayınları Hakkında Kanun, Basın Kanunu, Gelir Vergisi Kanunu ile Kurumlar Vergisi

RTÜK Yasası ikinci kez Anayasa Mahkemesi'ne taşındı

Kanunu yani kısaca RTÜK Kanunları'nın çizgisi değiştirilerek, yeni şekliyle 21 Mayıs 2002 tarihinde **Resmi Gazete'de** yayımlanarak yürürlüğe girmişti. Bu yeni yasayla RTÜK hükümete daha da yaklaştırılıp; üyelerinin **5'ini TBMM'nin, 4'ünü Bakanlar Kurulu'nun** belirlemesi, **Başbakanlık Yüksek Kurulu** tarafından da denetlenmesi kararlaştırılmıştı. Yine aynı yasaya göre, yayın ilkelerine aykırı yayınlarda ve yasada yer alan maddelerden herhangi birinin ihlal edilmesi durumunda; Radyo ve Televizyon Kuruluşları uyarılacak, yayın ilkelerinin ihlal edildiği yayın kuşağında bizzat

özür dilenecek, ihlalin tekrarı halindeyse; ihlale konu olan program **1-12 kez** durdurulabilecek, bu arada programın yapımcısı ve sunucusu hiç bir ad altında program yapamayacak, para cezaları da **1-10 milyon kat** artırılarak **1 ile 100 milyar** arasında olacak.

Buna benzer yaptırımları içeren yeni RTÜK Yasası'nın kimler için çıkarıldığını anlamak çok da zor değil. Yasanın yeni şekliyle devrimci ve demokrat gazete, yerel gazete ve televizyon kuruluşlarının önü tamamen kapatılmaya çalışılacak; insanların özellikle doğru haber alma özgürlükleri kısıtlanacak; görsel ve yazılı ba-

sın, medya patronluğunu yapacak olan birkaç kişinin kendi çıkarları doğrultusunda yönlendirilecek. Yasayı "içine sindiremediğini" söyleyen, bu yüzden (!) sabahlayıp hastalandığını iddia eden **Ecevit'** in yanısıra, yasayı önce veto edip ardından onaylamak zorunda kalan Sezer yasada yer alan **13 maddenin** bazı hükümlerinin anayasaya aykırı olduğunu, haber alma ve basın özgürlüğü ilkelerine ters düştüğünü söyledi. "Ayrıca **RTÜK Kanunuyla getirilen düzenlemelerle görsel ve işitsel medya alanında tekelleşme ve kartelleşmenin önlenmesinin olanaksız olduğunu; para cezaları-**

nın maksimum artırılarak, bu cezalarla basın sektörünün krize sürüklenmesi ve sermaye birikimleri sınırlı gazetelerin yayın yaşamından çekilmesi, böylece basında tekelleşmenin gerçekleşmesinin kaçınılmaz olacağını" ekledi.

Sezer'in açtığı davada Anayasa Mahkemesi, medya patronlarının kamu ihalelerine ve borsa oyunlarına girmesine izin veren, medyada tekelleşmeyi kolaylaştıran, basın özgürlüğünü ayaklar altına alan RTÜK Yasasına ilişkin ilk incelemeye 28 Mayıs Salı günü başladı. İlk inceleme aşamasında, yürürlüğün durdurulması istemini, raportörün raporunu tamamlamasının ardından, başvuruyu esastan görüşerek sonuçlandırarak.

İşçi sınıfının oğlu Dimitrov

“Faşizm, finans kapitalin iktidarının ta kendisidir. İşçi sınıfıyla, köylülüğün ve aydınların devrimci kesimiyle teröristçe hesaplaşmasının örgütlenmesidir. Dış siyasette faşizm, diğer halklara karşı hayvanca nefreti körükleyen şovenizmin en vahşi biçimidir.”

Faşizmin sınıfsal niteliği

Faşizm Otto Baner'in ileri sürdüğü gibi, sözümona “her iki sınıfın, proletarya ve burjuvazinin üzerinde” duran bir devlet iktidarı biçimi değildir. İngiliz sosyalisti Brailsford'un

Faşizmin gelişmesi ve bizzat faşist diktatörlük, ilgili ülkelerin tarihi, sosyal ve iktisadi şartlarına, milli özelliklerine ve uluslararası durumuna göre, çok çeşitli ülkelerde çeşitli biçimlere bürünür. Bazı ülkeler-

burjuvazinin sınıf hakimiyetinin bir devlet biçiminin -burjuva demokrasisinin-başka bir devlet biçimi ile -burjuvazinin açık terörcü diktatörlüğü ile *değiştirilmesidir*. Bu farkı görmezlikten gelmek; faşistlerin iktidarı ele geçirme tehlikesine karşı, devrimci proletaryanın kent ve kırsal en geniş emekçi tabakalarını mücadeleye seferber etmesini ve burjuva kampı içindeki mevcut çelişmelerden yararlanmasını önleyen ciddi bir hata olurdu. Aynı şekilde faşist diktatörlüğün kurulması için burjuvazinin şimdi *burjuva demokratik ülkelerde aldığı ve gittikçe keskinleşen gerici tedbirlerin*; emekçilerin demokratik hürriyetlerini baskı altına alan, parlamentonun haklarını tahrip eden, kısıtlayan ve devrimci harekete karşı baskı önlemlerini keskinleştiren tedbirlerin *önemini küçümsemek* de, en az bunun kadar ciddi ve tehlikeli bir hatadır...

Faşizm, kitlelerin en acil ihtiyaçlarını ve taleplerini demagoji yoluyla istismar ettiği için onları kazanmayı başarmaktadır. Faşizm, kitleler içinde derin kökleri olan önyargıları körüklemekle kalmamakta, aynı zamanda kitlelerin en iyi duygularını, adalet duygularını ve hatta bazen devrimci geleneklerini istismar etmektedir. Büyük burjuvazinin uşakları ve sosyalizmin can düşmanı olan Alman faşistleri, niçin kendilerini kitlelere “sosyalist” olarak tanıtmakta ve iktidara gelişlerini “devrim” olarak göstermektedirler? Çünkü Almanya'nın geniş emekçi kitlelerinin kalbinde yatan devrim inancını ve sosyalizm özlemini istismar etmeye çalışmaktadırlar...

Faşizm, kitlelerin en azgın bir şekilde sömürülmesi hedefini güder, fakat kitlelere usta bir anti-kapitalist demagojiyle yaklaşır. Emekçilerin soyguncu burjuvaziye, bankalara, tröstlere ve mali kodamanlara duydu-

ğu derin nefretten faydalanır ve uygun anda siyasi bakımdan olgunlaşmamış kitleler için en çekici sloganlar atar...

Faşizm, halkı en rüşvetçi ve en satılık unsurların en kötü sömürüsüne teslim eder fakat halkın karşısına “dürüst ve satın alınmaz bir hükümet” talebiyle çıkar. Kitlelerin burjuva demokratik hükümetlerden duyduğu derin hayal kırıklığını istismar eden faşizm, ikiyüzlü bir şekilde rüşvetçiliğe karşı çıkar...

Faşizm, burjuvazinin en gerici çevrelerinin menfaatleri doğrultusunda, hayal kırıklığına uğrayan, eski burjuva partilere sırt çeviren kitleleri kendi ağına düşürür. Burjuva hükümetlere karşı *şiddetli saldırıları* ve burjuvazinin eski partilerine karşı uzlaşmaz tavrıyla kitlelere kendini kabul ettirir.

Kinizmi ve ikiyüzlülüğüyle burjuva gericiliğinin tüm diğer çeşitlerini gölgede bırakan *faşizm*, demagojisini her ülkenin milli *özelliklerine*, hatta aynı ülkedeki çeşitli toplumsal tabakaların özelliklerine *uydurur*. Ve küçük burjuva kitleler, hatta yokluktan, işsizlikten ve yarıma güveni olmayışından umutsuz-

luğa sürüklenen işçilerin bir kesimi, faşizmin sosyal ve şoven demagojisinin kurbanı olur.

Faşizm, proletaryanın devrimci hareketine, kaynakları halk kitlelerine *saldıran bir parti* olarak iktidara gelir. Fakat iktidara gelişini, “bütün millet” adına ve milletin “kurtuluşu” için burjuvaziye karşı “devrimci” bir hükümet olarak gösterir. Mussolini'nin Roma üzerine “yürüyüşü”nü, Pilsudski'nin Varşova üzerine “yürüyüşü”nü, Hitler'in Almanya'daki nasyonal-sosyalist “devrim”ini vs. hatırlayalım.

Fakat faşizm hangi maskeye bürünürse bürünsün, hangi biçimde ortaya çıkarsa çıksın, iktidara hangi yoldan gelirse gelsin:

Faşizm, sermayenin emekçi kitlelere en gaddarca saldırısıdır.

Faşizm, en sınırsız şovenizm ve yağma savaşıdır.

Faşizm, kudurmuş gericilik ve karşı-devrimdir.

Faşizm, işçi sınıfının ve bütün emekçilerin en azgın düşmanıdır!

(Dimitrov'un Faşizm ve İşçi Sınıfı kitabından...)

açıkladığı gibi, “devlet cihazını ele geçiren, başkaldırmış küçük burjuvazi”de değildir. Hayır, faşizm, ne sınıflar üstünde yer alan bir iktidar, ne de küçük-burjuvazinin veya lumpen proletaryanın finans kapital üzerindeki iktidarıdır. *Faşizm, finans kapitalin iktidarının ta kendisidir. İşçi sınıfıyla, köylülüğün ve aydınların devrimci kesimiyle teröristçe hesaplaşmasının örgütlenmesidir. Dış siyasette faşizm, diğer halklara karşı hayvanca nefreti körükleyen şovenizmin en vahşi biçimidir.*

Faşizmin bu gerçek karakterinin altını çizmek gerekir. Çünkü sosyal demagoji meskesi, faşizme, bir dizi ülkede buhrandan dolayı ne yapacağını şaşırarak küçük-burjuva kitlelerini ve hatta proletaryanın en geri tabakalarının bazı kesimlerini peşinden sürüklenme imkanı vermiştir. Oysa bunlar, faşizmin gerçek sınıf niteliğini ve gerçek özünü kavrasalardı, asla onun peşine takılmazlardı.

de, herşeyden önce de faşizmin geniş bir kitle temelinde sahip olmadığı ve bizzat faşist burjuva kamp içindeki gruplar arasında mücadelenin epey güçlü olduğu ülkelerde, faşizm parlamentoyu hemen tasfiye ederek diğer burjuva partilere ve bu arada sosyal-demokrasiye de belirli bir meşruluk tanır. iktidardaki burjuvazinin devrimin yakın bir zamanda patlak vermesinden korktuğu diğer ülkelerde faşizm, ya hemen sınırsız tekeli siyasi hakimiyetini kurar ya da bütün rakip partilere ve gruplara karşı terör ve hesaplaşmayı gittikçe artırır. Bu, faşizmin durumunun özellikle zorlaştığı zamanlarda, tabanını genişletmek için ve sınıfsal özünü değiştirmeksizin, açık terörcü diktatörlüğünün kabaca sahteleştirilmiş bir parlamentorizmle birleştirmek için çaba harcamasını dışlamaz.

Faşizmin iktidara gelmesi, bir burjuva hükümetinin yerini bir diğerinin *alması gibi basit* bir değişiklik değildir. Bilakis

Georgi Dimitrov

Bulgaristan devriminin önderi olan Dimitrov, komünist bir eylem ve düşünce adamıydı. Faşizm ve faşizme karşı birleşik cephe üzerine yazdığı makaleleri ve çözümlenmeleriyle sosyalizmin teorik hazinesine önemli katkılar sundu

1902'de Bulgaristan Sosyal Demokrat Partisi'ne girdi. Bu partinin iki yıl sonra bölünmesi üzerine 1919'da Komünist Partisi'ne dönüşecek olan Sosyal Demokrat İşçi Partisi'ne katıldı. 1913'de bu partinin listesinden milletvekili seçildi. 1923'teki sağcı hükümet darbesinden sonra Komünist Partisi'nin başlattığı ayaklanmanın başarısızlığına uğraması üzerine ülkesini terketti.

1935'te Komintern Sekreterliği'ne getirildi. Bu görevi 1943'e kadar sürdürdü. Nazilerin kesin yenilgisinden sonra ülkesine dönen Dimitrov, Bulgaristan Halk Cumhuriyeti'ni kurdu.

Direnişin, cüretin, isyanın ve partiye güvenin adı

Naki Göksu, TKP/ML ile 1988-89 yıllarında üniversite-
deyken tanışır. Okulda gençlik
faaliyetine aktif bir TMLGB
militanı olarak katılır. Cesur,
gözüpek oluşunun yanısıra as-
keri yönüyle de öne çıkar. Çev-
resinde çalışkanlığı, fedakarlığı
ve espirili mizahı ile sevilen
sayılan biridir.

İTÜ Mühendisliği son sını-
fında mezuniyet tezi hazırlar-
ken gerillaya katılma kararı
alır. TMLGB'nin açtığı "Ko-
münist gençlik gerilla cephesi-
ne" kampanyasına ilk yanıt ve-
renlerdendir. Onun için büyük
ideallerinin yanında mezuniyet
diplomasının hiçbir önemi

yoktur. Hatta bölümü gereği sı-
nıf kavgasına da bir faydası
yoktur.

Yeteneklerinden dolayı bir
dönem, kısa dönem şehir aske-
ri çalışmalarında görevlendiril-
ir. Bu bir iki ay süresince ka-
mulaştırma ve cezalandırma
türünden eylemlerde başarıyla,
atılganlığıyla ve gözüpekliliği-
yle yer alır ve yoldaşlarının sev-
gi ve güvenini kazanır.

Daha sonra gerilla yaşamı
başlar Naki yoldaşın. Üstüste
yaşanan çatışmalardan başa-
rıyla çıkan yoldaşın da bulun-
duğu, 8 Haziran 91'de
TKP/ML'ye bağlı gerilla birli-
ği, düşmanın pususuna düşer.

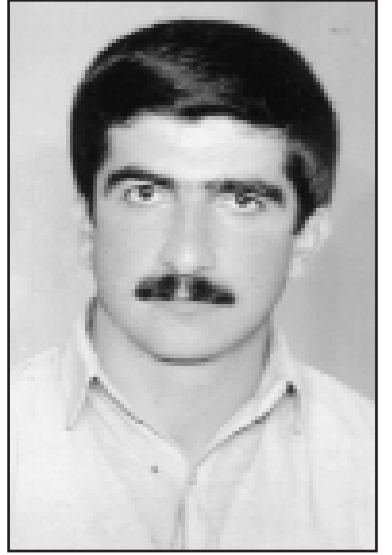
Çıkan çatışma on saat sürer.
Naki yaralanır ve birlikten ayrı
düşer. Yaralı halde bir köye gi-
der ve orada pusuya düşer. Son
kurşununa kadar savaşan yol-
daş, tutsak düşer. Yoldaşı yara-
lı haliyle Mazgirt'e bağlı Ata-
çınar köyüne getiren düşman
köylülerin önünde yoldaşların
yerini söylemesi ve piş-
manlık getirmesi amacıyla iş-
kence yaparlar. İşkence yapan,
faşist bir binbaşısıdır.

Naki, değil sır vermek, en
ufak bir tereddüt dahi göster-
meden onlarla alay eder. Yol-
daşlarına vakit kazandırırken
diğer taraftan halka propagan-
da yapmaya çalışır. Zavallı du-

ruma düşen düşman onu orada
köylülerin gözü önünde kurşu-
na dizer.

Direnişin bayrağını onu-
ruyla, tereddütsüzce dalgalan-
dıran Naki yoldaş, önderinden
devraldığı "ser ver sır verme"
şiarına coşkuyla selam durur
Mazgirt Ataçınar'da. Bu soylu
selam Mazgirt köylerinde bu-
lur yankısını. Tüm köylüler da-
vacı olur cinayetden ve caniler-
den.

Direnişle Mazgirt köyle-
rinde destanlaşan yoldaşın
inancı ve direnci mücadelemi-
ze ışık tutuyor.

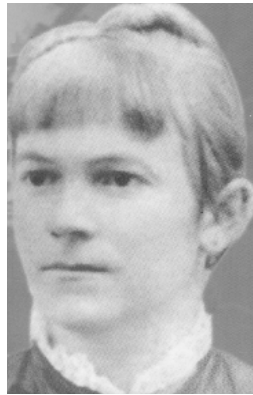
Clara Zetkin, II. ve III. enternasyona-
lin üretken dünyası ile Alman işçi sınıfı
hareketinin pratik tecrübelerini çatıştır-
arak yetkinleşti ve yetkinleştikçe genelde;
Uluslararası Komünist Hareket'in, özelde
ise; kadın sorununun teorik zemini ve pra-
tik yöneliminin önemli simalarından biri
oldu.

Kadın sorununun temel nedenini sınıfsal
toplumlar ve sınıfsal sömürü olarak tes-
pit eden Clara Zetkin tarihsel süreç itibarıyla
kadın sorununun kapitalizmde yo-
ğunlaşma gösterdiğini, kadın üzerindeki
çifte sömürünün de (sınıfsal ve cinsel) ka-
pitalizmle birlikte daha geniş bir hal aldığı-
nı ifade ediyordu. Kadının toplumsal statüsü ve bireysel kimli-
ği kapitalist sistemde tam bir çöküntüye uğramıştı.

Proletaryadan ayrı bir kadın hareketine şiddetle karşı çıkan Zet-
kin, "kadının sınıfsal kimliğinin belirleyici olduğundan hareketle,
toplumsal üretimin çeşitli kademelerinde bulunan emekçi kadınlar
başta olmak üzere kadın sorununun köklü çözümünden yana olan
her kadının Komünist Partisi'nin çevresinde örgütlenmesi gerekti-
ğini savunmuştur.

20 Haziran 1933'te yaşamını yitiren Clara Zetkin, II. Enternasyo-
nal'ın 1910 Kopenhag Kongresi'ne verdiği önergeyle, 8 Mart gün-
ünün Uluslararası Emekçi Kadınlar Günü olarak ilan edilmesini
sağladı.

Kadın sorununun sınıfsal içeriğinin çözümlenmesinde önemli
katkıları sunan ve kadın sorununun niteliğini bulandırma çabalarına
karşı sistemli bir mücadele yürüten komünist önder Clara Zetkin'i
saygıyla anıyoruz.

"...Peru devletinin köhne zindanlarını savaşın parıldayan siperlerine dönüştürdüler..."

19 Haziran 1987'de Peru zindanlarındaki
devrimci tutsaklar ayaklandı. Peru devleti de
tutsaklara karşı alçakça bir katliama girişti.

Lima çevresindeki üç hapisanede bulunan
tutsaklar 1986'da devletin kendilerine karşı
planladığı kirli oyununu boşa çıkarmış ve ka-
muoyuna çeşitli şekillerde duyurmuştu.

Devletin kendilerini katletmek için fırsat
kolladığını kavrayan tutsaklar ayaklanmış, el-
lerine geçirdikleri bir avuç silahla gardiyanları
teslim alarak, hapisaneleri kontrol altına al-
mışlardı.

Tutsaklar devletin daha önceden imzaladığı

tutsakların hayatlarının korunması için kabul
ettiği anlaşmayı ihlal etmemesini söyleyip;
halk savaşındaki kararlılıklarını belirtmişlerdi.

Devlet tutsakların ayaklanmasını bastırmak
için elindeki tüm olanakları kullandı.

Fronton Adasındaki hapisanede 115, Cal-
lao hapisanesinde 75 tutsaktan 2'si, Luriganc-
ho hapisanesinde 135 tutuklunun tümü katle-
dildi.

19 Haziran günü; Peru devrimci ve komü-
nistlerinin tarihte **kahramanlık günü** olarak
kabul edilmektedir.

Mehmet Kalkan
14 Haziran 1987 tarihinde
Diyarbakır'da işkencede
katledildi.

Aziz Akpınar
17 Haziran 1978 tarihinde
Tarsus'ta polis tarafından
katledildi.

Beyaz Dağ şehitleri yolumuzu aydınlatıyor

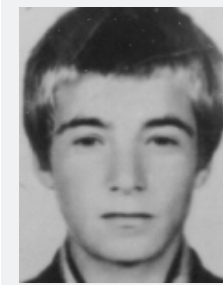

M. Şefik Karaağaç

M. Şefik Karaağaç, lise yılların-
da TKP/ML ile ilişkiye geçti. Çeşitli
öğrenci organlarında, çevre mıntika-
lardaki birimlerde yer aldı. 2. Parti
Konferansı'ndan sonra TİKKO'nun
çeşitli komutanlıklarında görev aldı.

Hüseyin Gözlü yoldaş ise,
TKP/ML ile kurye olarak ilişkiye
geçti ve TİKKO Mıntika Komutanlı-
ğı'nda görev aldı.

19 Haziran 1982 tarihinde, Be-
yaz Dağ'da konaklayan Gerilla Bir-
liği, nöbetçinin dikkatsizliği sonucu
düşmanın ani baskımına uğrar. TC
güçleri ile yaşanan çatışmada; ilk an-
da düşmana hazırlıksız yakalanan
yoldaşlarını savunurken Hüseyin
Gözlü yoldaş şehit düşer. TİKKO
birliğini savunurken, aldığı kurşun
yaralarıyla düşmana esir düşen Ma-
hmut Şefik yoldaş ise süngülenerek
katledilir.

Hüseyin Gözlü

ÇAĞRI

Proletarya Partisi'nin kuruluşunun 30. yıldönümü
vesilesiyle

"Şehitler Albümü"

çıkarma projemiz var.

Fakat bütün şehitlerimiz hakkında yeterli bilgiye
sahip değiliz.

Şehitlerimizi tanıyan haklarında bilgi sahibi olan
ve özellikle şehit ailelerinin katkılarını bekliyoruz.
Doğum tarihi-yeri, özgeçmiş, fotoğraf vb. gibi her
türlü bilgi ve belgenin albümü zenginleştirileceği ve
niteliğini güçlendireceği muhakkak.

İşçi-köylü

Kadının toplumsallaşması onun toplumu değiştirme mücadelesine girdiği noktada olur

Bizzat devletin politikaları yüzünden okuma-yazma öğrenemeyen genç kızlara şimdi çıkarları icabı bilgisayar dersleri veren devlet bir de bu yaptığı ile övünmektedir. Gerilla faaliyetinin sürdüğü dönemlerde bölgeye hiçbir yatırım yapmayan devlet şimdi göz boyama amaçlı yatırım adı altındaki saldırılarına devam etmektedir. Öyleki Türkiye Kürdistan'ında faaliyet yürüten bu tarz kurumların sayısı her geçen gün artmaktadır.

Yaptığı bu uygulamaların amacının "kadının birey haline gelmesi, topluma kazanılması" olduğunu iddia eden devlet gün gelip ikiyüzlülüğünün yüzüne çarpmasından kurtulamamaktadır. **Kaldı ki kadının topluma kazanılması ancak onun toplumu değiştirip, dönüştürme mücadelesine katılması ile mümkündür.** Hatta diyebiliriz ki devletin ikiyüzlü bir biçimde sunduğu topluma kazanma masalının aslında bir yalan olduğunu kavradığı ve buna karşı çıktığı oranda kadın toplumsallaşır.

Devletin Kürt ulusuna karşı giriştiği hak-sız savaşın önemli ayaklarından biri olan asimilasyon araçlarından birini de "eğitim ve kültür" kurumları oluşturmaktadır. Ve bu amaçla devletin zaman zaman örgütlediği farklı isimlerde onlarca yapılanma vardır. **YİBO** (Yatılı İlköğretim Bölge Okulları), **TÖBAV** ve **TOKAM** (Toplumsal Kalkınma Merkezleri), **ÇATOM** (Çok Amaçlı Eğitim Merkezleri) vb.gibi. Bunlar aslında Kürt ulusuna ve özellikle de kadınına yönelik çok ciddi ve önemli saldırılardır. Asimilasyona yönelik sinsi uygulamalardır. Bu anlamda da devlet bu ve bunlar gibi kurumlara hergün bir yenisini eklemektedir. **Bu tür kurumlardan bazıları sadece kadınlar üzerine politika yapmakta, çeşitli yollarla kadınları asimile etmeyi, kendi kültürlerinden uzaklaştırmayı hedeflemektedir.** Sağlıktan el becerisine eğitim faaliyetlerine kadar uzanarak ilerleyen bu asimilasyon araçları esasta Kürt kadınlarını hedef almaktadır. **Neden kadın sorusuna kadının ailedeki ve toplumdaki yerinden dolayı cevabını verebiliriz.** Her toplumda kadının rolü çok büyük ve çok önemlidir. Kadın ailenin temel taşlarından ve çocuk yetiştirmenin birinci muhattabıdır. Yani gelecek nesillerin yetişmesinde rolü çok büyüktür. **Ve iki kez ezildiği için mücadeleye açık ve yatkındır.** İşte bu yüzden de kadının el becerisi, sağlık, eğitim vb. konularla mücadelelen uzaklaştırılması

devlet için ayrı örgütlenmeler yaratacak kadar önemlidir. Amacı "kadını topluma kazanmak" gibi gösterilmeye çalışılan ÇATOM'larda doğum kontrolünden okumaya kadar her adımda devlet kendi ideolojisini kadınlara empoze etmeyi amaçlamaktadır. Kadını el işleri vb.şeylerle meşgul ede-

meyanında toplayarak onlara asker dipçikleri eşliğinde daha ilk derste "Ne mutlu Türküm diyene" yazdırmaya çalışan bir eğitim sisteminden başka birşey beklenemez zaten. **Ancak burada şunu da belirtmek gerekiyor ki insanların el becerilerini geliştirmesi, sağlığına dikkat etmek için bu**

yandan büyük şehirlerde geçim sıkıntısı çeken kadınları fuhuşa, dilencilığe itmektir. Kız çocukları hala okula gönderilmemekte, bir mal gibi alınıp satılabilmektedir. Tüm bunların sorumlusu kadını ikinci cins konumuna düşüren, onu burjuva-feodal değerlerin cenderesinde bir mala dönüştüren

rek tüm dünyasını bu çerçeveye sıkıştırmaya çalışmakta; kendinden başka etrafında olan herşeye yabancılaştırmayı ve kadının beynini yıkamayı hedeflemektedir. Geniş düşünüldüğünde şu görülecektir ki çok faydalı olarak görünen doğum kontrol derslerinin verilmesi devletin Kürt ulusunun artmasından duyduğu endişeden kaynaklıdır. Çünkü devlet için Kürt ulusunu bir bütün olarak tehdittir. Okuma yazma dersleri için de aynı doğru geçerlidir. Köyün çocuklarını köy

kuralları öğrenmesi asla zararlı ya da kötü birşey değildir. Bunlar bir toplumda olması gereken, uygulanması gereken doğrulardır. Ama bugünkü devlet açısından bakıldığında bu yapılanlarla neyin hedeflendiği, ne istendiği herkes için önemli bir sorudur. Devletin Kürt illerinde doğum kontrolü uygulamak, herkesi okur-yazar hale getirmek gibi bir derdi yoktur. **Çünkü bir yandan Türkiye Kürdistan'ında bu vb. kurumlarla kadını topluma kazandırdığını iddia eden devlet bir**

sistemin ta kendisidir. Bir başka örnek. Bir yandan ÇATOM'larla "Güneydoğu'ya bilgisayar götürüyorum" diyen devlet biryandan da yeni YÖK Yasa Tasarısı ile emekçi halk çocuklarına üniversite kapılarını kaptmakta, yüzlerce genç parasızlıktan dolayı bilgisayarın yüzünü dahi görememektedir.

Tıpkı ÇATOM'lar gibi YİBO'ların amacı da aynıdır. Sadece hedef kitlesi farklıdır. YİBO'lar (Yatılı İlköğretim Bölge Okulları) Kürt çocuklarını daha küçük yaşta alıp asimile-

le etmeyi amaçlıyor. **Özcesi bu tür yapılanmalar psikolojik savaşın bir boyutu ve asimilasyon politikasının bir biçimidir.** Çok uzun bir dönemdir, devletin kullandığı yöntemler olan bu kurumlar PKK'nin girdiği yeni yönelimle birlikte devlet için çok daha önemli hale gelmiştir. **Daha önceki yıllarda da aynı politikaları uygulayan devletin bunları oturtamasının en önemli nedenlerinden biri PKK'nin yürüttüğü silahlı mücadelenin halkla bütünleşmesi ve bu mücadelenin halka doğru olanın kendi kültürlerini yaşatmak ve çoğaltmak olduğunu göstermesidir.** Ama bugün ulusal hareketin geldiği aşama insanları gerilladan uzaklaştırmış, her şeyi devletin kurumlarına ve bu kurumlarla birlikte "demokratikleşmeye" endekslemiştir. İşte devlet de bu yüzden bu tür çalışmalarına son hızı vermiştir. Bizzat devletin politikaları yüzünden okuma-yazma öğrenemeyen genç kızlara şimdi çıkarları icabı bilgisayar dersleri veren devlet bir de bu yaptığı ile övünmektedir. Gerilla faaliyetinin sürdüğü dönemlerde bölgeye hiçbir yatırım yapmayan devlet şimdi göz boyama amaçlı yatırım adı

altındaki saldırılarına devam etmektedir. Öyle ki Türkiye Kürdistanı'nda faaliyet yürüten bu tarz kurumların sayısı her geçen gün artmaktadır. Bölgedeki ÇATOM'ların 23.sü Mayıs ayı ortalarında Şanlıurfa'nın Siverek ilçesinde açılmıştır. Bölge kadınına "hayata küs, hijyen kurallarından bihaber, doğum kontrolünü dahi bilmeyen cahil insanlar" olarak gören devlet yaptığı propagandalarla bunların üstesinden bu kurumların çalışmalarına katılarak gelinebileceğini iddia ediyor. Bu çalışmalar çerçevesinde yine sözkonusu illerde pop müzik konserleri, güzellik yarışmaları, tenis müsabakaları vb. düzenleyen devlet kendi yoz kültürünü kitlelere empoze etmeye çalışıyor. Bu saldırılarında devlet bölge halkının bu tür imkanlara olan açlığını da kullanmaktadır. Okuma-yazma öğrenmek isteyen ama imkanı olmayan, daha güzel ortamlarda, daha güzel şartlarda yaşamayı doğal olarak isteyen insanların bu açlığı da "bölge halkı bu kurumları istiyor" şeklinde yorumlanmakta ve böyle lanse edilmektedir. 28 Mayıs 2002 tarihli Cumhuriyet gazetesinin bu konu ile ilgili haberinde de aynı mantığın

satırlara yansıdığını görüyoruz. Bu yazıya göre ÇATOM'un uygulamalarına katılan bir genç kız bölge kadınlarını şöyle tanımlıyor:

"Bölgede kızların, kadınların genelde eve kapanmış, bilgidensiz, yoksun hallerini görüyoruz. Onlar için buralar kurtuluş yeri." Bu anlatım kısmen doğruluk içerse de yaşanan bu tür eksiklerin gerçek kaynağını gösterme noktasındaki zayıflığıyla gerçekleri çarpıtmaktadır. Bölge kadınının okula gidemediği, ev içine hapsedildiği doğrudur. Peki bunun sebebi nedir? Sebep kadını burjuva-feodal yoz değer yargılarıyla çevreleyen devlet değil midir? Yani eğer bir kadın 40 yaşında okuma-yazma öğreniyorsa bu devletin övüneceği değil utanacağı bir durumdur. ÇATOM'ları övmek için bölge insanların söylediklerini kullanmaya çalışan devletin bu çabası da kendi foyasını meydana çıkarıyor. Yine bu konu ile ilgili konuşan bir genç kızın sözleri devletin kendi insanlarına çektiği zulmün bir aynası durumunda: **"Burada bize para vermiyorlar. Biz de mecburen Karadeniz'e, Ege'ye gidiyoruz. Geçen yıl ilk kez kardeşlerimden ayrılıp ba-**

ğam ve iki kız kardeşimle Karadeniz'e gittiğimizde çok zordu. Onları yazmıştım. Şimdi onları bilgisayarda yazacağım." Bu küçük alıntı gösteriyor ki yıllardır bölgeye hizmet adına hiçbir şey götürmeyen devletin bu yaptıklarının altında başka bir amaç vardır. Kaldı ki bir genç kızın yaşadığı

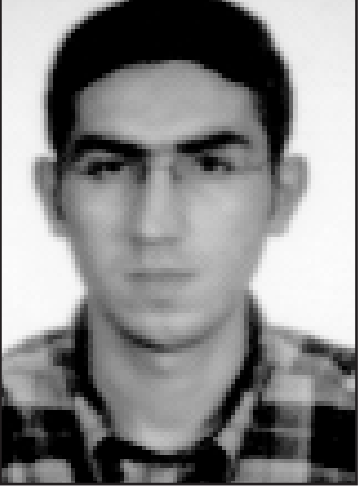
zorlukları, çektiği ızdırapları (ki bunlar tamamen devletten kaynaklı şeylerdir) bilgisayarda ya da başka birşeyde yazması arasında çok büyük bir fark yoktur. Önemli olan bu sorunları yaşaması ve bunların sebepleridir. **Kaldı ki bir yandan Güneydoğu'ya kendi deyişi ile hizmet götüren devletle, Karadeniz'e çalışmaya gelen Kürtleri veya hastalık taşıdıklarını iddia ederek il sınırlarına sokmayan devlet aynıdır.**

Yaptığı bu uygulamaların amacının "kadının birey haline gelmesi, topluma kazanılması" olduğunu iddia eden devlet gün gelip ikiyüzlülüğünün yüzüne çarpmasından kurtulamamaktadır. **Kaldı ki kadının topluma kazanılması ancak onun toplumu değiştirip, dönüştürme mücadelesine katılması ile mümkündür.** Hatta diyebiliriz ki devletin ikiyüzlü bir biçimde sunduğu topluma kazanma masalının aslında bir yalan olduğunu kavradığı ve buna karşı çıktığı oranda kadın toplumsallaşır.

“Unutulmayan bir sevgi masalı”

29 Mayıs günü Nazım Hikmet Vakfı'nda İdil Kültür Merkezi “Unutulmayan” adlı kitabın tanıtım kokteylini düzenledi. Kokteylde İnan Gök'ün kendisinden çalınan yıllarını yeniden kazanma çabası içinde olduğu, ona unutturulan bazı anılar ve düşüncelerin bu kitabın içerisinde olduğu anlatıldı.

İstanbul: 1977 yılında İstanbul'da doğup ilk öğrenimini İstanbul'da başlayıp Bolu'nun Mengen ilçesinde tamamlayan **İnan Gök**, 1999 yılı Aralık ayında tutuklanarak müebbet hapse hüküm giydi. 19 Aralık “Hayata Dönüş”

katliamında Ümraniye Hapishanesi'nden yaralı olarak Kandıra F tipi Hapishanesi'ne götürüldü. Tecrite ve izolasyona karşı 2001 yılının Nisan ayında başladığı ÖO'nun 180. gününde zorla müdahale yapılması sonucu “Wernicke-korsakoff” hastalığına yakalandı. Korsakoff hastalığı nedeniyle İnan Gök cezası altı ay ertelenerek şartlı olarak dışarı çıktı.

İnan Gök'ün şimdiye kadar yazdığı şiirleri “Unutulmayan Bir Sevgi Masalı” isimli kitapta toplanarak Yılmaz Yayıncılık tarafından yayınlandı. Kitabın ortaya çıkış öyküsü hakkında kitabın önsözünde “Ki-

tapta yer alan şiirlerin büyük bir kısmı hapis-hanede yazıldıktan sonra posta ile elimize ulaştı. Bu şiirleri ve şairin daha önce yazmış olduğu şiirleri bir araya topladık. Posta ile elimize ulaşan şiirlerin kimi satırları hapis-haneden çıkarırken karalanmıştı. Bunların bir kısmını biz başka yerlere yolladığı mektuplardan tamamladık. Bir kısmını olduğu gibi bıraktık. Uzun ve yorucu bir çalışmanın sonucu olarak bu kitap ortaya çıktı” deniliyor.

“Unutulmayan” şiir kitabında şiirler 3 bölüme ayrılmış; “Sevgiliye”, “İnan ki”, “Son Selam”, “Zafer Halayı”,

“Döner Devran”, “Kızıldere'den..”, “Militan”, “Ölümden Öte”, “Vuslat”, “Gözlerin” isimli şiirleriyle İnan Gök hem şiirlerinde sevgiliye özlemi hem de umuda uzanan ve ele geçirmeye çalışılan militanın içinde yaşadığı heyecanı, kederi, özlemi anlatıyor.

29 Mayıs günü Nazım Hikmet Vakfı'nda İdil Kültür Merkezi “Unutulmayan” adlı kitabın tanıtım kokteylini düzenledi. Kokteylde İnan Gök'ün kendisinden çalınan yıllarını yeniden kazanma çabası içinde olduğu, ona unutturulan bazı anılar ve düşüncelerin bu kitabın içerisinde olduğu anlatıldı.

İnan Gök de “bizi bir şekilde bitirmek istedikler, biz yine varız, var olmaya devam edeceğiz” dedi.

EMO Genç 3. Dostluk ve Dayanışma Gecesi yapıldı

Samsun: 25 Mayıs 2002 tarihinde EMO-GENÇ'in düzenlediği 2. Dostluk ve Dayanışma Gecesi Altınkum Belediyesine bağlı Can Tesislerinde gerçekleştirildi. Gecede, açılış konuşmasını EMO (Elektrik Mühendisleri Odası) Samsun Şube Başkanı yaparken, konuşmasında gençliğin böylesi etkinlikler düzenlemesini olumlu bulduğunu belirterek EMO-GENÇ'i kutladı. Daha sonra EMO-GENÇ adına söz alan bir arkadaş da, sistemin sorgulamayan, tepkisiz suskun bir gençlik yaratma hedefine karşın böylesi gecelerin önemine vurgu yaparak, YÖK Yasa Tasarısı'ndan Samsun'da kurulmak istenen Mobil Santral'in zararlarına, Filistin direnişine varan bir konuşma yaptı. Ve, böylesi saldırılar içinde sıranın bizlere de gelmemesi için tepkilerin gösterilmesi mesajının verildiği konuşmanın ardından türkülerle, marşlarıyla kitleyi coşturan Grup Altınçağ yerini aldı. Mayıs'ın kızılığındaki kavga ruhunu ÖO'na uzanan “Hücrem” adlı türküsüyle birleştiren direniş ve coşku dolu türkülerin ardından şiir dinletisine geçildi. Dinletide, 33 kurşun'la Ahmet Arif'ten, Bir mermi de benden aslanım'la Enver Gökçe'den ve Ancela adlı şiiriyle Nazım Usta'dan dizeler okundu. Dinletiden sonra bilet numarasına göre yapılan çekilişte kazanan numaradaki gençlere öğretim üyelerinin elinden kitaplar verildi.

Verilen aranın ardından gecenin ikinci bölümüne geçilirken, kitle Altınçağ'ın türkülerle halaya durdu. Çekilen halayların ardından 19:30'da başlayan etkinlik 22:00'de sona erdi. Gerici yoz kültür ile adeta kuşatılmaya çalışılan ve gecede konuşan arkadaşın da ifade ettiği gibi sistemin tepki vermeyen gençlik yaratma hayallerine karşılık gençlerin kendi çabalarıyla gerçekleştirdiği etkinlik oldukça güzel bir anlam ifade ediyordu.

Putları kırmada sanat ve hayat

H. Merkezi: Kültür, sanat, edebiyat, felsefe alanında iki aylık olarak çıkacak **Sanat ve Hayat dergisinin ilk sayısı Nazım Hikmet'in 39. ölüm yıldönümü olan 3 Haziran'da okurlarıyla buluştu.** Toplum için sanat, insanlık için bilim, özgürlük için politika sloganıyla yayın hayatına başlayan derginin yayın komisyonu başkanlığını **Kutsiye Bozoklar**, Genel Yayın Yönetmenliğini ise **Hacı Orman** üstleniyor. Tamamı renkli toplam 160 sayfadan oluşan Sanat ve Hayat dergisinin ilk sayısında **Haluk Gerger**, Vedat Türkali, **Aladdin**

Şenel, Afşar Timuçin, **Feyza Hepçilingirler**, Nihat Behram, **Adnan Yücel**, Şenol Teber, **Ahmet İnan**, Aslı Erdoğan, **Sezai Sarıoğlu**, Orhan Gökdemir, **Mustafa Kız**, Şafak Tamer, **Muhsin Kızılkaya**, Cengiz Gündoğdu, **Muzaffer Oruçoğlu**, Sennur Sezer gibi yazarlar yer alacak. Sosyolojiden edebiyata, felsefeden, politik bilime kadar pek çok konuları yayın vizyonunda barındırmayı hedefleyen Sanat ve Hayat dergisine yayın hayatında başarılar dileriz.

Baş tarafı sayfa 32'de

İBRAHİM'DEN MEHMET'E SINIF BİLİNCİNİ, PARTİ BİLİNCİNİ, ÖNDERLİK BİLİNCİNİ KUŞAN

Proletarya Partisi'nin 30. kuruluş ve mücadele yılı kutlanıyor. İsviçre'nin Zürih şehrinde düzenlenen halka açık bir toplantı ile parti tarihi kitlelere anlatıldı. Komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın Kemalist diktatörlük tarafından katledilişinin 29. yılı olan 18 Mayıs günü ve Proletarya Partisi'nin 30. kuruluş yıldönümüyle birlikte ele alınarak düzenlenen etkinliği yaklaşık 100 kişi katıldı.

ŞAN OLSUN İBRAHİM'DEN MEHMET'E GELİNE BİLGE EVREYE

Proletarya Partisi'nin ezilenlerin kurtuluşunun yolunu aydınlatığı ve onlara ışık olmaya devam ettiği 30. yılında ve onun kurucusu ve kuramcısı komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın faşist diktatörlük tarafından katledilişinin 29. yılında Stuttgart Tohum Kültür Derneği'nde 19 Mayıs Pazar günü düzenlenen bir seminerle bir kez daha anıldı ve kavranmaya çalışıldı.

Seminer, başta komünist Önder İbrahim Kaypakkaya olmak üzere dünyada ve tüm devrim şehitleri anısına saygı duruşu bile başlatıldı. Ardından mücadele tarihimizi öğrenmenin önemi üzerine yapılan kısa bir açılış konuşmasından sonra seminer başlatıldı.

Katılımcıların büyük bir ilgiyle izledikleri seminer, Türkiye denilen coğrafyada Osmanlı İmparatorluğu'nun parçalanmasından alınarak, Birinci Paylaşım Savaşı süreci, devamında TKP'nin kurulma çalışmaları, Mustafa Suphi ve ondört yoldaşının katledilişleri, 60'lı yıllara kadar geçen süreç, 68 kuşağının ortaya çıkışı ve yükselen sınıf mücadelesi, Proletarya Partisi'ni ortaya çıkartan etmenler ve kuruluşu, bugüne kadar geçirdiği evreler, bugünkü süreç ve sürecin bize yüklediği görevler anlatıldı. Seminer katılımcıların canlı bir şekilde tartışmaları sürdürmesiyle daha bir renklendi.

Stuttgart İşçi-köylü okurları

TKM'DE İBRAHİM KAYPAKKAYA ANMASI

Ankara: Bundan 29 yıl önce Diyarbakır işkencehanelerinde ser verip sırmayarak bir direniş destanı yazan Komünist önder

İbrahim Kaypakkaya Ankara Tohum Kültür Merkezi'nde 19 Mayıs 2002 tarihinde saat 14:30'da yapılan bir etkinlikle anıldı. Proletarya Partisi'nin şehitlerinin isimlerinin tek tek kitle tarafından söylenmesinin ardından İbrahim nezdinde tüm devrim ve komünizm şehitleri için saygı duruşu yapıldı. Sonra "Vartnik'te bir köm/ Kömün içinde yeşil gözlü ve arkadaşları..." şiiri okundu. Saygı duruşunun ardından önder Kaypakkaya'nın yaşamını ve mücadelesini anlatan bir yazı okundu. Yazıdan sonra TKM Tiyatro Grubu Proletarya Partisi'nin tarihini anlatan bir şiiri dia gösterimi eşliğinde okudu. Dia gösteriminde İbrahim'in resmi belirince kitle uzun süre alkışladı. Ardından TKM Müzik Grubu'nun hazırladığı dinleti ile kitle halaya durdu. Katılımcılar hep beraber "İbo bize yol gösterdi / halk için canını verdi / öldü ama yenilmedi / yürüyoruz yürüyoruz" marşını söyledi. Son olarak izleyicilerden biri İbrahim Kaypakkaya için yazdığı bir şiiri okudu. Ayrıca etkinlik sırasında TKM tarafından Ölüm Orucu direnişçileri adına Ölüm Orucu direnişçisi bir arkadaşına süreci en ağır biçimde yaşa-

yan analarımız adına Zeynep anaya ve Ölüm Orucu şehidi Cafer Tayyar Bektaş adına kardeşi Ali Rıza Bektaş'a birer demet karanfil verildi.

İBRAHİM'İ ANMAK KAVGADA

İstanbul: "Türkiye'nin geleceği çelikten yoğruluyor. Belki biz olmayacağız ama o çelik aldığı suyu unutmuyacak." 29 yıl önce

böyle söylemişti komünist önder İbrahim Kaypakkaya. Tohum Kültür Merkezi'nde İbrahim Kaypakkaya 26 Mayıs Pazar günü "Çeliğin aldığı su İbrahim'den Mehmet'e sınıf bilincini, parti bilincini, önderlik bilincini kuşan" adı altında bir kez daha anıldı. Açılış konuşmasında "İbrahim'den Mehmet'e sınıf bilincini, parti

bilincini, önderlik bilincini kuşan" şiarı "Türkiye'nin geleceği çelikten yoğruldu, belki biz olmayacağız ama o çelik aldığı suyu unutmuyacak" perspektifiyle proletaryanın öncü kurmayının 30 yıllık şanlı geçmişi kitleye özet niteliğinde açıklandı. Yapılan konuşmada sınıf ve önderlik bilincinin ele alınmış tarzının dıştan tespitlerle değil, sorunun içine girerek özne olmakla mümkün ol-

duğu vurgulandı. 30 yıllık tarihi boyunca her türlü anti-bilimsel yaklaşımların yarattığı ağır tahribatlara rağmen kendini yeniden varetmenin sağdan ve soldan anti-MLM anlayışlara karşı aynı direngenlik ve kararlılıkla komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın programatik görüşlerine sarılarak coşkun telaşıyla ilerleyişini sürdüren

PP'nin bugünkü yönelimi selamlandı. Açılış konuşması sonrasında dia gösterimi eşliğinde İbrahim Kaypakkaya Destanı okundu. Biri Ölüm Orucu direnişçisi iki arkadaşın okuduğu destanda öfke, umut, hüznün, coşku yani devrimci yaşamın bütünü şüirden, dialardan izleyicilere ulaştı. Etkinliğe davet edilen Hasan Kıyafet etkinliğe gelemediği için düşüncelerini bir mesaj ile sevgilerle ulaştırdı. Kıyafet, "sevgili İbrahim Kaypakkaya'yı seven ve değer bilen bütün dostlara yürekten selam ve sevgilerimi yolluyorum" diyerek mesajını sonlandırdı. İşçi-köylü gazetesi, YDG okurları, DDSB gibi kurumların mesajları okundu ve büyük alkış aldılar. Devamında TKM bünyesinde çalışmalarını sürdüren Gulasor Halk Oyunları Ekibi Türkiye'nin birçok yöresinden bir demet koklattı izleyicilere. Doğu ve batı yörelerinden oluşan oyunlar çok kısa sürede özverili bir çalışma sonrasında ortaya çıkmıştı. Yiğitlemelerin, kolektivitizmin anlatıldığı oyunlar büyük beğeni topladı. Daha sonra Güneş Türkü'nün kavgada İbrahimleşmenin türkülerini söylemesinin ardından etkinlik bitirildi.

ZORUNLU BİR AÇIKLAMA

'KARDEŞ PARTİ' , 'BİRLİK' Mİ? ; YOKSA, BUNLARIN ARKASINDA YATAN GERÇEK NİYET, HER FIRSATTA SALDIRMAK VE KARALAMAK MI?

Devrimci Demokrasi, bir yandan birlik üzerine sayfalar dolusu yazılarla parti birliğinin ne kadar zorunlu ve gerekli olduğunu yazmakta, diğer yandan ise her fırsatta Proletarya Partisi'ni karalamakta, manipüle haberler yaymakta, karalama faaliyetleri yürüterek, çelişki dolu bir süreç yaşamaktadır. Onların birlik ve birliğe bakışı ve bizim değerlendirmemiz elbette ki bu yazımızın konusu değildir. Ancak bir hatırlatmayla yazımıza giriş yapmak istedik. Bu zorunlu açıklamamızın nedeni ise, Proletarya Partisi'nin 30. yılı vesilesiyle düzenlediğimiz gece öncesinde, Devrimci Demokrasi okurları tarafından yapılan yoğun anti propaganda üzerinde durmak ve gerçekleri özlü de olsa kamuoyuna açıklamak istiyoruz.

Eylül 2001'de yaptığımız Yılmaz Güney'i anma gecelerinde, 25 Mayıs 2002 tarihinde Proletarya Partisi'nin 30. kuruluş yılını kutlama etkinliğine çıkardığımız sanatçılarla bir sözleşme yaptık. Bu sözleşme; sanatçıların talepleri ve bizim beklentilerimizi içeriyordu. Bizim istemimizin başında Mayıs'ın başından 25 Mayıs'a kadar Almanya'da hiçbir etkinliğe çıkmamalarını içeriyordu. Bu bizim için bir prensip kararıydı. Bunu söylerken ve isterken amacımız sanatçıların başkalarının etkinliklerine çıkmamalarını

istemek değildi. Bizim zaten getirilen sanatçılar üzerinde böyle bir yaptırımımız olamaz. Bu tamamen yanlış bir bakış açısı olur ki, Partizan anlayışı bu gibi tavırları her zaman reddetmiştir. Yukarıda bahsettiğimiz anlaşma etkinliğimize gelen sanatçılar tarafından da kabul edildi. Gecemizin tarihi, yeri ve çıkaracağımız sanatçılar Devrimci Demokrasi okurlarına bildirildiği halde, önce gecemize 30 km yakın olan bir salon tuttular. Ve bizden bir hafta önce yapacakları geceyle, gecemizi kitlelesel olarak etkileme girişiminde bulundular. Bununla da kalmayıp, bizim anlaşma yaptığımız ve kendilerinin de bildiği sanatçılarla görüşüp kendi gecelerine çıkmaları için girişimde bulundular.

Daha sonra ilk tuttukları salonun, salon sahipleri tarafından geri alınması üzerine, salonu başka bir bölgeye alan bu arkadaşlar, aynı sanatçıları geceye çıkartma girişimlerine devam ettiler. Ve kendilerini birkaç kez uyarmamıza rağmen aynı tutumlarını devam ettirdiler. Sonuçta bizimle anlaşma yapan sanatçılar içinde Ferhat Tunç hariç, diğer sanatçılar anlaşmaya uyarak 25 Mayıs öncesi başka geceye çıkmayacaklarını belirtip tavır koyduktan sonra bu arkadaşlar yoğun bir anti propagandaya girişerek, Proletarya Partisi hakkında ve gecemizi karalayan yoğun bir faaliyet içine girdiler. Grup Çığ'ın haberi olmadan onlar adına yaptıkları açıklamayla yetinmeyip tüm bölgelerde bi-

zim sanatçıları tehdit ettiğimizi, sanatçılara baskı uyguladığımızı yayararak, gecemizi etkilemeye, bazı bölgelerde, afişlerimizi astırmamaya ve gittikleri her yerde anti propagandamızı yaparak karalama tavırlarını alabildiğine sürdürdüler. Gerçekler yukarıda anlattığımız gibidir. Biz hiçbir sanatçıya şunun ya da bunun gecesine çıkmayacaksınız gibi bir tutum almış değiliz. Eğer tutum denilen, aylar öncesinden yapılan anlaşmayı sanatçılara hatırlatmaksa, bunu başından itibaren bu arkadaşlara da söyledik ve anlaşmaya uymayan sanatçıları geceye çıkartmayacağımızı kendilerine bildirdik. Ve nihayetinde Ferhat Tunç, bu anlaşmaya uymadığı ve Mayıs ayı içinde birkaç geceye çıkmak için anlaştığı için de gecemize çıkartılmamıştır. Bu arkadaşlarla yapılan görüşmelerde bunlar anlatılmasına rağmen bu arkadaşlar, 'ne yapalım başka sanatçı yok, onun için sizin getirdiklerinizi biz de getireceğiz' diyerek baştan gecemizi sabote etmeye kalkmışlardır. Bu arkadaşlara dostça eleştirimiz, her şeyi doğru yansıtmaları ve yalan yanlış haberler yayarak, olmayan ve bizim tarafımızdan söylenmeyen, yapılmayan şeyleri bizlere mal etmeleridir.

GECE TERTİP KOMİTESİ

İbrahim'den Mehmet'e 30. kuruluş yıldönümünde coşkulu kutlama

24 Nisan 1972'de kurulan Proletarya Partisi'nin 30. Kuruluş yıldönümü ve 18 Mayıs 1973'te Diyarbakır işkencehanelerinde katledilen İbrahim Kaypakkaya'nın ölüm yıldönümü Türkiye ve yurtdışında yapılan çeşitli etkinliklere taşındı.

25 M a -
y 1
s
20
02 tarihinde Almanya'da Proletarya Partisi'nin 30. Kuruluş yıldönümü ve İbrahim Kaypakkaya'nın katledilişinin 29. yılında düzenlenen gecede coşku doruklardaydı. Gecenin yapıldığı salonda ilk olarak Proletarya Partisi'nin şehit düşen 4 genel sekreterinin ve 5 ustanın resimlerinin yer aldığı pankart dikkatleri çekiyordu. Sahnenin tam önünde ise İngilizce "Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi" pankartı asılıydı. Diğer yandan salonun her yanında asılı olan şehit fotoğrafları... 30 yıllık tarihte her türlü bedeli göze alarak, Proletarya Partisi'nin bugünlere gelmesinde büyük emeği olan şehitler... Fotoğraflara bakanların aklına onların davaya olan sarsılmaz inançları ve baş eğmez tavırları geliyor. İbrahim, Süleyman, Kazım, Mehmet, Halil, Polat, Barbara ve daha yüzlercesi, sınımsız, umut dolu bakışlarıyla yürekleri aydınlatıyor. Geceyi düzenleyenler de 30 yıllık tarihi bu yaratıcılarından ayrı ele alamıyordu.

Sahnede yanan havai fişekler ve bu sırada çalınan Parti Marşı ile havaya kalkan "Partimiz TKP/ML'nin 30. kuruluş yıldönümüne hoş geldiniz" pankartı kitlede müthiş bir coşku yarattı. Kitle bu coşkuyla slogan atarken geceyi sunanlar, sahnede yerlerini aldı. Türkçe, Kürtçe yapılan kısa bir konuşmanın ardından, kitle saygı duruşuna çağrıldı. Saygı duruşu sırasında "Vartnik'te sert bir kaya" şiiri okundu. Üç ayrı dev ekranda gösterilen Parti ve devrim şehitleri ve onlara yönelik okunan şiirlerden sonra, alkış tufanı koptu

ve salon sloganlarla inledi. Saygı duruşunun ardından TKP/ML MK'nın şölene gönderdiği mesaj okundu. Okunan mesajın her paragrafı sloganlarla karşılandı. Ardından Batı Avrupa'nın çeşitli yerlerinden bir araya gelmiş umut dolu yürekler, Parti, Parti şehitleri ve tarihi ile ilgili söyledikleri türkü ve marşlarla etkinliğe ayrı bir güzellik ve coşku kattılar. Sanatı, Partinin, devrimin ve halkın hizmetine sunmak ve 30 yıllık parti tarihine layık bir program sunmak için ellerinden geleni yaptılar. Şiirlerinde, mısralarında, İbrahim'i, Mehmet'i, Halil'i, Polat'ı ve onlarca şehidi anlattılar. Aynı sırada, büyük ekranda gösterilen Parti ve devrim şehitleri, Proletarya Partisi'nin konferansları, yapılan cezalandırma,

fırar eylemleri, iç ihanetler, ayrılıklar 12 Mart ve 12 Eylül askeri faşist darbeleri, geriye dönüşlere yönelik konuşmalar Proletarya Partisi'nin bu süreçte nasıl geldiğini gösteriyordu. Program sonunda Partizan Müzik Topluluğu'nun seslendirdiği 18 Mayıs Marşı'na salonda bulunan binlerce kitle yumrukları havada, ayakta eşlik etti.

Müzik topluluğunun programını bitirmesinin ardından sloganlar haykı-

rılırken sahneye Ekrem Ataer çıktı. Türkülerini halkın acılarını, sevinçlerini dile getirmek için söyleyen Ekrem Ataer, etkinliğin önemine ilişkin konuşmalar yaparak, birbirinden anlamlı ve güzel türküler söyledi. Ekrem Ataer'e kitlenin de eşlik etmesiyle salonda dev bir koro oluştu.

Aynı coşkuyu paylaşan Partizan, İşçi-köylü, Yeni Demokrat Gençlik ve Tohum Kültür Merkezi de geceye gönderdikleri mesajlarla bu coşkuyu dile getirdiler. Mesajlarda Proletarya Partisi'nin 30 yıllık tarihine ilişkin önemli vurgular yapılarak, 30. yılın "İbrahim'den Mehmet'e sınıf bilincini, parti bilincini, önderlik bilincini kuşan" şiarıyla daha da ileri atılmanın adı olduğu vurgulanıyordu.

Geceye yeni müzik tarzlarıyla güzellik katan Grup Çığ sahnedeki yerini aldı. "30 yıllık tarihe layık parçalarımız belki yok ama biz yine de bildiklerimizi söyleyelim" diyerek, 30. yıl etkinliğinin sıradan bir etkinlik olmadığını dile getirdiler. Programlarının ardından Grup Çığ da sahneden alkış ve sloganlarla ayrıldı.

Verilen kısa bir aradan sonra Wörgl, Berlin, Hamburg Halk Oyunları Ekipleri ülkemizin çeşitli yöre-

lerinden oyunlar sergilediler.

Türkiye'deki tüm hapishanelerde bulunan TKP/ML tutsakları ve Ölüm Orucu direnişçileri ve zindandan çıkan TKP/ML Ölüm Orucu gazilerinin etkinliğe göndermiş oldukları mesaj, tüm kitleye F tipi tecrit hücrelerine karşı devrimci ve komünist tutsakların direngenliğini ve kararlılığını taşıdı.

Proletarya Partisi'nin 30 yıllık tarihi yalnızca Türkiye Devrimi için değil, aynı zamanda Dünya Devrim tarihi ve Dünya Komünist Hareketi için de önemli bir tarihtir. Bu gerçeğin bilincinde olan kardeş partiler de etkinliğe katılarak enternasyonal dayanışmanın örneğini sergilediler. Yunanistan Komünist Partisi (Marksist-Leninist), Nepal Komünist Partisi (Maoist), Filipinler Komünist Partisi temsilcilerinin Proletarya Partisi'nin 30 yıllık sürecine ilişkin yaptıkları konuşmalar ve CPI (M-L)-J (Hindistan Komünist Partisi (Marksist-Leninist), Janashakti ve Afganistan Marksist-Leninist Örgütünün verdikleri yazı-

lı mesajlar coşkuyla karşılandı.

Mesajların ardından sahneye çıkan Suavi de yalnız söylediği türkü ve marşlarla değil yaptığı konuşmayla da 30 yıllık tarih ile ilgili mesajlar verdi. F tipi hapishanelere karşı yürütülen mücadeleden söz eden Suavi'nin söylediği "1 Mayıs Marşı"na tüm kitle eşlik etti.

30 yıllık Parti tarihinde Parti'ye kan taşıyan, saldırı ve ihanetlerde Parti'den yana tavır takınan TMLGB-MK'nın mesajının ardından mor bakışlı dağların doruklarında, dünyayı yeniden yaratan Halk Ordusu gerillalarının son görüntüleri ekranlara getirildi. Atılan sloganlarda "umut dağlarda, umut kavgada, umut partide" mesajları veriliyordu. "Kazanmak için ölümü küçülterek, ölüme yatmak bilinci ve kararlılığıyla, siper ettiğimiz bedenler zaferimizin aydınlığıdır" diyen tahliye olan bir Ölüm Orucu direnişçisinin yaptığı konuşma ile programa devam edildi. "Sizleri, 30 yıllık coşkuyla selamlıyorum. Bugün burada size yaşadıklarımı bir bir anlatmanın faydalı olacağını

düşünmüyorum. Önemli olan hüznümüzü mücadeleye dönüştürmek" diyen direnişçinin ardından, yaşamı boyunca halkın türkülerini söyleyen ve duruşundan taviz vermeyen Edip Akbayram "İbrahim Kaypakkaya önünde saygıyla eğiliyorum" diyerek 30. yıla ilişkin de kısa bir konuşma yaptı. Bir saatten fazla süren programı Akbayram, binlerce yüreği bir kez daha fethetti.

Gecede TKİP Yurtdışı Komitesi, MLKP Almanya Yönetimi, Direniş Hareketi-Almanya, Komünist Parti-İnşa Örgütü, TİKB Almanya Komitesi de mesaj gönderen dostlarımız arasındaydı.

Etkinlik sonunda 5 binin üzerinde kitle coşkuyla salondan ayrıldı. Batı Avrupa'daki partizanların yürüttüğü özverili çalışmanın sonucunda gerçekleştirilen gecede özellikle öne çıkarılan şiar "30. yılında sınıf bilincini, parti bilincini, önderlik bilincini kuşan" ve Proletarya Partisi'nin 30 yıllık tarihine damgasını vuran siyasal hattı oldu.

Gece Tertip Komitesi
Devamı sayfa 31'de